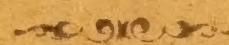
மூன்றாஞ் சஞ்சிகை

சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம்,

மூலமும் உரையும்.

யாழ்ப்பாணம், கொக்குவில்
சோதிடப்பிரகாச யந்திரசாலையில்
அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டன.

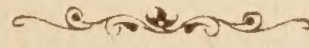
1922.

விலை சதம் 50.

உ

தென்கதிரைமலைச்செவ்வேள் துணை.

பதிப்புரை.

எதிரிலாத பத்தி-தனைமேவி, || இனியதாள் நினைப்பை-இருபோதும்
இதயவாரி திக்குள்-உறவாகி, எனதுளே சிறக்க-அருள்வாயே
கதிரகாம வெற்பில்-உறைவோனே, கனகமேரு ஒத்த-புயவீரா
மதுரவாணி யுற்ற-கழலோனே, வழுதிகூன் நிமிர்த்த-பெருமாளே.

சைவஞ் செந்தமிழ் தழைக்க வுழைக்குந் தகையாளர்காள்!

இவ்வருந்தமிழ்ச் சைவசித்தாந்த நூலுரையை இயற்றித் தமிழ்நாட்டிற்குதவிய பெருந்தகையாளர் எம் மெய்க்குருமூர்த்தி முருகனருட்பெருவள்ளல் திருவிளங்கத்தேசிகனார் சென்றயாண்டு கதிரைமலையப்பன் திருநாளிற் சிறியேமுக்குத் தெரித்தவாறே துன்மதியாண்டு மாசித்திங்கள் பத்தாந்தினமாகும் சேய்நாட் பூராடத்தன்று சிஷ்யர் திருப்புகழ் கந்தரலங்காரம் அநுபூதியோத யோகாசனமாயிருந்தவாறே சமாதிநிலைகூடி முருகன் திருமுளரியிணை மலரடியணைந்துள்ளார். அஞ்ஞான்றே அடியேற்குக் கூறியுள்ள ஆஞ்ஞை சிரமேற்கொண்டு, அவனேயன்றும் சமாதிகூடுவதற்குச் சிலநிமிடங்களுக்கு முன்னரேயும் உபதேசித்த திருமொழிகளையும் சில செய்யுட்களது விரிவு நுட்பங்களையும் முன்னி, அப்பெருமானால் எழுதிய உரையை வேண்டியவிடத்து விரித்தும் இச்சஞ்சிகை நிறைவாகியுள்ளது.

மேலும் அவரானியற்றி வெளிவரவிருப்பன, இந்நூலின் எஞ்சியவொரு சஞ்சிகையும், சிவஞானபோதத்துத் தெளிவுரையும், ஒழிவிலொடுக்கத்துண்மைவிரிவும், கந்தரநுபூதியுரையும், பன்னிரு திருமுறைப்பயிற்சிக்கொத்தும் பிறவுமாய பல நூல்களுள. இவையும் முறையே வெளிவந்து செந்தமிழுலகிற்கின்றியமையாச் சிவநெறியீந்து சிவமணந்திளைக்கச் சித்தாந்தவுண்மையைத் தெவிட்டிக்

கல்விப்பேரறிவில்லாச்சிறூர்க்குந் தெளிப்பவேண்டுமென்பதே எம் குருநாதனதுள்ளக்கிடக்கையாகையானும், அவனே சிறியேற்கதுவு மாகும் அறிவுமாகும் அறுமுகனருளுமாகும் என உரைத்தும் கட்டளையிட்டும் ஆணைதந்தும் போந்தமையானும் பல கற்றோர் பேருதவியுடன் அப்பேராசிரியன் மொழியைப் பேணி நடக்க வெண்ணியுள்ளாம். அப்பன் திருவருள்கூட்ட அடியேனுனும் இதுவு மாகும் என்பதொருசாராக, நம் குருநாதர்தம் வலக்கைபோனின்று தமிழையாதரித்த தம்பெருவாழ்விற் சிறிதிவ்வுரைக்குமுதவிய எந் தமிழ்க்குரு சுன்னைக் குமாரசுவாமிப்புலவர்பிரானும் ஐயனடியை யடுத்தேயேகப் பெரிதும் வருந்தியுள்ளேற்குப் பல்வகைப் பேருத வியுமுதவ முந்தியுற்ற தமிழ்ப்பற்றுளர் பலர்க்கும் எம் நன்றி யுள்ளது. அவர்தம் பெயருஞ் சீரும் நூன்முகத்துக் கூறுமா விடுத்துள்ளேம்.

எம் குருநாதனது சீடவர்க்கத்துள்ளோர் யாவரும் இந்நூலை யும் பின்வரு நூல்களையும் பெரிதுவந்துபேணி உலகிற்குபகார மாதற்பொருட்டுத் திருவிளங்கத் தமிழ்ச்சைவ வாசிகசாலை யாண்டு மேற்படுத்திச் சைவத்திறத்தடைந்த பெரும்பேற்றைத் தாமும் பெற்றுப் பிறரையும் பெறச்செய்ய முன்வருவரென்பது குரு நாதன்திருவுளமாயுள்ளது என்றதைக் குறித்துக் காட்டி, அவ னருளாலே அவனடிபேணி அறுமுகவேலனடியார்க்கடிமைபூண்டு தில்லைத்தலத்துச் சிவகாமசுந்தரச் சிதம்பரநாதன் திருவுருத் தியா னித்து மோனவரம்பாம் ஞானமுடிவாய பரம இரகசிய பீடமா யுள்ள கதிரைமலையப்பனது கழலிணையே கதியெனக்கொண்டு தமிழுஞ் செவ்வேள்திறனும் சிவனடியும் சேவலும் மயிலும் தேவ யானை வள்ளிசீரும் திருவைவேலும் திருவெண்ணீறும் திருவஞ் செழுத்தும் ஆவும் அந்தணரும் ஆகம மறையும் அவனியும் அற மும் ஆண்டாண்டாக வூழியூழி வாழ்க அப்பனது திருவருளை வேண்டியுள்ளேம்.

அருள்விளங்கத் தென்கதிரை அப்பனருட் செல்வத்
திருவிளங்கத் தேசிகன்சீர் தேர்.

கொழும்பு: மெய்கண்டானுண்டு சுகூகூ. துந்துபியாண்டு ஆடித்திங்கள், பத்தாம் தினம்.	க. சிதம்பரநாதன், பதிப்பாசிரியன்.

மனத்தையும் அதன் தொழிலேயும் அறியாது. இங்ஙனம் அந்தக்கரணங்கள் ஒன்றையொன்றறியாமலும், ஒன்றின் தொழிலே மற்றொன்று அறியாமலும் இருத்தலால், அவை ஆன்மாவாகா.

2. வெவ்வேறணைதருஞ் செயல்கள் - மனம் ஐயப்படுதலும், சித்தம் சிந்தித்தலும், புத்தி நிச்சயித்தலும், அகங்காரம் அபிமானித்தலுமாகிய வெவ்வேறு தொழில்கள். அணைதரல் - பொருந்துதல்.

3. அவையடக்கிப் புணருமுட்கருவியாக்கி - இந்திரியங்கள் வாயிலாகச் சத்தாதி விடயங்களை அறிந்து பற்றி அவற்றில் அழுந்தாது தடுத்து, அக்கரணங்களை அகக் கருவிகளாக்கி.

4. ஆக்கிப் புறக்கருவியினும் போக்கி:-ஆக்குதல் - விருத்திசெய்தல். புறக்கருவிகள் - இந்திரியங்கள்.

5. யான் எனது - செ. 149. பார்.

பொழிப்பு. அந்தக்கரணங்களே அறியும் என்னின், அவை ஒன்றையொன்றறியா. அன்றியும், அவற்றுள் ஒன்றறிந்தவற்றை மற்றொன்று அறியாது வெவ்வேறு தொழில்களைப் பொருந்தியிருக்கும் ஆதலால் அவை அறியும் என்பது பொருந்தாது. அந்தக்கரணங்கள் நான்கினையும் அறிந்து அவற்றை விடயங்களிற் செல்லவொட்டாது தடுத்தும், விடயங்களிற் செலுத்தியும், அவற்றின் வேறாய் யான் என்றும் எனது என்றும் நிற்பது ஆன்மாவாம்.

(a). ஆன்ம அறிவு நிகழ்தற்கு அந்தக்கரணங்கள் துணைக்கருவிகள்.

192. கருவியா மனமும் புத்தி யகங்காரஞ் சித்த நான்கும்
மருவியான் மாவே யென்ன வருந்தீப மெனத்தெ ரிந்தங்
கொருவியான் மாவி னுண்மை யுணர்ந்தவர் தமை யுணர்ந்தோர்
தருமிது பசுஞா னம்பின் சிவஞானந் தனக்கு மேலாம்.

(இ-ள்). கருவியாம் மனமும் புத்தி அகங்காரம் சித்தம் நான்கும் - அந்தக்கரணங்களாகிய மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரம் என்னும் நான்கும்,—மருவி - ஆன்மாவைப் பொருந்தி,—ஆன்மாவே என்ன வரும் - இவையே ஆன்மா என்னும்படி ஒற்றித்து நிற்கும்,—தீபம் எனத் தெரிந்து அங்கு ஒருவி - கண் பொருள்களைக் காணுதற்கு விளக்குக் கருவியாதல் போல ஆன்மா விடயங்களை அறிதற்கு இவை கருவிகளாம் என அறிந்து, அவற்றினின்று நீங்கி,—ஆன்மாவின் உண்மை உணர்ந்தவர் - அவ்வான்மாவின் இயல்பை ஆராய்ந்தறிந்தவர்—தமை உணர்ந்தோர் - ஆன்மாவாகிய தமது இயல்பை அறிந்தோராவர்,—தரும் இது பசு ஞானம் - இங்ஙனம் ஆராய்ந்தறியும் அறிவு பசுஞானமாம்,—பின் சிவஞானம் தனக்கு மேலாம் - அதன்பின் உதிக்கும் பதிஞானம் அப்பசுஞானத்துக்கு மேலானதாம்.

குறிப்பு. 1. தீபமெனத் தெரிந்து:-கண் ஒருபொருளைக் காண்பதற்கு விளக்குத் துணைக்கருவியாயிருத்தல்போல ஆன்மா விடயங்களை அறிதற்கு மனம் முதலிய அந்தக்கரணங்களும் துணைக்கருவிகளாயிருத்தலை அறிந்து.

2. பசுஞானம் - ஆன்மசொரூபத்தை அறியும் அறிவு.

3. சிவஞானம் - பதிஞானம், திருவருள்.

பொழிப்பு. அந்தக்கரணங்கள் ஆன்மாவைப் பொருந்தி அவையே ஆன்மா என்னும்படி அவ்வான்மாவோடு ஒற்றித்துநிற்கும். கண்ணுக்கு விளக்குப்போல, அவை ஆன்மா விடயங்களை அறிதற்குத் துணைக்கருவிகளாம் என்பதை அறிந்து, அவற்றைவிட்டு ஆன்மவியல்பை அறிபவர் தமது இயல்பை அறிந்தோராவர். இங்ஙனம் அறிதல் பசுஞானமாம். சிவஞானம் இதற்கு மேலானதாம்.

(b). ஆன்ம அறிவு நிகழும் முறைமை.

193. அவ்வுட னுவ்வு மவ்வு மனம்புத்தி யகங்கா ரங்கள்
செவ்விய விந்து நாதஞ் சித்தமோ டுள்ள மாகும்
ஒவ்வெனு மெழுத்தா மைந்து முணர்வுதித் தொடுங்கு மாறு
பவ்வமுந் திரையும் போலும் பார்க்கிலிப் பண்புந் தோன்றும்.

(இ - ள்). அவ்வுடன் உவ்வும் மவ்வும் - அகாரமும் உகாரமும் மகாரமும்,—அகங்காரம் புத்தி மனங்கள் - முறையே அகங்காரம் புத்தி மனம் என்னும் கருவிகளையும்,—செவ்விய விந்து நாதம் - செம்மையான விந்துவும் நாதமும்,—சித்தமோடு உள்ளம் ஆகும் - சித்தம் உள்ளம் என்னும் கருவிகளையும் செலுத்துவதாகும்,—ஐந்தும் ஒவ்வெனும் எழுத்தாம் - அகரம் முதலிய ஐந்தும் சமட்டியிற் பிரணவமாம்,—உணர்வு உதித்து ஒடுங்குமாறு - இவ்வைந்தெழுத்துக்களாலும் உயிரினிடத்து அறிவு மாறி மாறித் தோன்றி ஒடுங்கும் முறைமை,—பவ்வமும் திரையும் போலும் - கடலின்கண்ணே திரை புதிது புதிதாகத் தோன்றியும் ஒடுங்கியும் வருமாறு போலாம்,—பார்க்கில் இப்பண்பும் தோன்றும் - யோகப்பயிற்சி செய்து ஆராயுமிடத்து எழுத்துக்கள் கரணங்களைச் செலுத்தும் முறைமையன்றி அறிவு தோன்றி ஒடுங்கும் முறைமையும் இனிது விளங்கும்.

குறிப்பு. 1. அவ்வுடனுவ்வுமவ்வு......சித்தமோடுள்ளமாகும்: - வாக்குக்களால் ஆன்மாவுக்கு அறிவு உண்டாகும் என்று முன்னே கூறியிருக்க (செ. 46), இச்செய்யுளில் அகரம் முதலிய அக்கரங்கள் அந்தக்கரணங்களைச் செலுத்துதலினால் ஆன்ம அறிவு உண்டாகும் என்று கூறியது என்னையெனின், அவ்வாக்குக்கள் இவ்வக்கரங்களின் வடிவாய் நின்று அந்தக்கரணங்களைச் செலுத்துதல் பற்றி அவ்வாறு கூறப்பட்டதாம். வைகரிவாக்கு அகரவடிவாயும், மத்திமைவாக்கு உகரவடிவாயும், பைசந்திவாக்கு மகரவடிவாயும், சூக்குமைவாக்கு விந்துவடிவாயும், அதிசூக்குமைவாக்கு நாதவடிவாயும், இவையாவும் ஒலிவடிவாயும் இருக்கும்.

இச்சா ஞானக்கிரியைகள் என்னும் சிவசத்திகள் பிரமா முதலிய பஞ்ச மூர்த்திகளையுஞ் செலுத்த, இப் பஞ்சமூர்த்திகள் ஒலிவடிவான அகரம் முதலிய அக்கரங்களையுஞ் செலுத்த, இந்த அக்கரங்கங்கள் அகங்காரம் முதலிய அந்தக்கரணங்களையுஞ் செலுத்த, ஆன்மா விடயங்களில் இச்சையுடையதாய் அவற்றை இடைவிடாது சிந்தித்துப் பற்றி நிச்சயித்து அபிமானித்து நிற்கும். உள்ளம் - புருடதத்துவம். "அகார வுகார மகங்காரம் புத்தி மகார மனம்" என்று சிவஞானபோதமும் (சி. போ. சூ 4. வெ. 3), "மன்னுமகா ரமனஞ் செலுத்தும் புத்தியினை, உன்னுமுகார முபசரிக்கும் - முன்னாகும், ஆங்காரந்தன்னை யகாரஞ் செலுத்தியிடும்" என்று துகளறுபோதமும் (துகளறு. செ. 14) கூறுதல் பற்றி, மேற்கூறியவாறு எதிர் நிரனிறைமுறையிற் பொருள்கொள்ளப்பட்டது. இவ்வாறின்றி, அகாரம் மனத்தையும், உகாரம் புத்தியையும், மகாரம் அகங்காரத்தையும் செலுத்தும் என்றும் பொருள்கொள்வர். (மறைஞா. சிவாக்கிர. ஞானப்பிர. நிரம்பவ).

2. ஓங்கெனுமெழுத்தாணமந்தும்: - பிரணவம் சமட்டிப் பிரணவம் வியட்டிப் பிரணவம் என இருவகைப்படும். சமட்டிப் பிரணவம் "ஓங்காரம்" என நிற்பது. வியட்டிப் பிரணவம் அகார உகார மகார விந்து நாதம் என நிற்பது. சமட்டி - தொகுத்துச் சொல்வது. வியட்டி—பகுத்துச் சொல்வது.

3. உணர்வுதித்தொடுங்குமாறு பவ்வமுந் திரையும்போலும்:-சமுத்திரத்தின்கண் புதிதுபுதிதாய் அலை தோன்றியும் ஒடுங்கியும் வருமாறு போல, ஆன்ம அறிவுங் கணந்தோறும் நினைப்பும் மறப்புமாய்த் தோன்றியும் ஒடுங்கியும் வருவதாயிருக்கும். இந்த நினைப்பு மறப்புக்கள் சகலகேவலம் எனப்படும்.

பொழிப்பு. அகாரம் முதலிய அக்கரங்கள் அகங்காரம் முதலிய அந்தக்கரணங்களைச் செலுத்துதலினால், ஆன்மாவுக்கு விடய ஞானம் உண்டாகும். இந்த ஞானமும் கணந்தோறும் புதிதுபுதிதாய்த் தோன்றுவதும் ஒடுங்குவதுமாயிருக்கும்.

இதுவுமது.

194. அயனரி யரனு மீசர் சதாசிவ மதிதெய் வங்கள்
உயவரு மவ்வோ டுவ்வு மவ்விந்து நாதங் கட்குப்
பயனுறு மஞ்சி லான்மாப் பரவிடி லசித்தாம் பார்க்கிற்
சயமுறு வளியி ரண்டுந் தவிர்த்துநிற் றுனுந் தோன்றும்.

(இ - ள்). உயவரும் அவ்வோடு உவ்வும் மவிந்து நாதங்கட்கு-மேற்கூறியவாறு அசங்காரம் முதலிய கரணங்களைச் செலுத்தும் அகார உகார மகார விந்து நாதங்களாகிய ஐந்து அக்கரங்களுக்கும்,—அயன் அரி அரனும் ஈசர் சதாசிவம் அதிதெய்வங்கள் - முறையே பிரமா விட்டுணு உருத்திரன் மகேசுவரன் சதாசிவன் என்னும் ஐவரும் அதிதெய்வங்களாம்,—அஞ்சில் ஆன்மாப் பரவிடில் பயன் உறும் - இங்ஙனம் அக்கரங்களாலும் தெய்வங்களா

லும் செலுத்தப்படும் கரணங்கள் ஐந்திளுேடு ஆன்மாவானது பொருந்திப் பிரவர்த்திக்குமிடத்து அறிதற்பயனை எய்தும்,—பார்க்கின் அசித்தாம்-இவை ஆராயுமிடத்துச் சடப்பொருள்களாம்,—சயம் உறுவளி இரண்டும் தவிர்த்து உறின் - இடைகலை பிங்கலை நாடிகள் வழியாய் ஓடும் வலிபொருந்திய வாயு இரண்டினையுந் தடுத்துச் சுழுமுனைநாடியிற் செலுத்தி யோகப் பயிற்சிசெய்யின்,—தானும் தோன்றும் - இவ்வியல்பும் விளங்கும்.

குறிப்பு. 1. அயனரியரனும் - சுத்தவித்தையில் வைகும் பிரமா விட்டுணு உருத்திரர்கள். இவர் அகார உகார மகாரங்களுக்கு அதிதெய்வங்களாய் அவற்றை அதிட்டித்து நிற்பர்.

2. உய்யவரும் என்றது உயவரும் என விகாரமாயிற்று. உய்தல்-சீவித்தல்.

3. அஞ்சில் - அக்கரங்களாலும் அதிதெய்வங்களாலும் அதிட்டிக்கப்படும் கரணங்களோடு.

4. பரவுதல் - அந்தக்கரணங்கள் ஐம்பொறிகள்வாயிலாக விடயங்களிற் பிரவர்த்தித்தல்.

5. தானும்-பவ்வமுந் திரையும்போலும் உணர்வுதித்தொடுங்கும் முறைமையன்றி அசித்தாந்தன்மையுந் தோன்றும் என்பது.

பொழிப்பு. அகரம் முதலிய அக்கரங்கள் ஐந்தையும் அயன் முதலிய ஐவரும் அதிதெய்வங்களாய் நின்று அதிட்டிப்பர். இவ்வாறு அக்கரங்களாலும் தெய்வங்களாலும் செலுத்தப்படுங் கரணங்களோடு ஆன்மா கூடியவிடத்து விடயங்களை அறியும். இவை ஆராயுமிடத்துச் சடப்பொருளாம். இவ்வியல்பு யோகப் பயிற்சியுடையார்க்கு இனிது விளங்கும்.

5. உயிர் பலபொருட்கூட்டமன்று.

195. ஆன்மாவின் வடிவு தானு மநேகார்த்தக் கூட்ட மென்னிற்
பார்ப்பார்கட் கான்மா வின்றாய்ப் பலபொரு ளுண்மை யாகுஞ்
சேர்ப்பாய பலவே யுண்மை யென்றிடிற் சென்றி வற்றை [மே.
ஓர்ப்பான்வே றுணர்வோர்க் கெல்லா முணர்பொருள் வேற தா

(இ - ள்). ஆன்மாவின் வடிவுதானும் - ஆன்ம சொரூபமும்,—அநேக அர்த்தக் கூட்டம் என்னின் - அந்தக்கரணங்கள் பிராணவாயு முதலிய பல பொருள்களின் கூட்டம் என்னின்,—பார்ப்பார்கட்கு ஆன்மா இன்றாய்ப் பலபொருள் உண்மை ஆகும் - ஆராய்பவர்களுக்கு ஆன்மா என ஒரு பொருள் இல்லதாய் அப் பலபொருள்களின் கூட்டமே ஆன்ம சொரூபமாகும். கூட்டம் என ஒரு பொருளின்மையால் அது பொருந்தாது,—சேர்ப்பாய பலவே உண்மை என்றிடின் - கூட்டமான அந்தக்கரணங்கள் முதலிய பல பொருள்களே ஆன்மசொரூபம் என்று சொல்லின்,—உணர்வோர்க்கு எல்லாம் - அறிபவரனைவர்க்கும்,—இவற்றைச் சென்று ஓர்ப்பான் வேறு - இப்

பொருள்களைப் பொருந்தி அறிபவனாகிய ஆன்மா வேறாயும்.—உணர்பொருள் வேறதாம் - அறியப்படும் அப்பொருள்கள் வேறாயும் இருத்தலின் அது வும் பொருந்தாது, ஆதலாற் பலபொருளின் கூட்டம் ஆன்மாவாதல் கூடாது.

குறிப்பு. உடம்பு இந்திரியம் பிராணவாயு அந்தக்கரணங்கள் என்னும் இவற்றுள் ஒவ்வொன்றே ஆன்மாவாதல் பொருந்தாதென்று கூறியது பொருந்தும். அவற்றுள் ஒன்று குறைந்தவிடத்தும் அறிவு நிகழாமையானும், எல்லாங் கூடியவிடத்து அது நிகழ்தலானும், அவையனைத்துங்கூடிய சமுதாயமே ஆன்மாவாதல் அமையும் எனச் சமுதாயவாதிகளாகிய சௌத்திராந்திகரும் வைபாடிகரும் கூறுவர். சமுதாயம் - கூட்டம்.

பொழிப்பு. அந்தக்கரணங்கள் முதலிய பல பொருட்கூட்டமே ஆன்ம சொரூபம் என்று சமுதாயவாதிகள் கூறின், பலபொருள்களின் கூட்டம் ஒருபொருளாகாமையால், அது பொருந்ாது. கூடிநிற்பனவாய பல பொருள்களே ஆன்மசொரூபம் என்னின், அப்பொருள்கள் வேறாயும் அப்பொருள்களை அறியும் ஆன்மா வேறாயுமிருத்தலின், அதுவும் பொருந்தாது. ஆதலால் ஆன்மா பலபொருட் கூட்டமன்று.

இரண்டாமதிகரணம்.

உற்றுச் செயிருறு மிச்சாஞானச் செய்திகளுடையதாகிப் பயில்வுறும். இன்பத்துன்பப் பலன்களு நுகரும். பார்க்கிற்றுயிலோடு மஞ்சவத்தைப் படுமுண்மை துரியாதீதம். இவ்வதிகரணம் பசுவிலக்கணங் கூறுகின்றது. இஃது இரண்டுபிரிவுகளாகப் பிரித்துப் பொருள்கூறப்படுகின்றது.

I. உற்றுச் செயிருறு மிச்சாஞானச் செய்திகளுடையதாகிப் பயில்வுறும். இன்பத்துன்பப்பலன்களு நுகரும். (196-221).

II. துயிலொடு மஞ்சவத்தைப்படுமுண்மை துரியாதீதம். (222-230).

I. உற்றுச் செயிருறு மிச்சாஞானச் செய்திகளுடையதாகிப் பயில்வுறும். இன்பத்துன்பப் பலன்களு நுகரும். (196-221).

இதில் அடங்கிய விஷயங்கள்:—

1. பரமதத்தவர்கூறும் ஆன்மவிலக்கணங்களும் அவற்றின் மறுப்பும். (196-209).

(a). பரிணாமவாதிகள்கூறும் ஆன்மவிலக்கணமும் மறுப்பும், (196).
(b). சாங்கியர்கூறும் ஆன்மவிலக்கணமும் மறுப்பும், (197-198).
(c). பௌராணிகர்கூறும் ஆன்மவிலக்கணமும் மறுப்பும், (199-200).
(d). கவுளர் கூறும் ஆன்மவிலக்கணமும் மறுப்பும், (201-202).
(e). பாதஞ்சலர் கூறும் ஆன்மவிலக்கணமும் மறுப்பும், (203).

(*f*). சைசேடிகர் முதலியோர் கூறும் ஆன்மவிலக்கணமும் மறுப்பும், (**204**).

(*g*). பாஞ்சராத்திரிகள்கூறும் ஆன்மவிலக்கணமும் மறுப்பும்.(**205-206**).

(*h*). சமணர்கூறும் ஆன்மவிலக்கணமும் மறுப்பும், (**207**).

(*i*). பட்டாசாரியர்கூறும் ஆன்மவிலக்கணமும் மறுப்பும், (**208**).

(*j*). ஐக்கியவாதிகள் கூறும் ஆன்மவிலக்கணமும் மறுப்பும்,(**209**).

2. சைவசித்தாந்திகள்கூறும் ஆன்மவிலக்கணம், (**210**).

3. உயிர். உடல்களைப் பொருந்தி அறிவிச்சை செயல்கள் விளங்கப்பெறும் முறைமை, (**211**).

4 உயிர் உடல்களைப்பொருந்திப் புண்ணியபாவங்களைச் செய்து இன்பத்துன்பங்கள் நுகரும் முறைமை, (**212**).

(*a*). உடல்கள் பஞ்சகோசங்கள். அவற்றோடு உயிர் ஒன்றாயும் வேறாயும் நிற்கும், (**213**).

(*b*). மேலதனை உவமைமுகத்தால் விளக்கல், (**214**).

(*c*). உயிர் பஞ்சகோசங்களின் வேறாதலை விளக்கல், (**215-218**).

(*d*). உயிர் பஞ்சகோசங்களின் வேறாதலை வலியுறுத்தல்.(**219-220**)

(*e*). உயிர் பஞ்சகோசங்களோடு ஒன்றாய் நிற்கும் முறைமையை விளக்குதல், (**221**).

1. பரமதத்தவர்கூறும் ஆன்மவிலக்கணமும் மறுப்பும். (**196-209**).

(*a*). பரிணாமவாதிகள்கூறும் ஆன்மவிலக்கணமும் மறுப்பும்.

196 அறிவிச்சை செயல்க ளெல்லா மடைந்தனல் வெம்மை யும்போற்
குறியுற்றங் கநேக நேக குணகுணி பாவ மாகி
நெறியுற்று நிற்கு மென்னி னிகழ்புலன் கரண மெல்லாஞ்
செறிவுற்றங் கறிவு கொள்ள வேண்டுமோ சீவ னார்க்கே.

(இ - ள்). அறிவு இச்சை செயல்கள் எல்லாம் அடைந்து - (பிரமம்) ஞானேச்சாக்கிரியைகள் கரணங்கள் எல்லாவற்றையும் பொருந்தி,—அனல் வெம்மையும் போல் குறி உற்று - அக்கினியும் சூடும் போல அவற்றோடு பிரிவின்றிச் சூக்குமதேகத்தைப் பொருந்தி,—அங்கு அநேக அநேக குணகுணி பாவம் ஆகி - அச் சூக்குமதேகத்தினின்றும் அனேக குணத்தன்மையும் அனேக குணித்தன்மையுமுடைய சீவர்களும் சடப்பொருள்களுமாகி,—நெறி உற்று நிற்கும் என்னின் - இந்த முறைமை பொருந்தி நின்று விடயங்களை அறியும் என்று சொல்லின்,—சீவனார்க்கு - பிரமத்தின் பரிணாமமாய்த் தோன்றிய சீவர்களுக்கு,—நிகழ் புலன் கரணம் எல்லாம் செறிவு உற்று அங்கு அறிவு கொள்ள வேண்டுமோ - விளங்குகின்ற பொறி கரணங்கள் முதலிய கருவிகளைப் பொருந்தி நின்று விடயங்களை அறிந்து அநுபவிக்க வேண்டுமோ? வேண்டுவதின்று.

குறிப்பு 1. பரிணாமவாதிகள் சித்தாகிய பிரமமே சித்தும் அசித்துமாகிய பிரபஞ்சமாய்த் தோன்றி அவற்றுடன் அபேதமாகவும் பேதமாகவும் நிற்கும் என்பர். இவர் ஏகான்மவாதிகளுள் ஒருசாரார். பாற்கரியர் என்றுஞ் சொல்லப்படுவர்.

2 குறியுற்றங்கேகாநேக குணகுணிபாவமாகி என்றும் பாடம்.

பொழிப்பு. பிரமம் சீவர்களும் சடப்பொருள்களுமாகப் பரிணமித்து அவற்றோடு அபேதமும் பேதமுமாய் நிற்கும் என்னின், அச்சீவர்கள் பொறிகரணங்களையின்றி அறியமாட்டாமைக்குக் காரணம் யாது? ஆதலால் அது பொருந்துவதன்றாம்.

(b). சாங்கியர் கூறும் ஆன்மவிலக்கணமும் மறுப்பும்.

197. குணங்களை யின்றி யொன்றுங் குறியுடைத் தான்மா வென்னின்
இணங்கிடா விச்சா ஞானக் கிரியைக ளிவையு டற்கட் [ன்
பிணங்கிடுஞ் சந்நி திக்க ணெனிற்பிணத் துறக்கத் தின்றும்
உணங்கிடுங் கரண மென்னிற் சந்நிதி யொழிந்த தன்றே.

(இ - ள்). குணங்களை இன்றி ஒன்றும் குறி உடைத்து ஆன்மா என்னின் - இச்சாஞானக் கிரியைகளாகிய குணங்களையின்றித் தனியே அறிவு மாத்திரையாய் நிற்கும் இயல்புடையது ஆன்மா என்னின்,— இச்சாஞானக் கிரியைகள் இணங்கிடா - அறிவுமாத்திரம் நிகழ்வதேயன்றி அறிவிச்சை செயல்கள் மூன்றும் நிகழா. ஆதலால் அது பொருந்தாது,—இவை இவ்விச்சா ஞானக்கிரியைகள்,—சந்நிதிக்கண் உடற்கண் பிணங்கிடும் எனின் - வியாபகமாயிருக்கும் உயிரின் சந்நிதியிலே உடலினிடத்தே தொழிற்படும் என்னின்,—பிணத்து உறக்கத்து இன்றும் - உடல் பிணமாய்க்கிடக்குமிடத்தும் உறங்கும் பொழுதும் இவை தொழிற்படுதலில்லையாம். ஆதலால் அதுவும் பொருந்ாது,—கரணம் உணங்கிடும் என்னின் - பிணக்கிடக்கையிலும் உறக்கத்திலும் கரணங்கள் தொழிற்படாமையால் இச்சா ஞானக் கிரியைகளும் நிகழாதிருக்கும் என்னின்,—சந்நிதி ஒழிந்தது அன்றே;- உயிரின் சந்நிதியிலே இவை தொழிற்படும் என்பது இல்லதாகும்.

குறிப்பு. 1. சந்நிதிக்கண் - ஆன்மா வியாபகமாய் அறிவுமாத்திரமாயிருக்கும், அங்ஙனம் வியாபகமாயிருக்கும் ஆன்ம சந்நிதியிலே உடலின்கண் இச்சாஞானக்கிரியைகள் தொழிற்படும் என்பர் சாங்கியர். ஆன்மா வியாபகமாயிருந்தும், உடல் சவமானபோதும் சுழுத்தியவத்தை பொருந்தின உறக்கத்திலும் இச்சாஞானக் கிரியைகள் தொழிற்படாமையால் அதுவும் பொருந்தாது.

2. இணங்கல்-பொருந்துதல். பிணங்கல்-நெருங்கல், தொழிற்படுதல், உணங்கல்-வாடுதல், செயலற்றிருத்தல்.

பொழிப்பு. குணகுணித்தன்மையின்றிக் கேவலம் அறிவுமாத்திரயாய் நிற்பது உயிரியல்பு என்பர் சாங்கியர். அறிவு மாத்திரமன்றி அறிவிச்சை

செயல்கள் மூன்றும் உடலிலே நிகழக் காண்டலால் அதுவும் பொருந்தா தென மறுக்க, அவ்வறிவிச்சை செயல்கள் ஆன்ம சந்நிதியில் உடலின்கண் நிகழும் என்பர். உடல் சவமானபோதும் உறக்கத்திலும் அவை நிகழக்கா ணாமையால் அதுவும் பொருந்தாதென மறுக்க, பிணத்தும் உறக்கத்தும் கரணங்கள் தொழிற்படாமையால் இவைகளும் நிகழாதிருந்தன என்பர். கரணங்கள் தொழிற்படுதலால் இவை நிகழுமாயின், ஆன்மசந்நிதியில் இவை நிகழும் என்பது இல்லையாய்முடியும்.

இதுவுமது.

198. சந்நிதி குணம தாகுந் தானென்போ லென்னிற் காந்தம்
முன்னிரும் பென்று யீர்க்கு முறைமையுண் டகற்ற லின்றும்
உன்னுத லொடுங்க லோட லிருத்தலே கிடத்த னிற்றல்
என்னுமித் தொழில்கண் மற்று மியற்றுவ தான்மா வென்னே.

(இ-ள்). சந்நிதி குணமது ஆகும் - சந்நிதி என்பது உயிரின்முன் உடம்பு தொழிற்படுதற்கு ஏதுவாய் அவ்வுயிரினிடத்திலிருக்கும் ஒரு விசேட குணமாகும்,—தான் என்போல் என்னின் - அஃது எதுபோல என்னின், —காந்தம் முன் இரும்பு என்றாய் - காந்தக்கல்லின்முன் இரும்பு தொழிற் படுதற்கு ஏதுவாய் அக் காந்தக்கல்லினிடத்திலிருக்கும் ஒரு விசேடகுணம் போலும் என்று கூறினாய்,—ஈர்க்கும் முறைமை உண்டு அகற்றல் இன்றும்- அங்ஙனமாயின் காந்தத்துக்கு இரும்பை இழுக்கும் ஒருகுணம் உண்டன்றி அகற்றலாகிய மாறுபட்ட குணம் இன்றாம்,—ஆன்மா உன்னுதல் ஒடுங்கல் ஓடல் இருத்தல் கிடத்தல் நிற்றல் என்னும் இத்தொழில்கள் மற்றும் இய ற்றுவது என்னே - ஆன்மா அவ்வாறின்றி நினைத்தல் மறத்தல் ஓடல் இருத் தல் கிடத்தல் நிற்றல் என்னும் மாறுபட்ட தொழில்களும் பிறவுஞ் செய் வது என்னோ? ஆதலால் சந்நிதி ஆன்மாவுக்குரிய விசேட குணம் என்பது பொருந்தாது.

பொழிப்பு. சந்நிதி என்பது உயிரின் முன் உடம்பு தொழிற்படுதற்கு ஏதுவாய் அவ்வுயிருக்குளதாயிருக்கும் ஒரு விசேடகுணமாம். அது காந்தத் தின்முன் இரும்பு தொழிற்படுதற்கு ஏதுவாய் அக்காந்தத்துக்கு உளதாயி ருக்கும் சத்திபோன்றதாம் என்னின், காந்தத்துக்கு இரும்பை இழுக்குஞ் சத்தியன்றி அகற்றலாகிய மாறுபட்ட சத்தியின்று. உயிர் அவ்வாறின்றி மாறுபட்ட தொழில்களைச் செய்யும். ஆதலால் அதுவும் பொருந்தாது.

(c). பவுராணிகர்கூறும் ஆன்மவிலக்கணமும் மறுப்பும்.

199. உருவுயி ரென்னி னிந்த வுடலினுட் காண வேண்டும்
வருவது பரிணா மத்தா யநித்தமாம் பூத மாகுங்
கருவினி னுழையு மாறுங் காட்டிட வேண்டுங் கண்ணின்
மருவிடா தென்னி னுன்றன் வாயினா லுருவன் றென்னே.

(இ - ள்). உயிர் உரு என்னின் - உயிரானது உருவப்பொருள் என்று சொல்லின்,—இந்த உடலினுள் காணவேண்டும் - இவ்வுடம்பினுள்ளே அவ்வுருவம் காணப்படவேண்டும்,—வருவது பரிணாமத்தாய் அநித்தமாம் பூதமாகும் - அன்றியும் அங்ஙனம் உருவாய்த் தோன்றுவது பரிணாமமுடையதாய் அழிவெய்தும் பூதப்பொருள்களுள் ஒன்றாகும்,—கருவினில் நுழையுமாறும் காட்டிடவேண்டும் - அஃதன்றி அவ்வுரு மாதாவின் கருப்பத்தினுட்புகுதல் எவ்வாறென்றும் தெரிவிக்கவேண்டும்,—கண்ணின் மருவிடாது என்னின் - உருவடிவாயினும் கண்ணுக்குப் புலப்படாது என்னின்,—உன்றன்வாயினால் உரு அன்று என்னே - (விழிமாத்திரத்தாற் கவரப்படுங் குணமே உருவம் ஆகலின்) உனது வாயினால் அஃது உருவமன்று என மொழிவாயாக.

பொழிப்பு. பவுராணிகர் உயிர் உருவப்பொருள் என்பர். அப்படியாயின், உருவாகிய இவ்வுடம்பு காணப்படுதல்போல, இவ்வுடம்பினுள் உயிர் வடிவமுங் காணப்படவேண்டும். அன்றியும் அஃது அழிவெய்தும் பூதப்பொருள்களுள் ஒன்றாகும். கருப்பையுள்ளே நுழைதலையுங் காட்டவேண்டும். அஃது உருவடிவாயினும், கண்ணுக்குப் புலப்படாதெனின், அஃது உருவப் பொருளன்று என்றலே பொருத்தமாம்.

இதுவுமது.

200 சூக்கும வுருவ தென்னிற் றூலகா ரணம தாகும்
ஆக்கிய மனாதி தன்மாத் திரைவடி வசேத னம்பின்
நீக்கிய சூக்கு மத்தே நிற்பதோ ருருவுண் டென்னின்
ஆக்கிடு முருவ மெல்லா மசித்துமா யநித்த மாமே.

(இ - ள்). சூக்கும உருவது என்னின் - (கண்ணாற் காணப்படாத) சூக்குமவுருவாய் நிற்பது உயிர் என்னின்,—தூலகாரணமது ஆகும் - அது தூலவுருக்கள் தோன்றுதற்குக் காரணமாயிருக்கும்,—மனாதி தன்மாத்திரை ஆக்கிய வடிவு அசேதனம் - அன்றியும் அது மனம் முதலிய அந்தக்கரணங்களாலும் தன்மாத்திரைகளாலும் ஆக்கப்பட்ட புரியட்டகவுடம்பும் சடமுமாயிருத்தலின் ஆன்மசொரூபமாகாது,—பின் நீக்கிய சூக்குமத்தே நிற்பது ஓர் உரு உண்டு என்னின் - முன் நீக்கப்பட்ட சூக்குமவுருவினுள்ளே நிற்கும் அதிசூக்குமவுரு ஒன்றுண்டு. அதுதான் உயிர் என்னின், (அது கலையாதி தத்துவங்களால் ஆக்கப்பட்ட பரசரீரமாயிருத்தலாலும்),—ஆக்கிடும் உருவம் எல்லாம் அசித்துமாய் அநித்தமாம் - ஆக்கப்படும் உருவங்களெல்லாம் சடமாயும் அழிந்துபோவனவாயுமிருத்தலாலும், அதுவும் ஆன்மசொரூபமாகாது.

பொழிப்பு. ஆன்மா சூக்குமவுரு என்னின், அச் சூக்குமவுரு தூலவுருக்கள் தோன்றுதற்குக் காரணமாயிருக்குமாதலாலும், மனாதிகளால் ஆக்கப்பட்ட புரியட்டகவுடம்பாயும் சடமாயுமிருத்தலாலும், அதுவும் பொருந்தாது. ஆன்மா அதிசூக்குமவுரு என்னின், அது கலையாதிகளால் ஆக்கப்பட்ட பரசரீரமாயிருத்தலாலும் ஆக்கப்படும் உருவங்களெல்லாம் சடமாய் அழிவெய்தலாலும், அதுவும் பொருந்தாது.

(*d*). கவுளர்கூறும் ஆன்மவிலக்கணமும் மறுப்பும்.

201. அருவுரு வென்னி னான்மா வருவுரு வாவ தின்றும்
உருவரு வாகா தாகு மொருபொருட் கிரண்டு தன்மை
வருவது மில்லை காட்ட வன்னிபோன் மருவு மென்னின்
உருவமுங் காண வேண்டு முண்மையு மொழிந்து போமே.

(இ-ள்). ஆன்மா அருவுரு என்னின் - உயிரானது அருவும் உருவுமாய ஒரு பொருள் என்னின்,—அரு உருவாவது இன்றும் - அருவப் பொருள் உருவப்பொருளாகாது,—உரு அரு ஆகாதாகும் - உருவப்பொருள் அருவப் பொருளாகமாட்டாது,—ஒருபொருட்கு இரண்டுதன்மை வருவதும் இல்லை - அன்றியும் ஒருபொருளுக்கு மாறுபட்ட இரண்டு தன்மை வருதலுமில்லையாம்,—காட்ட வன்னிபோல் மருவும் என்னின் - இங்ஙனம் கூறுவதென்னை? விறகிலே அக்கினியானது காணப்பட்டு உருவமாயும் காணப்படாது அருவமாயும் இருத்தல்போல ஆன்மாவும் அருவும் உருவுமாய் இருதன்மையுமுற்றிருத்தல் கூடும் என்னின்,—உருவமும் காணவேண்டும் - அக்கினியின் உருவம் காணப்படுமாறுபோல உயிரின் உருவமும் காணப்படவேண்டும்,—உண்மையும் ஒழிந்துபோம் - (அங்ஙனம் காணப்படின் காணப்படுவனவெல்லாம் அழியுந்தன்மையுடையனவாதலால், உயிரும் அழியுந்தன்மையுடையதாய்) அது நித்தியப்பொருள் என்பதும் இல்லாதொழியும்.

குறிப்பு. 1. அருவுருவாவதின்றும்......:-அருவாகிய ஆகாயம் உருவாகிய பிருதிவியாதலும் உருவாகிய பிருதிவி அருவாகிய ஆகாயமாதலுமில்லாமைபோல, அருவப்பொருள் உருவப்பொருளாதலும் உருவப்பொருள் அருவப்பொருளாதலுங் கூடா என்பது.

2. ஒருபொருட்கு இரண்டுதன்மை வருவதுமில்லை: - ஒருபொருளுக்கு மாறுபட்ட இரண்டுதன்மை கூடாதாயின், சிவனுக்கு அருவமும் உருவமுமாகிய மாறுபட்ட இரண்டுதன்மை எவ்வாறு கூடுமெனின், அருவத்தைக் குறித்து உருவம் என்றும், உருவத்தைக்குறித்து அருவம் என்றுஞ் சொல்லப்பட்டதாம். அஃதாவது காணப்படாத அருவமாகாமையால் உருவம் என்றும், காணப்பட்ட உருவமாகாமையால் அருவம் என்றும் கூறினதேயன்றி, அருவும் உருவும் ஆகிய இரண்டின் கூட்டம் அருவுருவம் எனக் கூறியதன்று.

3. காட்டவன்னி, ஒருபொருளுக்கு இரண்டுதன்மை யிருத்தற்கு உவமை.

பொழிப்பு. கவுளர் ஆன்மா அருவுருவப் பொருள் என்பர். அருவப் பொருள் உருவப்பொருளாகாது. உருவப்பொருள் அருவப்பொருளாகாது. அன்றியும் ஒரு பொருளிலே மாறுபட்ட இரண்டு தன்மை இருத்தல் கூடாது. விறகின்கண் அக்கினி உருவப்பொருளாயும் அருவப்பொருளாயும் இருத்தல்போல, ஆன்மாவும் அருவும் உருவுமாய் இருதன்மையுற்றிருத்

தல் கூடுமென்னின், அக்கினியின் உருவம் காணப்படுமாறுபோல, ஆன்மாவின் உருவமுங் காணப்படவேண்டும். காணப்படுமாயின் அது நித்தியப் பொருளென்பது போய் அழிபொருளாகும்.

இதுவுமது.

202. சந்திரன் வடிவு போலத் தானரு வுருவ மென்னின்
வந்துநங் கண்ணிற் றோன்றும் வடிவுள தாமு யிர்க்கும்
இந்தவூ னுருவந் தானு யெழுவது முயிரே யென்னிற்
பந்தமா யசித்தா யான்மாப் பவுதிக மாகு மன்றே.

(இ - ள்). சந்திரன்வடிவுபோல - சந்திரனது உருவம் அமாவாசைத் தினத்திலே காணப்படாது அருவாய் நின்று பின்பு வெளிப்பட்டு உருவமாய்த் தோன்றுதல்போல,—தான் அரு உருவம் என்னின் - உயிரும் அருவமும் உருவமுமாய் நிற்கும் என்னின்,—வந்து நம் கண்ணில் தோன்றும் வடிவு - சந்திரன் வடிவம்போல வெளிப்பட்டு வந்து எங்கள் கண்களுக்குப் புலப்படும் வடிவம்,—உயிர்க்கும் உளதாம் - உயிருக்கும் உளதாதல்வேண்டும்,—இந்த ஊன் உருவம் தானாய் எழுவதும் உயிரே என்னின் - அமாவாசையில் அருவாய் நின்று பின் முறைமுறையே வளர்ந்து பூரணையிலே தூலவுருவாய் விளங்குவது சந்திரனுமாறுபோலத் தோற்றப்படாது அருவாய் நின்று கருவுட் புகுந்து முறைமுறையே வளர்ந்து இந்த உடம்புருவாய்த் தோன்றுவதும் உயிரேயாம். ஆதலின் அது அருவுருவாம் என்னின்,—ஆன்மாப் பந்தமாய் அசித்தாய் பவுதிகம் ஆகும் - உயிர் பந்திக்கப்பட்டதாய்ச் சடமாய்ப் பூதகாரியமாகும்.

பொழிப்பு. சந்திரன் அருவுருவாயிருத்தல்போல உயிரும் அருவுருவாம் என்னின், சந்திரன் அமாவாசையிலே அருவாய் நின்று பின் தூலவுருவாய்த் தோன்றுதல் போல, உயிரும் தூலவுருவாய்த் தோன்றல்வேண்டும். ஆதலால் அதுவும் பொருந்தாது. சந்திரன் அமாவாசையில் அருவாய் நின்று பின் வளர்ந்து வளர்ந்து பூரணையிலே தூலவுருவாய் விளங்குவது போல, உயிருங் காணப்படாது அருவாய் நின்று கருவுட் புகுந்து வளர்ந்து வளர்ந்து இந்த உடம்புருவாய்த் தோன்றும் என்னின், சித்தாய் நித்தியமாய்ப் பந்தத்திற்பட்டு நீங்குமுயிர், அசித்தாய்ப் பூதகாரியமாய்ப் பந்தமாவதாகிய உடம்புருவாதல் கூடாதாம். ஆதலால் உயிர் அருவுருவப்பொருள் என்பது பொருந்தாது.

(e). பாதஞ்சலர் கூறும் ஆன்மவிலக்கணமும் மறுப்பும்.

203. அருவவி காரி யான்மா வாகாயம் போல வென்னின்
உருவினைக் கட்டி யாட்டி யோட்டிமீட் டுலாவப் பண்ணி
மருவிநிற் பித்தி ருத்திக் கிடத்திமண் புரட்டி மற்றும்
பெருவிகா ரங்க ளெல்லாந் தருவதென் பேசி டாயே.

(இ - ள்). ஆன்மா ஆகாயம் போல அரு அவிகாரி என்னின் - உயிரா வது ஆகாயத்தைப்போல அருவாய் விகாரமில்லதாய் நிற்பது என்னின்,— உருவினைக் கட்டி ஆட்டி - உடம்பைப் பிணித்தும் நடிப்பித்தும்,—ஓட்டி மீட்டு உலாவப்பண்ணி - ஓடச்செய்தும் திரும்ப உலாவச் செய்தும்,—மருவி நிற்பி த்து இருத்திக் கிடத்தி மண் புரட்டி - அவ்வுடம்பைப் பொருந்தி நிற்பித்தும் இருத்தியும் கிடத்தியும் மண்ணிற் புரட்டியும்,—மற்றும் பெரு விகாரங்கள் எல்லாம் தருவது என் பேசிடாய் - வேறும் பெரிய விகாரங்களையெல்லாம் செய்வது யாது? சொல்லுவாயாக.

குறிப்பு. தருவதென்:-என் - எவன். எவன் என்னும் வினாவினைக் குறி ப்பிலே வகரம் தொக்குநின்றது.

பொழிப்பு. பாதஞ்சலர், உயிர் அருவாய் அவிகாரியாயிருக்கும் என்பர். அப்படியாயின், உடம்பிற் பொருந்தி அதனைப் பிணித்தல் நடிப்பித்தல் முத லிய பல விகாரங்களைச் செய்தல் அப்பொருளுக்கு ஏலாமையால், அவர் கொள்கையும் பொருந்தாது.

(*f*). வைசேடிகர் முதலியோர் கூறும் ஆன்மவிலக்கணமும் மறுப்பும்.

204. அசித்தெனி னுணரா தான்மா வசித்துச்சித் தாகு மென்னின்
அசித்துச்சித் தாகா தாகுஞ் சித்தசித் தாவ தில்லை
அசித்தொரு புறமா யொன்றிற் சித்தொரு புறமாய் நில்லா
தசித்துறுச் சித்தே யென்னி னசித்தடைந் தறிவ தின்றாம்.

(இ - ள்). ஆன்மா அசித்து எனின் உணராது - ஆன்மா சடப்பொருள் என்று சொல்லின் அஃது அறியமாட்டாது,—அசித்துச் சித்தாகும் என் னின் - சடப்பொருளாகிய ஆன்மா (மனத்தோடு கூடுதலால்) அறிவுடைப் பொருளாகும் என்று சொல்லின்,—அசித்துச் சித்தாகாதாகும் - சடப்பொ ருள் அறிவுடைப்பொருளாகாது,—சித்து அசித்து ஆவது இல்லை - அறி வுடைப்பொருளுஞ் சடப்பொருளாவதில்லை, ஆதலால் அது பொருந்தாது, —அசித்து ஒருபுறமாய் சித்து ஒருபுறமாய் ஒன்றில் நில்லாது - (ஆன்மா சித் தும் அசித்துமாயிருக்கும் என்னின்) அசித்து ஒருபுறமும் சித்து ஒருபுறமு மாக மாறுபட்ட இரண்டுதன்மை ஒருபொருளிலே இருத்தல் கூடாது. ஆத லால் அதுவும் பொருந்தாது,—அசித்து உறுச் சித்து என்னின் - அசித்தாகிய கருவிகளைப் பொருந்தாது அறியும் சித்துப்பொருள் ஆன்மா என்னின்,— அசித்து அடைந்து அறிவது இன்றாம் - அசித்தாகிய கருவிகளைக் கூடி ஆன்மா அறியவேண்டுவதின்று. ஆதலால் அதுவும் பொருந்தாது.

குறிப்பு. 1. அசித்தெனினுணரா......சித்தாகு மென்னின்: - வைசேடி கர் உயிர் சடப்பொருள் என்றும் அது மனத்தோடு கூடியவழி அறியும், கூடாதவழி அறியாது என்றுங் கூறுவர். சடப்பொருள் சித்துப்பொருளாக

வும், சித்துப்பொருள் சடப்பொருளாகவும் வருதல் கூடாதாகையால், அவர்மதமும் பொருந்துவதன்று.

2. அசித்தொருபுறமாய்......நில்லாது:-சைவரில் ஒருசாரார் உயிர் சித்தசித்து என்பர். சித்துத்தன்மையும் அசித்துத்தன்மையும் ஒன்றுக்கொன்று மாறுபாடுடையனவாகையால், அம்மாறுபட்ட இரண்டுதன்மைகளும் ஒரு பொருளிலிருத்தல் கூடாது.

3. அசித்துருச்சித்து - பட்டாசாரியர் உயிர் சித்துப்பொருள் என்றும், அது கருவிகளை ஒருபொழுதும் அடைவதேயில்லை என்றும் கூறுவர். கருவிகளோடு கூடினாலன்றி ஆன்மா அறியமாட்டாதாகையால், அவர் கூற்றும் பொருந்தாது.

பொழிப்பு. உயிர் சடப்பொருள் என்றும் அது மனத்தோடு கூடிச் சித்தாய் அறியும் என்றுங் கூறுகின்ற வைசேடிகர் மதமும், சித்தசித்து என்னும் சைவரில் ஒருசாரார் கூற்றும், கருவிகளின் துணையின்றி அறியும் சித்துப்பொருள் என்னும் பட்டாசாரியர் கூற்றும் பொருந்தா.

(g). பாஞ்சராத்திரிகள் கூறும் ஆன்மவிலக்கணமும் மறுப்பும்.

205. உயிரினை யணுவ தென்னி னுடல்பல துவார மோடும்
பயில்வுறக் கட்டு ணாது பாரமுந் தரித்துச் செல்லா
தயர்வுறு மசித்தாய்ப் பூத வணுக்களி லொன்ற தாகும்
இயல்புறு மவய வத்தா லணுவுரு விறக்கு மன்றே.

(இ-ள்). உயிரினை அணுவது என்னின் - உயிரானது பரமாணுவளவாய் உடலில் நிற்பதொன்று என்னின்,—உடல் பல துவாரம் ஓடும் - அவ்வுடலிற் பல துவாரங்களுள். அவற்றால் ஓடிப்போவதாகும்,—பயில்வு உறக் கட்டுணாது - அன்றியும் அவ்வுடம்பிலே தொழில் நிகழும்படி கட்டுப்பட்டு நில்லாது,—பாரமும் தரித்துச் செல்லாது - பாரத்தையுந் தாங்கிச் செல்லமாட்டாது,—அயர்வு உறும் அசித்தாய் - அழிவெய்தும் சடப்பொருளாய்,—பூத அணுக்களில் ஒன்றது ஆகும் - பூத பரமாணுக்களில் ஒன்றதாய் முடியும்,—இயல்பு உறும் அவயவத்தால் - இத்தன்மை பொருந்திய அவயவப் பகுப்புடையதாயிருத்தலின்,—அணுவுரு இறக்கும் - அணுவடிவம் அழிந்துபோம். ஆதலால் ஆன்மா அணு என்பதும் பொருந்தாது.

பொழிப்பு. உடம்பினுள்ளே பரமாணு அளவாய் நிற்பது உயிர் என்று பாஞ்சராத்திரிகள் கூறுவர். அணுவாயின், உடம்பின் துவாரங்களுள் ஒரு துவாரத்தால் ஓடிப்போம். உடம்பிற் கட்டுண்டற்கும் பாரந் தாங்குதற்கும் அஃது உடம்படாது. பூதவணுக்களில் ஒன்றாய் அவயவமுடையதாய் அழிந்துபோவதாயுமிருக்கும். ஆதலால் அவர்மதமும் அடாது.

இதுவுமது.

206. உடலினி லேக தேசி யுயிரெனி னுருவாய் மாயும்
படர்வுறு மறிவின் றெங்குஞ் சுடரொளிப் பண்ப தென்னிற்
சுடர்தொடிற் சுடுவ தெங்குந் தொட்டிட வறிவுண் டாகும்
அடர்புல னிடத்து மொக்க வறிவெழ வேண்டு மன்றே.

(இ - ள்). உயிர் உடலினில் ஏகதேசி எனின் - உயிரானது உடம்பினுள் இருதயத்தானத்திலே ஏகதேசமாய் நிற்கும் என்னின்,—உருவாய் மாயும் - உருவப்பொருள் எனப்பட்டு அழிவதாகும்,—எங்கும் படர்வு உறும் அறிவும் இன்று - அன்றியும் எங்கும் வியாபித்தறியும் அறிவும் இல்லதாகும். ஆகையால் அக்கூற்றுப் பொருந்தாது,—சுடர் ஒளிப் பண்பது என்னின் - அப்படியன்று, விளக்கு ஓரிடத்திருக்க அதன் ஒளி எங்கும் பிரகாசித்துப் பொருள்களை விளக்குதல்போல, உயிரும் உடம்பினுள்ளே ஓரிடத்திருக்க அதன் அறிவு எங்கும் வியாபித்து விடய உணர்ச்சியை நிகழ்த்துமென்னின்,—சுடர் தொடின் சுடுவது - விளக்குத் (தனக்கும் தன்னால் விளக்கப்படும் பொருட்கும் இடையில் மறைப்பில்லாத) தொடர்பிருந்தால் விளக்குவதாகும். அதுபோல,—எங்கும் தொட்டிட அறிவு உண்டாகும் - உயிரும் (அறியப்படும் விடயத்திற்கும் தனக்கும் மறைப்பில்லாத) தொடர்ச்சி எங்குமிருந்தால் விடய அறிவை நிகழ்த்தும். அவ்வாறன்றி, உடல் முதலிய கருவிகளது மறைப்பிருந்தும் உயிர் விடய அறிவை நிகழ்த்துவதாலும்,—அடர் புலன் இடத்தும் ஒக்க அறிவு எழ வேண்டும் - (தொடர்பின்றியும் அறிவு நிகழும் எனின்) விளக்குத் தன்னைச் சூழ்ந்த பொருள் எல்லாவற்றையும் ஒரேகாலத்தில் விளக்குதல் போல, உயிரும் தன்னைச் சேர்ந்து நெருங்கி இருக்கும் விடயங்கள் எல்லாவற்றிடத்தும் ஒரேகாலத்தில் அறிவை நிகழ்த்த வேண்டும். அவ்வாறின்றி, ஒருகாலத்தில் ஒரு விடயத்தினிடத்தேயே உயிர் அறிவை நிகழ்த்துதலாலும், அதுவும் பொருந்தாது.

குறிப்பு. 1. சுடுவது - சுடர்வது, விளக்குவது எனப் பொருள் பயந்தது.

2. தொடின் - என்றது மறைப்பாகிய இடையீடின்றித் தொட்டு நிற்பின், எனவே தொடர்பிருப்பின் என்பது.

3. படர்வுறு மறிவின் றெங்குஞ் சுடரொளிப் பண்ப தென்னில்:—என்பதற்குக் "குணங் குணியளவினன்றி மேற் செல்லாமையானும், விளக்கினொளியாவது விளக்கினது சூக்கும வடிவேயன்றிக் குணமன்றாகலான் அஃது ஈண்டைக்குவமையாகாமையானும்" என வருவித்து விரித்து, மேலும் "ஆமெனவேகொள்ளினும் அதனோடிதனிடை வேற்றுமை பெரிது" எனவும் விளக்கிப் போந்துளார் சிவஞானமுனிவர்.

பொழிப்பு. உயிர் உடம்பின்கண் இருதயத்தானத்திலே ஏகதேசமாய் நிற்கும் என்பர் பாஞ்சராத்திரிகள். அவ்வாறாயின், உயிர் உருவப்பொருள்

எனப்பட்டு அழிவதாகும். அன்றியும் எங்கும் வியாபித்தறியும் அறிவும் இல்லதாகும். ஆகையால் அது பொருந்தாது. அப்படியன்று. விளக்கு ஓரிடத்திருக்க அதன் ஒளி எங்கும் பிரகாசித்துப் பொருளை விளக்குதல் போல, உயிரும் உடம்பில் ஓரிடத்திலிருப்ப அதன் அறிவு வியாபித்து விடயவுணர்ச்சியை நிகழ்த்தும் என்னின், விளக்குப்போல உயிருந் தானிருந்தவிடத்திற் தன்னோடு மறைப்பாகிய இடையீடின்றித் தொடர்ந்து நிற்பனவற்றையே உணர்த்தல்வேண்டும். அவ்வாறின்றி இடையீடாக உடம்பு முதலிய கருவிகள் நிற்பவும் விடய அறிவு நிகழ்தலாலும், அவ்வாறு நிகழ்தல் கூடுமெனக்கொள்ளினும், விளக்குப் போலத் தன்னோடு நெருங்கிய விடயங்கள் யாவற்றினும் ஒரேகாலத்தில் உணர்ச்சி நிகழ்த்தாமையாலும், அதுவும் பொருந்தாது.

(*h*). சமணர் கூறும் ஆன்மவிலக்கணமும் மறுப்பும்.

207. உருவினி னிறைந்து நின்றங் குணர்ந்திடு முயிர தென்னின்
மருவிடா துறக்கம் வாயி லறிவொக்க வழங்க வேண்டும்
பெருகிடுஞ் சுருங்கும் போதம் பேருடற் சிற்று டற்கண்
வருமுடற் குறைக்க வொக்கக் குறைந்துபின் மாயு மன்றே.

(இ - ள்). உருவினில் நிறைந்து நின்று அங்கு உணர்ந்திடும் உயிரது என்னின் - உடம்பளவிலே நிறைந்து நின்று அங்கே அறிதலைச் செய்யும் உயிர் என்று சொல்லின்,—உறக்கம் மருவிடாது - நித்திரை வரமாட்டாது,—வாயில் ஒக்க அறிவு வழங்கவேண்டும் - அன்றியும் ஐம்பொறிகளிலும் ஏககாலத்தில் அறிவு நிகழ்தல்வேண்டும்,—போதம் பேருடல் கண் பெருகிடும் சிற்றுடல் கண் சுருங்கும் - அன்றியும் அறிவு பெரிய உடம்பினிடத்துப் பெரிதாயும் சிறிய உடம்பினிடத்துச் சிறிதாயும் நிகழவேண்டும்,—வரும் உடல் குறைக்க - இவ்வாறு சிறிதாயும் பெரிதாயும் வளருகின்ற உடம்பிலே ஓர் அங்கத்தைக் குறைத்தவிடத்து,—ஒக்கக் குறைந்து - அதனுடன்கூட உயிரும் குறைந்து,—பின் மாயும் - பின்பு உடம்பு முற்றும் அழியுமிடத்து உயிரும் அழியும். ஆதலால் உயிர் உடம்பின்கண் நிறைந்து நின்று அறியும் என்பதும் பொருந்தாது.

குறிப்பு. மருவிடாதுறக்கம் - உயிர் உடம்பில் ஓரிடத்துச்சென்று ஒடுங்குதலால் வருவது உறக்கம். உயிர் உடம்பு முழுவதும் நிறைந்து நிற்குமாயின், உறக்கம் வரமாட்டாது என்பது.

பொழிப்பு. ஆன்மா சரீரமெங்கும் நிறைந்து நின்று அறியும் என்பர் சமணர். அப்படியாயின் உறக்கம் வரமாட்டாது. ஐம்பொறியிலும் ஏககாலத்தில் அறிவு நிகழவேண்டும். உடம்பளவுக்குத்தக்க அறிவாதலும் வேண்டும். உறுப்புக்களைக் குறைக்க உயிரும் குறைந்து, உடம்பு அழியுமிடத்து உயிரும் அழியவேண்டும். ஆதலால் அவர் மதமும் அடாது.

(i). பட்டாசாரியர் கூறும் ஆன்மவிலக்கணமும் மறுப்பும்.

208. எங்குந்தான் வியாபி யாய்நின் றுணருமிவ் வான்மா வென்னின்
தங்கிடு மவத்தை போக்கு வரவுகள் சாற்றல் வேண்டும்
பங்கமார் புலனென் றொன்றாய்ப் பார்த்திடல் பகரல் வேண்டும்
இங்கெலா மொழிந்தா னிற்ப தெங்ஙன மியம்பல் வேண்டும்.

(இ - ள்). இவ்வான்மா எங்குந்தான் வியாபியாய் நின்று உணரும் என்னின் - இந்த ஆன்மா எவ்விடத்தும் வியாபியாய் நின்று காயத்துடனே கூடி இந்திரியங்கள்வழியாக விடயங்களை அறியும் என்று சொல்லின்,— தங்கிடும் அவத்தை போக்கு வரவுகள் சாற்றல் வேண்டும் - அறிவு நிகழா திருக்கும் அவத்தைகளுக்கும் சுவர்க்க நரகங்களுக்குச் சென்று மீளுவதற் கும் காரணம் சொல்லல் வேண்டும்,—பங்கம் ஆர் புலன் ஒன்று ஒன்றாய்ப் பார்த்திடல் பகரல் வேண்டும் - அன்றியும் சாக்கிரத்திலே குற்றம்பொருந் திய சத்தாதிவிடயங்களையும் ஒருங்கே அறியாது ஒன்றொன்றாய் அறிதற் குக் காரணமுஞ் சொல்லல்வேண்டும்,—இங்கு எலாம் ஒழிந்தால் நிற்பது எங்ஙனம் இயம்பல் வேண்டும் - (காயம்முதலியனவற்றைக் கலந்து நிற்றலே வியாபியாய் நிற்றலாம் என்னில்) இக் காயம்முதலிய யாவும் இல்லாத சங் காரகாலத்திலே ஆன்மா நிற்பது எவ்வாறு என்றுஞ் சொல்லல்வேண்டும்.

குறிப்பு. 1. ஆன்மா எங்கும் வியாபியாய் நின்று காயத்துடனே கூடி இந்திரியங்கள்வழியாக விடயங்களை அறியும் என்பவர் பட்டாசாரியர். (சி. சி. பர. பட்டாமதம், 9).

2. தங்கிடும் அவத்தை - அறிவு தடைப்படும் அவத்தைகள், அறிவு நிக ழாத அவத்தைகள். அவை சுழுத்தி துரியம் துரியாதீதமாம். தங்கிடுதல் - தடைப்படுதல்.

3. இங்கெலா மொழிந்தா னிற்ப தெங்ஙனம் - உருவப்பொருள்களனைத் திலும்கூடி நிற்றலே, "வியாபியாய் நிற்றல்" என்பதின் பொருள் எனப் பட்டாசாரியர் கொள்வாராதலின், அவ்வுருவப்பொருள்கள் யாவும் அழிந்த சங்காரகாலத்திலே உயிர் எவ்வாறு நிற்கும் எனக் கூறி அவர்கொள்கையை மறுத்தவாறு.

பொழிப்பு. ஆன்மா எங்கும் வியாபியாய் நின்று உடலைப்பொருந்தி இந்திரியங்கள் வாயிலாக விடயங்களை அறியும் என்பர் பட்டாசாரியர். அவ் வாறு அறியும் ஆன்மாவுக்குச் சுழுத்திமுதலிய அவத்தைகளிலே அறிவு நிக ழாதிருத்தலாலும், சாக்கிராவத்தையிலே விடயங்களை ஒவ்வொன்றாய் அறி யும் அறிவேயன்றி ஒருங்கே அறியும் அறிவு இன்மையாலும் அவர் கூற்றும் பொருந்தாது. அன்றியும் அவ்வான்மா வினைப்பயனை நுகர்தற்குச் சுவர்க்க நரகங்களுக்குப் போவது எற்றுக்கு? உடல் முதலியவற்றைப்பொருந்தி நிற் றலே வியாபியாய் நிற்றலெனின், உடல் முதலிய யாவும் அழிந்த சங்கார காலத்திலே அவ்வான்மா நிற்பதற்கு இடமின்மையால் அதுவும் பொரு ந்தாது.

(j). ஐக்கியவாதிகள் கூறும் ஆன்மவிலக்கணமும் மறுப்பும்.

209. சுத்தமா மான்ம சித்தைத் துகளுடன் மறைத்த தென்னின்
வைத்துறு துடற்கண் வாயில் கரணங்கள் வழியான் ஞானம்
ஒத்துறு மலமற் றூலு முறுமலம் வீடு மின்றாம்
பெத்தமு மடையான் முத்த னய்ப்பிர காச னமே.

(இ - ள்). சுத்தமாம் ஆன்ம சித்தைத் துகள் உடல் மறைத்தது என்னின் - அநாதியே சுத்தமாகிய ஆன்மாவின் அறிவை இடையே வந்துபொருந்திய மாயாமலமாகிய உடம்பு மறைத்தது என்று சொல்லின்,—உடற்கண் வாயில் கரணங்கள் வழியால் ஞானம் வைத்துறுது - உடம்பின்கணுள்ள இந்திரியங்கள்வாயிலாகவும் அந்தக்கரணங்கள்வாயிலாகவும் அவ்வான்மாவுக்கு அறிவு உண்டாகாதாம்,—ஒத்து உறும் மலம் அற்றாலும் - இடையே வந்து பொருந்திய மாயாமலமாகிய அவ்வுடம்பு நீங்கப்பெறினும்,—மலம் உறும் - பின்னும் அம்மலம் வந்து பொருந்துமாதலால்,—வீடும் இன்றாம் - முத்தி என்பதும் இல்லையாய் முடியும், ஆன்மா அநாதியே சுத்தனாயின்,—முத்தனய்ப் பிரகாசனும் - என்றும் முத்தனயே விளங்குவன்,—பெத்தமும் அடையான் - உடலைப்பொருந்திப் பந்தமுமுறான்.

குறிப்பு. 1. துகளுடல்:—உடம்பு மாயாமலகாரியமாதலின், அவ்வாறு கூறப்பட்டது. துகள் - குற்றம்.

2. ஒத்துறுமலம் - ஆகந்துகமலம், இடையே ஆன்மாவைப் பொருந்திய மலம். உடம்பு சிருட்டிகாலத்திலே ஆன்மாவைப் பொருந்துதலால் அவ்வாறு கூறப்பட்டது.

பொழிப்பு. ஆன்மா அநாதியே சுத்தமான அறிவாயுள்ளது. மாயாமலமாகிய உடம்பு இடையே வந்து பொருந்தி அதன் அறிவை மயக்கும் என்பர் ஐக்கியவாதிகள். உடம்போடுகூடிய இந்திரியங்கள்வாயிலாகவும் அந்தக்கரணங்கள்வாயிலாகவும் ஆன்மாவுக்கு அறிவு நிகழக்காண்டலின், உடம்பு அறிவை மறைக்கும் என்பது பொருந்தாது. அம்மலம் இடையே வந்து பொருந்தியதாயின் அது நீங்கப்பெறினும் பின்னும் வந்து ஆன்மாவைப் பொருந்துமாதலின் முத்தியும் கூடாதாம். ஆன்மா அநாதியே சுத்தனயின் என்றும் முத்தனயேயிருப்பனன்றி உடலைப்பொருந்திப் பந்தமுறமாட்டான்.

2. சித்தாந்திகள் கூறும் ஆன்மவிலக்கணம்.

210. அசித்தரு வியாப கம்போல் வியாபக மருவ மின்றாய்
வசித்திட வரும்வி யாபி யெனும்வழக் குடைய னகி
நசித்திடா ஞானச் செய்தி யநாதியே மறைத்து நிற்கும்
பசுத்துவ முடைய னகிப் பசுவென நிற்கு மான்மா.

(இ - ள்). ஆன்மா - ஆன்மாவானது,—அசித்து அரு வியாபகம்போல் - சடப்பொருளாகிய மாயையினது வியாபகத்தன்மையும் (அருவத்தன்மையும்) போல,—வியாபகம் அருவம் இன்றாய் - வியாபகத்தன்மையும் அருவத் தன்மையும் இல்லதாய்,—வசித்திட வரும் வியாபி எனும் வழக்கு உடைய ஞகி - சார்ந்த பொருளிடத்து அதுவதுவாய் வசிப்புண்டு நின்றறியும் வியாப கத்தன்மையுடையதாய்,—நசித்திடா ஞானச் செய்தி அநாதியே மறைத்து நிற்கும் பசுத்துவம் உடையஞகி - கெடாது நித்தமாயிருக்கும் அதன் இச்சா ஞானக்கிரியைகளை அநாதியே மறைத்து நிற்கும் ஆணவமலசம்பந்தமுடைய தாய்,—பசு என நிற்கும் - பசு எனப் பெயர் பெற்று நிற்கும்.

குறிப்பு. 1. இச்செய்யுள் சித்தாந்த நெறிப்படி ஆன்மவிலக்கணம் கூறிற்று. அவ்விலக்கணங்களாவன வசித்திட வரும் வியாபகத்தன்மை, அருவத்தன்மை, நித்தியத்தன்மை, பசுத்தன்மை என்பனவாம்.

2. அசித்தரு வியாபகம்போல் வியாபக மருவ மின்றாய்:—பதி பசு பாசம் என்னும் மூன்றும் அருவப்பொருள்கள். வியாபகத் தன்மையுடை யன. அங்ஙனமாயினும், ஒன்றற்கொன்று தூல சூக்குமங்களாமியல்புடை மையின், அவை வியாப்பியமும் வியாபகமுமாய் நிற்பனவாம். மாயை பசு என்னும் இரண்டினையும் நோக்குமிடத்து மாயை சூக்குமம், பசு தூலம். மாயை வியாபகம், பசு வியாப்பியம். பதி பசு என்னும் இரண்டினையும் நோக்குமிடத்துப் பதி சூக்குமம், பசு தூலம். பதி வியாபகம், பசு வியாப் பியம். முப்பொருளையும் நோக்குமிடத்துப் பதி அதி சூக்குமம், மாயை சூக்குமம், பசு தூலம். பதி வியாபகம், மாயை பதியில் வியாப்பியம், பசு மாயையில் வியாப்பியம். இவ்வாறு மாயை பசு என்னும் இரண்டின் அரு வத்தன்மைக்கும் வியாபகத்தன்மைக்கும் வேறுபாடு காண்க. அரு என்ப தற்கு மாயை என்றும் பதி என்றும் பொருள்கொள்ளப்படுதலின், பதியை நீக்குதற்கு "அசித்தரு" என்றார்.

3. வசித்திட வரும் வியாபி:—ஆன்மா எதனை எதனைச் சார்ந்ததோ, அதனதன் சுபாவமே தன் சுபாவமாய் அதுவதுவாய் வசிப்புண்டு நின்றறி யும் இயல்புடையது. அவ்வாறு சாரப்பட்ட அவ்வப்பொருள்களை நோக்கு மிடத்து அவ்வான்மா தூலமாதலுடைமையின், அவ்வப்பொருள்களிலே வியாப்பியமேயாய் நிற்கும். மாயையைப் பற்றியவிடத்து அதனில் வியாப் பியமாயும், பதியைப் பற்றியவிடத்து அதனில் வியாப்பியமாயும் நிற்கும். அதுபற்றி வசித்திட வரும் வியாபி என்றார். வசித்தல் - வசியஞ்செய்தல்.

4. நசித்திடா ஞானச் செய்தி:—குணங்களாகிய ஞானச் செய்திகள் நித்தியம் எனவே குணிப்பொருளாகிய ஆன்மாவும் நித்தப்பொருளாம் என் பது தானே போதரும்.

5. பசுத்துவம் - பசுத்தன்மை, ஆணவம். பசு - பாசத்தாற் பந்திக்கப் பட்டது. பச் - பந்தித்தல். உ - செயப்படுபொருள் விகுதி.

பொழிப்பு. ஆன்மா அருவத்தன்மை, வியாபகத்தன்மை, நித்தியத் தன்மை பசுத்துவம் என்னும் இலக்கணங்களையுடையதாம்.

3. உயிர் உடல்களைப் பொருந்தி அறிவிச்சை செயல்கள் விளங்கப் பெறும் முறைமையும் உயிருடல்களுக்குள்ள சம்பந்தமும்.

211. மாயையின் வயிற்றுண் மன்னி வருஞ்செயல் ஞான மிச்சை
ஏயுமக் கலாதி மூன்று லேகதே சத்தி னேய்ந்திங்
காயுமுக் குணங்க ளந்தக் கரணங்க ளாதி யெல்லாங்
காயபெத் தங்க ளாகிக் கலந்துட னிற்கு மான்மா.

(இ - ள்). ஆன்மா - அங்ஙனம் ஆணவமலத்தாலே மறைப்புண்டு கேவலப்பட்டு நின்ற ஆன்மா,—மாயையின் வயிற்றுள் மன்னி - அசுத்தமாயையிலே அசுத்தமாயாதத்துவத்தைப் பொருந்தி,—வரும் செயல் ஞானம் இச்சை ஏயும் - (அத்தத்துவத்திற் சமட்டிரூபமாய் அடங்கியிருக்கும் கலாதிகளாலே) பொதுவகையால் விளங்கப்பெறும் இச்சா ஞானக் கிரியைகளைப் பொருந்தும்,—அக் கலாதி மூன்றால் ஏகதேசத்தின் ஏய்ந்து - பின்னர் வியட்டிரூபமாய்த் தோன்றும் அக் கலையாதி தத்துவங்கள் மூன்றினாலும் சிறப்புவகையால் விளங்கப்பெறும் இச்சாஞானக்கிரியைகளைச் சிறுபான்மை பொருந்தி,—இங்கு ஆயும் - இங்கே விடயங்களில் வியாபரிக்கும்,—முக் குணங்கள் அந்தக்கரணங்கள் ஆதி எல்லாம் - முக்குணங்கள் அந்தக்கரணங்கள் முதலிய தத்துவங்கள் யாவும்,—காய பெத்தங்களாகி - சரீரபந்தங்களாய்,—கலந்து உடன் நிற்கும் - ஆன்மா அவற்றோடு பிரிவின்றி உடனாய் நிற்கும்.

குறிப்பு. 1. இச்செய்யுள் உயிர் உடலுற்றுச் செயிருறு மிச்சா ஞானக் கிரியைகளையுடையதாகி நிற்கும் முறைமை கூறிற்று. (செ. 187 பார்).

2. மாயையின் வயிற்றுண் மன்னி வருஞ்செயல் ஞான மிச்சை:—அசுத்தமாயையிற் பஞ்சகிருத்தியஞ்செய்யும் அநந்ததேவராற் கலக்குண்ட அவ்வசுத்தமாயையின் பாகம் அசுத்தமாயாதத்துவமாம். அது காரணசரீரம் எனவும்படும். ஆணவமலத்தினாலே மறைப்புண்டு அறிவிச்சை செயல்கள் சிறிதும் விளங்கப்பெறாது மாயையிலே வியாப்பியமாய் நின்ற ஆன்மா அசுத்த மாயா தத்துவத்தைப் பொருந்தி, அத்தத்துவத்திற் சமட்டிரூபமாயும் சூக்குமமாயும் அடங்கியிருக்கும் கலாதிகளால் அதன் இச்சா ஞானக்கிரியைகள் பொதுவகையால் விளங்கப்பெறும் என்பது. சமட்டி - தொகுதியாயிருப்பது.

3. அக் கலாதி மூன்று லேக தேசத்தி னேய்ந்து - அசுத்தமாயாதத்துவத்தினின்றும் வியட்டிரூபமாயும் தூலமாயும் தோன்றிய கலையாதி தத்துவங்களுள், கலாதத்துவத்தால் ஆணவமலசத்தி சிறிதே நீங்கி ஆன்மாவின் கிரியாசத்தி விளங்கப்பெறும். வித்தையால் ஞானசத்தியும், அராகத்தால் இச்சாசத்தியும் விளங்கப்பெறும். இவை மூன்றினாலும் ஆன்மாவின் அறிவிச்சை செயல்கள் ஏகதேசமாய் விளங்கப்பெறும். வியட்டி - விரிந்திருப்பது.

4. இங்கு ஆயும்:—ஆய்தல் - ஆராய்தல்.

5. குணங்களந்தக்கரணங்களாதி யெல்லாங் காய பெத்தங்களாகி நிற்கும்:—முக்குணங்களாலாயது குணசரீரம். தன்மாத்திரைகள் ஐந்தும் மனம் புத்தி அகங்காரம் மூன்றுங் கூடியது சூக்குமசரீரம். பிருதிவி முதலிய பஞ்ச பூதங்களாலாய சரீரம் தூலசரீரம். எல்லாம் - அசுத்தமாயாதத்துவம் முதற் பிருதிவியீறாகவுள்ள தத்துவங்கள்.

பொழிப்பு. அசுத்தமாயையிலே கேவலப்பட்டு நின்ற ஆன்மா அம் மாயையிலே தோன்றிய காரணசரீரத்தைப் பொருந்தும். அதனால் அறிவிச்சை செயல்கள் பொதுவகையால் விளங்கப்பெறும். பின் கஞ்சுகசரீரத்தைப் பொருந்தும். அதனால் அறிவிச்சை செயல்கள் சிறப்புவகையால் விளங்கப் பெறும். பின் குணசரீரத்தைப் பொருந்தும். அதன்பின் சூக்கும தூல சரீரங்களைப் பொருந்தும். இச்சரீரங்கள் ஆன்மாவைப் பந்திக்கும். ஆன்மா இவற்றோடு பிரிவின்றி நின்று இவற்றைச் செலுத்தும்.

4. உயிர் உடல்களைப் பொருந்திப் புண்ணிய பாவங்களைச் செய்து இன்பத் துன்பங்கள் நுகரும் முறைமை.

212. சூக்கும தேகி யாகித் தூலதே கத்தின் மன்னிச்
சாக்கிர முதலா யுள்ள வவத்தையுட் டங்கி யெங்கும்
போக்கொடு வரவு மெல்லாம் புரிந்துபுண் ணியங்கள் பாவம்
ஆக்கியும் பலன்க ளெல்லா மருந்தியு நிற்கு மான்மா.

(இ - ள்). ஆன்மா - ஆன்மாவானது,—சூக்கும தேகியாகி - மேற்கூறியவாறு அந்தக்கரணங்கள் முதலியவற்றாலாய சூக்குமதேகத்தையுடையதாய்,—தூல தேகத்தின் மன்னி - தூலசரீரத்திலே நிலைபெற்று,—சாக்கிரம் முதலாயுள்ள அவத்தையுள் தங்கி - சாக்கிரம் முதல் அதீதம் ஈறாகவுள்ள ஐந் தவத்தைகளுட்பட்டு,—எங்கும் போக்கொடு வரவும் எல்லாம் புரிந்து - யாண்டும் போக்கு வரவு முதலாய வினைகளை விரும்பிப் பயின்று,—புண்ணிய பாவங்கள் ஆக்கியும் - அப்பயிற்சியாற் சூக்குமமாயும் தூலமாயும் புண்ணிய பாவங்களை ஈட்டியும்,—பலன்கள் எல்லாம் அருந்தியும் நிற்கும் - அவற்றின் பயனாய் வரும் இன்பத் துன்பங்களெல்லாவற்றையும் நுகர்ந்தும் நிற்கும்.

குறிப்பு. 1. இச்செய்யுள் உயிர் உடலுற்றுப் பயிலுறுந் தன்மையும் இன்பத்துன்பங்களை நுகருந் தன்மையுங் கூறிற்று. (செ. 187 பார்).

2. போக்கொடு வரவுமெல்லாம் புரிந்து:—பலவகை வினைகளையும் விரும்பிச்செய்து. புரிதல் - விரும்புதல். எற்ற சரீரங்களுட் பிறந்திறந்து எனவும், சொர்க்க நரக பூலோகங்களிற் போவது வருவதாயும் எனவும் கூறுவர். (மறை. சிவாக். நிரம்ப).

3. புண்ணிய பாவங்கள் சூக்குமமாயும் தூலமாயும் இயற்றப்படும். சாக்கிர சொப்பனுவத்தைகளிலே போக்கு வரவுகள் புரிந்து இயற்றப்படும் இரு

வினைகள் மனம் வாக்குக்களாலாவன. அதுபற்றி அவை சூக்குமவடிவா யிருக்கும். சாக்கிராவத்தையிலே காயத்தாற்செய்யப்படுவன தூலவடிவா யிருக்கும்.

பொழிப்பு. ஆன்மா தூலதேகத்தைப்பொருந்தி ஐந்தவத்தைகளுட் பட்டு யாண்டும் போக்கு வரவு முதலாய வினைகளை விரும்பிப் பயின்று சூக்குமமும் தூலமுமாகிய புண்ணிய பாவங்களைச்செய்து அவற்றின் பயனாகிய இன்பத்துன்பங்களை அனுபவிக்கும்.

(*a*). உடல்கள் பஞ்சகோசங்கள். உயிர் அவற்றோடு ஒன்றாயும் வேறாயும் நிற்கும்.

213. மருவா னந்தம் விஞ்ஞான மனோபி ராண னன்னமயம் [ய்
உருவாந் தன்மை யுண்டாய்மு றைன்றுக் கொன்று சூக்குமமா
வருமா மன்ன மயம்பற்றி மாயை முதற்கா ரணமாகும் [மாம்.
அருவா மான்மா வைங்கோசத் தார்ப்புண் டவற்றி னகம்புற

(இ - ள்). மருவு ஆனந்தம் விஞ்ஞானம் மனோ பிராணன் அன்னமயம் - ஆன்மாவைப்பொருந்திய ஆனந்தமயகோசம் விஞ்ஞானமயகோசம் மனோமயகோசம் பிராணமயகோசம் அன்னமயகோசம் என்னும் ஐந்தும்,—உருவாம் தன்மை உண்டாய் - முறையே காரணசரீரம் கஞ்சுகசரீரம் குணசரீரம் சூக்குமசரீரம் தூலசரீரம் என்னும் சரீரங்களின் தன்மையுடையனவாய்.—அன்னமயம் பற்றி முன் ஒன்றுக்கு ஒன்று சூக்குமமாய் வருமாம் - அன்னமயகோசம்முதலாகப் பின் தோன்றுவதாகிய ஒன்றற்கு முன் தோன்றியது சூக்குமமாய் வருவதாம்,—மாயை முதற்காரணமாகும் - இவ்வைந்தினுக்கும் அசுத்தமாயை முதற்காரணமாயிருக்கும்,—அருவாம் ஆன்மா ஐங்கோசத்து ஆர்ப்புண்டு - அருவப்பொருளாகிய ஆன்மா இந்த ஐந்து கோசங்களினாலும் பந்திக்கப்பட்டு,—அவற்றின் அகம் புறமாம் - அவற்றோடு அதுவதுவாயும் அவற்றின் வேறாயும் நின்று அவற்றைச்செலுத்தும்.

குறிப்பு. 1. மருவானந்தம் விஞ்ஞானம்......உருவாந் தன்மை யுண்டாய்:—மேற்கூறிய காரணசரீரம் கஞ்சுகசரீரம் குணசரீரம் சூக்குமசரீரம் தூலசரீரம் என்னும் ஐந்தும் முறையே ஆனந்தமயகோசம் விஞ்ஞானமய கோசம் மனோமயகோசம் பிராணமயகோசம் அன்னமயகோசம் எனப் பெயர் பெறும். இவையெல்லாம் காரணம்பற்றிவந்த பெயர்களாம்.

அசுத்தமாயாதத்துவம் ஏனைத்தத்துவங்களுக்குஞ் சரீரங்களுக்குங் காரணமாயிருத்தலால், அதனாலுண்டாகிய சரீரம் காரணசரீரம் என்றும், அச்சரீரம்பெற்ற மாத்திரையே, கேவலத்தில் ஒன்றுமின்றிநின்ற ஆன்மாவுக்கு அறிவிச்சை செயல்கள் பொதுவகையால் விளக்கமுற, அவ்வளவில் அம் மயக்க அறிவால் ஓர் ஆனந்தம் உண்டுபடுதலின், அஃது ஆனந்தமயகோசம்

என்றும் பெயர்பெறும். ஆனந்தம் - மகிழ்ச்சி. மயம் - அதுவாந்தன்மை. கோசம் - உறை.

காலம் நியதி கலை வித்தை அராகம் என்னும் ஐந்து தத்துவங்களும் புருடனுக்கு ஐந்து சட்டைபோன்றிருத்தலால், அவற்ருலுண்டாகிய சரீரம் கஞ்சுகசரீரம் என்றும், அச்சரீரத்தால் ஆன்மாவின் அறிவிச்சை செயல்கள் சிறப்புவகையால் விளக்கமுற்று விடயபோகங்களை அறியும் இயல்புடைய ஞய்ப் புருடன் நிற்றலின், அவ்வறிவை உண்டாக்கும் அச்சரீரம் விஞ்ஞான மயகோசம் என்றும் பெயர்பெறும். விஞ்ஞானம் - விசேடமான அறிவு.

சாத்துவிகம் இராசதம் தாமதம் என்னும் முக்குணங்களாலாகிய சரீரம் குணசரீரம் என்றும், அம்முக்குணங்கள் மனம்முதலிய அந்தக்கரணங்களைத் தம்முள் அடக்கிநிற்றலின், அது மனேமயகோசம் என்றும் சொல்லப்படும்.

சூக்குமபூதங்களாகிய தன்மாத்திரைகளாலாகிய சரீரம் சூக்குமமாகிய அணுவடிவினதாய் நிற்றலின், சூக்குமசரீரம் என்றும், அச்சூக்குமசரீரம் பிராணன் என்னும் வாயுவோடு நிற்றலாலும், அது நீங்குங்காலை அப்பிராணவாயுவோடு கூடியே நீங்குதலாலும், பிராணன் என்னும் காரணப்பெயர் அச்சூக்குமவுடம்புக்கு இருத்தலாலும், அது பிராணமயகோசம் என்றும் சொல்லப்படும்.

பிருதிவி முதலிய தூலபூதங்களாலுண்டாகிய சரீரம் தூலசரீரம் என்றும், அவை அன்னத்தாற் போஷிக்கப்படுதலால், அன்னமயகோசம் என்றும் சொல்லப்படும்.

2. அவற்றினகம்புறமாம் - ஐங்கோசங்களிடத்தும் அதுவதுவாய் வசிப்புண்டு அவற்றின் வேருயும் நிற்கும் என்பது.

பொழிப்பு. மேற்கூறிய காரணசரீரம்முதலிய ஐந்தும் முறையே ஆனந்தமயகோசம் விஞ்ஞானமயகோசம் மனேமயகோசம் பிராணமயகோசம் அன்னமயகோசம் எனப் பெயர்பெறும். இவை மாயையினின்று ஒன்றுக்கொன்று தூலமாய்த் தோன்றுவனவாம். ஆன்மா இவ்வைந்து கோசங்களினுலும் பந்திக்கப்பட்டு அவற்ரேடு ஒன்ருயும் வேருயும் நின்று அவற்றைச் செலுத்தும்.

(b). மேலதனை உவமைமுகத்தால் விளக்கல்.

214. தோற்பாவைக் கூத்துந் தொல்லை மரப்பாவை யியக்க முஞ்சீர்த்
தேர்ப்பாரிற் செலவும் வேருய்ச் செலுத்துவோர் செய்தி தானும் [ம்
பார்ப்பாய வேடங் கட்டி யாடுவோர் பரிசும் போலும்
ஆர்ப்பாய காயந் தன்னை யான்மாநின் ருட்டு மாறே.

(இ - ள்). ஆர்ப்பாய காயம் தன்னை ஆன்மா நின்று ஆட்டுமாறு - பந்தமாகிய ஆனந்தமயகோசம் விஞ்ஞானமயகோசம் மனேமயகோசம் பிராணமயகோசம் அன்னமயகோசம் என்னும் ஐந்தினையும் ஆன்மா அவற்ரேடு

ஒன்றாயும் வேறாயும் நின்று செலுத்தும் முறைமை,—தோற்பாவைக் கூத்தும் - தோற்பாவைக் கூத்தும்,—தொல்லை மரப்பாவை இயக்கமும் - பழைய மரப்பாவைக் கூத்தும்,—சீர்த் தேர் பாரில் செலவும் - சிறப்புடைய தேர் பூமியிற் செல்லுகையும், ஆகிய மூன்றனையும்,—வேறாய்ச் செலுத்துவோர் செய்தி தானும் - இவற்றின் வேறாய் நின்று ஆட்டுவோர் செலுத்துவோர்களின் தன்மையும்,—பார்ப்பாய வேடம் கட்டி ஆடுவோர் பரிசும் போலும் - பார்க்கப்படுகின்ற பல வேடங்கட்டி அதுவதுவாய் நின்று ஆடுவோர் தன்மையும் போலுமாம்.

குறிப்பு. 1. தோற்பாவை ஆனந்தமய விஞ்ஞானமய கோசங்களாகிய காரணகஞ்சுகசரீரங்களுக்கும், மரப்பாவை மனோமய பிராணமய கோசங்களாகிய குண சூக்குமசரீரங்களுக்கும், தேர் அன்னமயகோசமாகிய தூலசரீரத்துக்கும் உவமைகளாம். இச்சரீரங்களின் மென்மை வன்மைபற்றி இவை உவமைகளாகக் கூறப்பட்டன. தோற்பாவை மென்மையுள்ளது. மரப்பாவை அதனினும் வலியது. தேர் அதனினும் வலியது. இவைபோல, ஆனந்தமய விஞ்ஞானமய கோசங்கள் சூக்குமமாயுள்ளன. குண சூக்குமசரீரங்கள் அவற்றினுந் தூலமாயுள்ளன. தூலசரீரம் அவற்றினுந் தூலமாயுள்ளது. ஆன்மா இத்தன்மைத்தாய சரீரங்களைப்பொருந்தி இவற்றோடு அதுவதுவாயும் வேறாயும் நின்று இவற்றைச் செலுத்தும் என்பது பொருள். தோற்பாவையை ஆட்டுவோனும் மரப்பாவையை ஆட்டுவோனும் அவற்றின் வேறாயிருந்து அவற்றை ஆட்டுதல்போலவும், தேரைச் செலுத்துவோன் அதனின் வேறாயிருந்து அதனைச் செலுத்துதல் போலவும், இச்சரீரங்களைச் செலுத்தும் ஆன்மா அவற்றின் வேறாயிருந்து செலுத்தும். ஆயினும், பல வேடங்கட்டி ஆடுவோன் அதுவதுவாய் நின்று ஆடுந்தன்மைபோல, ஆன்மாவும் அச்சரீரங்களைப் பொருந்தியவிடத்து அதுவதுவாய் நின்று அவற்றைச் செலுத்தும் என்பதாம்.

2. தேர்ப்பார்:—எதுகைநோக்கி வல்லெழுத்து மிக்கது. பார் - பூமி.

3. ஆர்ப்பாய:—ஆர்ப்பு - கட்டு, பந்தம்.

பொழிப்பு. ஆன்மாவானது ஐங்கோசங்களின் வேறாயும், அவற்றோடு அதுவதுவாயும் நின்று அவற்றைச் செலுத்தும் முறைமை, தோற்பாவை மரப்பாவைகளை ஆட்டுவோரும் தேரைச் செலுத்துவோரும் அவற்றிற்கு வேறாய் நின்று ஆட்டிச் செலுத்துந் தன்மையும், பல வேடங்கட்டி ஆடுவோன் அதுவதுவாய் நின்று ஆடுந்தன்மையும் போலுமாம்.

(c). உயிர் பஞ்சகோசங்களின் வேறாதலை விளக்கல்.

215. என்னுடல் பொறிபிராணன் கரணமென் னுணர்வென் றக்காற்
தன்னின்வே றாகு நீயென் றன்மனே யென்ற வெல்லாம்
நின்னின்வே றாகு மென்னி னீங்கிடா வினைபிங் கென்னின்
உன்னின வாகி நீயா முகிர்மயி ருகவுங் காண்டி.

(இ-ள்). என் உடல் பொறி பிராணன் கரணம் என் உணர்வு என்றக்கால் தன்னின் வேறாகும் நீ - எனது உடல் எனது பொறி எனது பிராணன் எனது கரணம் எனது அறிவு என்று நீ சொல்லுமிடத்து (அவ்வாறு சொல்லுதலாலே) நீ அவற்றின் வேறாகுமன்றே,—என்றன் மனை என்ற எல்லாம் நின்னின் வேறாகும் - அது, நீ எனது மனைவி (எனது வீடு) என்று அபேதமாய் வழங்கிவந்தனவெல்லாம் உனக்கு வேறாயிருத்தல் போலவேயாம்,—இவை இங்கு என்னின் நீங்கிடா என்னின் - மனைவி முதலிய புறப்பொருள்கள் என்னின் வேறாதல்கூடும். உடல் பொறி முதலிய இவைகளோ இங்கே என்னைவிட்டு நீங்கமாட்டா. ஆகையால் உயிர் பஞ்சகோசங்களின் வேறன்று என நீ சொல்லின்,—உன்னினவாகி நீயாம் உகிர் மயிர் உகவும் காண்டி - உன்னுடையனவாகி அபேதமாய் எனதென்று வழங்கப்படும் நகம் மயிர் முதலியன நீங்குதலும் நீ காணுதலால் அவைபோல உடல் முதலியனவும் நீங்குவனவாம். ஆதலால் நீ அவற்றின் வேறாம்.

குறிப்பு. 1. உயிர் பஞ்சகோசங்களின் வேறன்று என்பார் தேகான்மவாதிகள் முதலிய பலவகை உலோகாயதருமாம். (செ. 188-191 பார்).

2. உடல் பொறி முதலியன பஞ்சகோசங்களைக் குறித்து நின்றன.

3. உன்னின:—உன் + இன் + அ—இன் சாரியை பெற்ற அகரவீற்றுப் பலவறிசொல்.

பொழிப்பு. மனைவி வீடு முதலியன ஆன்மாவுக்கு வேறாயிருத்தல்போலப் பஞ்சகோசங்களும் அதற்கு வேறாகும்.

இதுவுமது.

216. பொன்னணி யாடை மாலை போதுமே லான போதிங்
கென்னணி யானென் றுன்னி யிருந்தனை பிரிந்த போது
நின்னணி நீயு மல்ல வாயின காய நின்னின்
அன்னிய மாகு முன்னை யறிந்துநீ பிரிந்து பாரே.

(இ-ள்). பொன் அணி ஆடை போதுமாலை மேலான போது - பொன்னாபரணம் வஸ்திரம் பூமாலை முதலிய புறப்பொருள்களை அணிந்தபோது,—இங்கு என் அணி யான் என்று உன்னி இருந்தனை - இவ்விடத்து என் ஆபரணம் என்றும், அபேதம்பற்றி யான் என்றும் நீ இவற்றைக் கருதியிருந்தாய்,—நின் அணி பிரிந்தபோது நீயும் அல்லவாயின - நின்னால் அணியப்பட்ட அப் பொன்னாபரணம் முதலியவை நீங்கியபோது அவை உனக்கு அந்நியமாய் நீயும் அல்லவாயிருந்தன, அதுபோல,—காயம் நின்னின் அன்னியமாகும் - உடல் பொறி முதலிய அனைத்தும் நின்னிலிருந்து வேறாகும்,—உன்னை அறிந்து நீ பிரிந்து பார் - ஆதலால் உனது சொரூபத்தை அறிந்து நீ இவற்றை நீங்கிநின்று அறிவாயாக.

பொழிப்பு. ஆபரணம் முதலியவற்றை அணிந்திருக்கும்பொழுது என் ஆபரணம் என்றும் அவை யான் என்றும் அபேதமாய் நினைந்திருந்தாய். அவை உன்னை நீங்கியபொழுது நீயல்லவாயினாற்போல, உடல் பொறி முதலியனவெல்லாம் உனக்கு வேறாகும். ஆதலால், நீ உன் உண்மையை அறிந்து இவற்றை நீங்கிநின்று பார்ப்பாயாக.

இதுவுமது.

217. உடலியா னல்லே னிந்த வுணர்வுயா னல்ல வான
கடனியா தென்னின் வேறு கண்டுணர் வென்ன தென்கை
இடரிலா வென்ற னான்மா வென்றபோ தான்மா வேறே
திடனதா வுயிரை வேறு கண்டிடார் செப்ப லேகாண்.

(இ-ள்). உடல் யான் அல்லேன் - உடல் பொறி முதலியன யான் அல்லன் என்பது அமையும்,—இந்த உணர்வு யான் அல்லவான கடன் யாது என்னின் - இந்த விஞ்ஞானமய ஆனந்தமய கோசங்கள் யான் அல்லன் என்னும் முறைமை யாதெனின்,—வேறு கண்டு உணர்வு என்னது என்கை - ஏனைக் கோசங்களைப்போல வேறாகக் கண்டு இவற்றை எனதென்று வழங்குதல்பற்றியாம். அப்படியாயின்,—இடர் இலா என்றன் ஆன்மா என்றபோது ஆன்மா வேறே - குற்றமில்லாத என்னுடைய ஆன்மா என்றவிடத்து யான் வேறு ஆன்மா வேறே?,—திடனதா உயிரை வேறு கண்டிடார் செப்பலே காண் - அஃது உணர்பொருள்களையெல்லாம் உணர்ந்துநிற்பதாகிய உயிரை உறுதியாக அவற்றினின்று பிரித்தறியாதார் கூறும் கூற்றாமென அறிவாயாக.

குறிப்பு. 1. உணர்வு - ஆனந்தமய விஞ்ஞானமயகோசங்களைக் குறித்து நின்றது.

2. திடனதாவுயிரை வேறு கண்டிடார் செப்பலே காண்:—உயிரென்ப தொன்றுண்டெனவும் அவ்வுயிரே "யான்" என நின்று விடயங்களை அறியும் எனவும் கொண்டு, பின் எனதுயிர் என வழங்கும் உலகவழக்குண்டாகையால், யான் என்னும் உயிரின் வேறாயதே உயிர் ஆகும் எனக்கொள்ளின், பிரதிஞ்ஞாஹானி என்னும், தோல்வித்தானமாய் முடியுமாதலால், அவ்வாறு கூறுங் கூற்று உயிர் எனப்படுவது உணரும்பொருளாயுண்டு என்னும் ஆன்மாவினுண்மை உணராதார்கூற்றாம் எனக் கொள்க. அவர்மேல் "உயிரெனப்படுவதிந்த வுடலின்வேறுளதாய்" (செ. 187) என்பதற்குக் காட்டிய நியாயங்களைக் கடைப்பிடித்துத் "திடனதாய் உயிரை வேறு காண்டலே" சாலும் என்க. (செ. 192 பார்). அவ்வாறு கண்டக்கால், என்றனான்மா என்னும் வழக்கு உபசாரமுறையில் ஆன்மாவோடு சம்பந்தமுள்ள பிறிதொருபொருளைக் குறித்துக் கூறப்படுவதேயன்றி உயிருண்மையை அபசித்தாந்தப்படுத்தியதன்றாம் என்பதைக் காட்டவே, வருஞ் செய்யுளிரண்டும்

வந்தவாறு காண்க. பிரதிஞ்ஞாஹாநி:—சாதிக்கத்தக்கது என்று தன்னாற் சொல்லப்பட்ட பிரதிஞ்ஞையைச் சாதித்துமுடியாமல் அதற்குக் கேடுவருமாறு சொல்லுதல், அபசித்தாந்தம் - ஒருசித்தாந்தத்தை அநுசரித்துப் பேசத் தொடங்கி, அதற்கு மாறான சித்தாந்தத்தைப் பேசிமுடித்தல். (பக். 37, 38 பார்). இதற்கு, ஆன்மாவை எனதென்றல், வேறாகக் காணுங் கருத்தின்றி இராகுவினது தலையென்றாற்போல ஒருசாரார் கூறுஞ் சிறுபான்மை வழக்காகலின், அஃதபேதம்பற்றிய வழக்கென வமையும், மற்றைக் கோசங்களை யெனதென்றல் அவ்வாறன்மையின் அவை உயிரின் வேறேயாம் என்பர் சிவஞானமுனிவர். தற்பொருளறிவாய்த் தன்மியாகிய ஆன்மாவைப் பிறப்பொருளறிவாய்த் தன்மமாகிய சிற்சத்தியினின்றும் பிரிவின்றிப் பிரித்தறியாதார் அபேதமாகப் பேசுவது என்பர் ஞானப்பிரகாசர்.

பொழிப்பு. விஞ்ஞானமய ஆனந்தமய கோசங்களை எனதென்றல் வழக்காயினும், அவையும் ஏனைக் கோசங்கள்போல ஆன்மாவின் வேறாம். ஆன்மாவை எனதென்றல், அதன் உண்மை தெரியாதார் கூறுங் கூற்றாம்.

இதுவுமது.

218. புந்தியை மனம தென்று மனமது புந்தி யென்றுஞ்
சிந்தையைச் சீவ னென்றுஞ் சீவனைச் சிந்தை யென்றும்
முந்தனை யான்மா வென்று மான்மாவை முந்த னென்றும்
வந்திடு மென்ற னான்மா வென்றது மற்றொன் றைக்காண்.

(இ - ள்). புந்தியை மனமது என்றும் மனமது புந்தி என்றும் - புத்தியை மனம் என்றும் மனத்தைப் புத்தி என்றும்,—சிந்தையைச் சீவன் என்றும் சீவனைச் சிந்தை என்றும் - சித்தத்தை ஆன்மா என்றும் ஆன்மாவைச் சித்தம் என்றும்,—முந்தனை ஆன்மா என்றும் ஆன்மாவை முந்தன் என்றும் - சிவபிரானை ஆன்மா என்றும் ஆன்மாவைச் சிவபிரான் என்றும்,—வந்திடும் - ஒவ்வோரவதரங்களில் உபசாரமாகக் கூறப்படும்,—என்றன் ஆன்மா என்றதும் மற்றொன்றைக் காண் - இவைபோல என்றன் ஆன்மா என்பதும் தன்னோடு சம்பந்தமுள்ள பிறிதொரு பொருளைக் குறிக்கும் என்பதை அறிவாயாக.

குறிப்பு. 1. புத்தியை மனம் என்பது காரணவிலக்கணை. காரணவிலக்கணை - காரணப்பொருளின் பெயர் காரியப்பொருளின் பெயராய் நிற்றல். மனத்தைப் புத்தி என்பது காரியவிலக்கணை. காரியவிலக்கணை - காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்தல்.

2. சிந்தையைச் சீவன் என்பது சமீபலக்கணை. சமீபலக்கணை - ஒரு பொருளின் பெயர் அதற்குச் சமீபத்திலே இருக்கும் மற்றொரு பொருளின் பெயராய் நிற்றல். கங்கையிலே இடைச்சேரி என்பது போல. (சிவாக்). ஞானப்பிரகாசர் இதனை உபகாரலக்கணை என்பர். உபகாரலக்கணை - ஒரு பொருளின் பெயர் அதற்கு உபகாரமாயிருக்கும் மற்றொரு பொருளுக்குப்

பெயராதல். சீவனைச் சிந்தை என்பது தன்மாநுகிருதிலக்கணை. தன்மாநுகிருதிலக்கணை - தன்மை ஒத்திருத்தல்பற்றி ஒன்றை மற்றொன்றாய்ச் சொல்வது. அது இப்புருடன் சிங்கம் என்பது போல்வது. தன்மம் - குணம், தன்மை. அநுகிருதி - ஒப்பு. இதனை ஞானப்பிரகாசர் சமீபலக்கணை என்பர்.

3. முந்தனை ஆன்மா என்பது அங்காங்கிலக்கணை. அங்காங்கிலக்கணை - அங்கத்தின் பெயர் அங்கியை உணர்த்தி நிற்பது. ஞானப்பிரகாசர் இதனை உபகாரலக்கணை என்பர். ஆன்மாவை முந்தன் என்பது ஆதாரலக்கணை (சிவாக்). ஆதாரலக்கணை - ஆதாரத்துக்குரிய பெயர் ஆதேயத்தைக் கருதி நிற்பது. (உ - ம்). கட்டில் கூப்பிட்டது என்றவிடத்து, ஆதாரமாகிய கட்டிலின் பெயர் அதிலுள்ள ஆதேயமாகிய புருடனுக்காதல் போல்வது. இதனை ஞானப்பிரகாசர் தன்மாநுகிருதிலக்கணை என்பர். முந்தன் - கடவுள்.

4. மற்றொன்று - ஏகனாகி அநேகான்மாக்களுக்கும் பிராணனாய் நின்ற பரமான்மாவை என்பர் சிவாக்கிரயோகியர்.

பொழிப்பு. என்றன் ஆன்மா என்னும் வழக்கில் ஆன்மா தன்னோடியைபுடைய பிறிதொரு பொருளைக் குறிக்கும்.

உயிர் பஞ்சகோசங்களின் வேறாதலை வலியுறுத்தல்.

219. அறிவுடல் சிந்தை யான்மா வணைதலா லான்மா வென்பர்
எறிசுடர் விளக்கி ருக்கு மிடத்தையும் விளக்கென் றாற்போற்
பொறிபுலன் கரண மெல்லாம் புலப்படு மபேத மாகிப்
பிறிதரா தறிவ தான்மா வறிபொருள் பின்ன மாமே.

(இ - ள்). அறிவு - விஞ்ஞானமய ஆனந்தமய கோசங்களையும்,—சிந்தை - மனோமய பிராணமய கோசங்களையும்,—உடல் - அன்னமய கோசத்தையும்,—ஆன்மா அணைதலால் - ஆன்மா பொருந்துதல்பற்றி,—ஆன்மா என்பர் - அக்கோசங்களையும் ஆன்மா எனக் கூறுவர்,—சுடர் எறி விளக்கு இருக்கும் இடத்தையும் விளக்கு என்றாற் போல் - ஒளியை வீசும் விளக்கிருக்கின்ற தகழியையும் விளக்கென்றாற் போலவாம்,—பொறி புலன் கரணம் எல்லாம் அபேதமாகிப் புலப்படும் - ஆதலாற் பொறி புலன் கரணங்கள் யாவும் ஆன்மாவுக்கு வேறல்லனவாக அறியப்படும்,—பிறிதராது அறிவது ஆன்மா - அங்ஙனம் பிரிவின்றி நின்று அறிவது ஆன்மாவாம்,—அறி பொருள் பின்னமாம் - ஆயினும் அங்ஙனம் அறியப்படும் பொருள்கள் அவ்வான்மாவுக்கு வேறாம்.

குறிப்பு. 1. அறிவுடல் சிந்தை யான்மா வணைதலா லான்மா வென்பர்:— உபநிடதங்கள் ஒரோவிடங்களில் அன்னமயகோசம் ஆன்மா என்றும், பிராணமயகோசம் ஆன்மா என்றும், மனோமயகோசம் ஆன்மா என்றும், விஞ்

ஞானமயகோசம் ஆன்மா என்றும், ஆனந்தமயகோசம் ஆன்மா என்றுஞ் சொல்லும். ஆன்மா அக்கோசங்களில் அபேதமாய் நின்று அறிதலால் அவ்வாறு கூறப்பட்டதாம். அறிவு என்றது ஆனந்தமய விஞ்ஞானமயகோசங்களையும், சிந்தை என்றது பிராணமய மனோமயகோசங்களையும், உடல் என்றது அன்னமயகோசத்தையுங் குறித்து நின்றன. இங்ஙனம் பஞ்சகோசங்களும் மூவகையாகப் பிரிக்கப்பட்டவாறு காண்க.

2. பொறி புலன் கரணம் எல்லாம்:—பொறி புலன் கரணமெல்லாம் என்றது, 215-ம் செய்யுளிற் கூறப்பட்ட உடல் முதலிய பஞ்சகோசங்களையும் குறித்து நின்றன.

பொழிப்பு. ஐங்கோசங்களையும் ஆன்மா பொருந்துதல்பற்றி அவற்றையும் ஆன்மா என உபநிடதங்கள் கூறும். அவையெல்லாவற்றின்கண்ணும் அபேதமாய்ப் பிரிவின்றி நின்று அறிவதாகிய ஆன்மா அவற்றின் வேறாம்.

இதுவுமது.

220. கண்டுணர் புருடன் வேறு கனவுகண் டொடுங்கிக் காயம்
உண்டியும் வினையு மின்றிக் கிடந்துயிர்த் திடவு ணர்ந்து
கண்டிடுங் கனவுஞ் சொல்லி யொடுக்கமுங் கருதி வேறாய்
உண்டியும் வினையு முற்றிங் குணர்த்திட வுணரா நிற்கும்.

(இ - ள்). கண்டு உணர் புருடன் - அங்ஙனம் பொறி புலன் முதலியவற்றை அபேதமாகக் கண்டு அவற்றோடு பிரிவின்றி நின்று அறிந்து சாக்கிராவத்தையுறும் உயிரானது,—வேறு - அவற்றின் வேறாம், எவ்வாறெனின்;—கனவு கண்டு - அவ்வுயிரானது சொப்பனவத்தையைப் பொருந்திக் கனவுகண்டு,—ஒடுங்கி - பின் சுழுத்தி முதலிய அவத்தைகளை அடைந்து,—காயம் உண்டியும் வினையும் இன்றிக் கிடந்து - உடலானது போக விருப்பமும் தொழிலுமின்றி ஓரிடத்திற்கிடந்து,—உயிர்த்திட - பின் சாக்கிராவத்தையுற்று விழித்தவிடத்து,—உணர்ந்து - தெளிவடைந்து,—கண்டிடும் கனவும் சொல்லி - சொப்பனவத்தையிலே தோன்றிய கனவையுஞ் சொல்லி,—ஒடுக்கமும் கருதி - சொல்லவாராமையாற் சுழுத்தி முதலிய அவத்தைகளின் அனுபவத்தையும் உணர்ந்து,—வேறாய் உண்டியும் வினையும் உற்று - இச்சொப்பனம் முதலிய அவத்தைகளுக்கு வேறாய்ப் போக விருப்பும் தொழிலும் பொருந்தி,—இங்கு உணர்த்திட உணரா நிற்கும் - இப்பொறி புலன் முதலியன அறிவிக்க விடயங்களை அறியுமாதலினும்.

குறிப்பு. உயிர் அன்னமயகோசத்தைக் கூடிநின்று சாக்கிராவத்தையும், பிராணமயகோசத்தைக் கூடிநின்று சொப்பனவத்தையும், மனோமயகோசத்தைக் கூடிநின்று சுழுத்தியவத்தையும், விஞ்ஞானமயகோசத்தைக் கூடி

நின்று துரியாவத்தையும், ஆனந்தமயகோசத்தைக் கூடிநின்று துரியாதீதாவத்தையும்படும். அன்னமயகோசத்தோடு கூடிய சாக்கிராவத்தையில் அது விடயங்களை அறியும். ஏனைக் கோசங்களோடு கூடிய சொப்பனவத்தை முதலிய அவத்தைகளில் அவ்வாறு அறியாது நிற்கும். பஞ்சகோசங்கள் ஆன்மாவாயின், கோசங்களோடு கூடிய எல்லா அவத்தைகளிலும் ஆன்மாவுக்கு அறிதல் நிகழவேண்டும். அவ்வாறின்மையின், பஞ்சகோசங்கள் ஆன்மாவாகா. அன்றியும் பொறி கரணங்கள் முதலியவற்றின் துணைகொண்டு ஆன்மா அறிதலின், ஆன்மா அவற்றின் வேறாம்.

பொழிப்பு. அன்னமய கோசத்தோடு கூடிய சாக்கிராவத்தையிலே ஆன்மா விடயங்களை அறிதலாலும், ஏனைக் கோசங்களோடு கூடிய ஏனை அவத்தைகளிலே அவ்வாறின்மையாலும், ஆன்மா கோசங்களாகாது. அன்றியும், கோசங்களாகிய பொறி கரணங்கள் முதலியவற்றின் சகாயத்தால் ஆன்மா அறிதலின், ஆன்மா அவற்றின் வேறாம்.

(e). உயிர் பஞ்சகோசங்களோடும் ஒன்றாய் நிற்கும் முறைமையை விளக்குதல்.

221. புருடனே யறிவ னாகிற் பொறிபுல னாதி போதந்
தருவதெ னறிவு மாயா தனுகர ணாதி பற்றி
வருவதிங் கநாதி யாக மலத்தினின் மறைந்து நிற்பன்
அருவனா யிவற்றோ டாளு மமைச்சரு மரசும் போல்வன்.

(இ-ள்). புருடனே அறிவனாகில் - மேற்கூறியவாறு ஆன்மாவே அறியும் என்னின்,—பொறி புலன் ஆதி போதம் தருவது என் - பொறி புலன் முதலியன ஆன்மாவுக்கு அறிவைத் தரும் என்பது எற்றுக்கு,—அநாதியே மலத்தினின் மறைந்து அருவனாய் நிற்பன் - ஆன்மா அநாதியே தனது ஞானக்கிரியைகள் ஆணவமலத்தினாலே மறைக்கப்பட்டுக் கேவலத்தில் உருவிலியாய் நிற்குமாதலால்,—மாயா தனுகரணாதி பற்றி இங்கு அறிவு வருவது - மாயாகாரியமான தனுகரணாதிகளைக் கூடிச் சகலநிலையிலே அதற்கு அறிவு உண்டாகும்,—இவற்றோடு ஆளும் அரசும் அமைச்சரும் போல்வன் - அரசன் மந்திரிகளோடு ஒற்றித்து நின்று அரசுசெய்தல்போல அவ்வான்மாவும் இத்தனுகரணாதிகளோடு ஒற்றித்து நின்று விடயங்களை அறியும்.

குறிப்பு. 1. பொறி புலனாதி - (செ. 219).

2. தனு கரணாதி:—கரணாதி - ஐம்பொறி முதலிய புறக்கரணங்களும் மனம் முதலிய அந்தக்கரணங்களும், கலை முதலிய உள்ளந்தக்கரணங்களும். தனு அன்னமயகோசத்தையும், கரணாதி ஏனைக் கோசங்களையுங் குறித்து நின்றன.

பொழிப்பு. ஆன்மா தானாக அறியாது. தனு கரணாதிகளோடு கூடிநின்று விடயங்களை அறியும். அது அரசன் மந்திரிகளோடு கூடிநின்று அரசுசெய்தல்போலவாம்.

II. துயிலோடு மஞ்சவத்தைப்படும். உண்மை துரியாதீதம், (**222-230**).

இஃது இரண்டாம் பிரிவு. அவத்தையிலக்கணம் கூறுகின்றது. இதில் அடங்கிய விஷயங்கள்:—

1. *கீழாலவத்தை*, (**222**).
2. *கீழாலவத்தையிலே தொழிற்படுங் கருவிகள்*, (**223**).
3. *மத்தியாலவத்தையும் நின்மலாவத்தையும்*, (**224**).
4. *சுத்ததத்துவங்கள் கலாதிகளைச் செலுத்தும் முறைமை*, (**225**).
5. *மத்தியாலவத்தை நின்மலாவத்தை யோகாவத்தைகளின் இயல்பு*, (**226**).
6. *காரணாவத்தைகளும் அவற்றின் இயல்பும்*, (**227**).
7. *காரணகேவலத்தில் ஆன்மாவின் இயல்பு*, (**228**).
8. *காரணசகலத்தில் ஆன்மாவின் இயல்பு*, (**229**).
9. *காரணசுத்தத்தில் ஆன்மாவின் இயல்பு*, (**230**).

1. *கீழாலவத்தை.*

222. *படைகொடு பவனி போதும் பார்மன்னன் புகும்போ தில்லிற்*
கடைதொறும் விட்டு விட்டுக் காவலு மிட்டுப் பின்னர்
அடைதருந் தனியே யந்தப் புரத்தினி லதுபோ லான்மா
உடலினி லஞ்ச வத்தை யுறுமுயிர் காவ லாக.

(இ-ள்). படைகொடு பவனி போதும் பார் மன்னன் - *அமைச்சர் படைத்தலைவர் முதலிய பரிசனங்களோடு வெளியிலே உலாப்போன பூவுலக அரசன்*,—இல்லில் புகும் போது - *மீள அரண்மனையுட் புகும்போது*,—கடைதொறும் விட்டு விட்டு - *ஒவ்வொரு வாயிலிலும் நிறுத்தவேண்டியவர்களை அங்கங்கே நிறுத்தி*,—காவலும் இட்டு - *காவலும் வைத்து*,—பின்னர் அந்தப்புரத்தினில் தனியே அடைதரும் அதுபோல - *பின்பு அந்தப்புரத்திலே தனியே புகுமாறுபோல*,—ஆன்மா - *தனுகரணாதியோடுகூடி விடயங்களை அறிந்து பற்றி அனுபவித்த புருடனும் உடலினுட் செல்லும் பொழுது*,—உடலினில் உயிர் காவலாக - *அவ்வுடலின்கண் இலலாடம் கண்டம் இருதயம் என்னும் தானங்களிற் கருவிகளை விட்டுவிட்டு நாபித்தானத்திலே பிராணவாயுவைக் காவலாகவைத்து மூலாதாரமாகிய அந்தப்புரத்திற்குத் தனியே சென்று*,—அஞ்சு அவத்தை உறும் - *இங்ஙனம் சாக்கிரம் சொப்பனம் சுழுத்தி துரியம் துரியாதீதம் என்னும் ஐவகை அவத்தைகளையும் பொருந்தும்.*

குறிப்பு. *நாதம் முதற் பிருதிவி யீறாகவுள்ள முப்பத்தாறு தத்துவங்களுடனும் தாத்துவிகங்களுடனுங் கூடிச் சகலவிடயங்களையும் ஆன்மா அறி*

ந்துபற்றி அனுபவித்து நிற்கும் அவதரம் சகலாவத்தை என்றும். சப்பிரதி பா சாக்கிரம் (உணர்த்து முறைமைச் சாக்கிரம், அறிதரு சாக்கிரம்) என்றும் சொல்லப்படும். சப்பிரதி பா - விளக்கமான அறிவு. ச - கூட. பிரதி பா - விளக்கமான அறிவு. அங்ஙனம் விடயங்களை அறிந்துபற்றி அனுபவியாது கீழ்நோக்கிச் சென்று சாக்கிரம், சொப்பனம், சுழுத்தி, துரியம், துரியாதீதம் என ஐந்தவத்தையும்படும். இது கீழாலவத்தை என்றும், சகலத்திற் கேவலம் என்றும், காரியகேவலம் என்றும் அப்பிரதிபா சாக்கிரம் என்றும் சொல்லப்படும். கீழாலவத்தையிலே துரியாதீதம் கேவலத்தின் தன்மையை ஒத்திருத்தலால் இவ்வவத்தை காரியகேவலம் எனப்பட்டது. "நீக்கமிலதீத மாசு நிறைந்தகேவலமா நீர்மை." (சிவப்பிர. செ. 62). அப்பிரதிபா:—அ - எதிர்மறை. பிரதிபா - விளக்கமான அறிவு.

பொழிப்பு. ஆன்மா இலலாடம், கண்டம், இருதயம் நாபி மூலாதாரம் என்னும் இடங்களிலே முறையே சாக்கிரம் சொப்பனம் சுழுத்தி துரியம் துரியாதீதம் என்னும் ஐந்தவத்தையு முறும்.

2. கீழாலவத்தையிலே **தொழிற்படுங் கருவிகள்.**

223. சாக்கிர முப்பத் தைந்து நுதலினிற் கனவு தன்னில்
ஆக்கிய விருபத் தைந்து களத்தினிற் சுழுனை மூன்று
நீக்கிய விதயந் தன்னிற் றுரியத்தி லிரண்டு நாபி
நோக்கிய துரியா தீத நுவலின்மூ லத்தி லொன்றே.

(இ - ள்). சாக்கிரம் முப்பத்தைந்து நுதலினில் - சாக்கிராவத்தையில் முப்பத்தைந்து கருவிகள் இலலாடத்தானத்திலும்,—ஆக்கிய கனவு தன்னில் இருபத்தைந்து களத்தினில் - அதன்பின் உண்டாக்கப்பட்ட சொப்பனவத்தையில் இருபத்தைந்து தத்துவங்கள் கண்டத்தானத்திலும்,—நீக்கிய சுழுனை மூன்று இதயம் தன்னில் - இவை இரண்டும் ஒழிந்த சுழுத்தியவத்தையிலே மூன்று கருவிகள் இதயத்தானத்திலும்,—துரியத்தில் இரண்டு நாபி - துரியாவத்தையில் இரண்டு கருவிகள் நாபித்தானத்திலும்,—நோக்கிய துரியாதீதம் நுவலின் ஒன்று மூலத்தில் - முற்கூறிய துரியாதீதத்தைச் சொல்லுமிடத்து ஒருகருவி மூலாதாரத்திலும் தொழிற்படும்.

குறிப்பு. 1. சாக்கிர முப்பத்தைந்து - ஞானேந்திரியம் ஐந்து, கன்மேந்திரியம் ஐந்து, சத்தாதி விடயங்கள் ஐந்து, வசனாதி ஐந்து, பிராணாதி பத்து, அந்தக்கரணம் நான்கு, புருடன் ஒன்று. ஏனைய தத்துவங்கள் அறுபத்தொன்றுள், தன்மாத்திரைகள் ஐந்தும் பூதங்கள் ஐந்தும் புறக்கருவிகள் நாற்பதும் ஆகிய ஐம்பது கருவிகளும் தமது சத்தி மடங்கி வினைக்கீடாகத் தொழிற்படாதொழியும். சிவதத்துவம் ஐந்தும், புருடன் நீங்கலாகக் கலாதிகள் ஆறும் ஆகிய பதினொன்றும், கன்மமில்லாதிருக்கையால் முறையே

பிரேரித்தலும் புசிப்பித்தலுமின்றி அவத்தைக்கு ஏதுவாகாதிருக்கும். பிரேரித்தல் - சிவதத்துவங்கள் கலாதிகளைச் செலுத்துதல். புசிப்பித்தல் - கலாதிகள் போக்கியகாண்டக் கருவிகளை எழுப்பி விடய போகங்களை அனுபவிக்கச்செய்தல்.

2. கனவு தன்னில் ஆக்கிய விருபத்தைந்து:—சத்தாதி ஐந்து, வசனாதி ஐந்து, பிராணாதி பத்து, அந்தக்கரணம் நான்கு, புருடன் ஒன்று.

3. சுழுனை மூன்று - சித்தம், பிராணன், புருடன்.

4. துரியத்தி லிரண்டு - பிராணவாயு, புருடன்.

5. மூலத்திலொன்று - புருடன்.

பொழிப்பு. சாக்கிராவத்தையுறும் இலலாடத்தானத்தில் முப்பத்தைந்து கருவிகளும், சொப்பனாவத்தையுறும் கண்டத்தானத்தில் இருபத்தைந்து கருவிகளும், சுழுத்தியவத்தையுறும் இதயத்தானத்திலே மூன்று கருவிகளும், துரியாவத்தையுறும் நாபித்தானத்தில் இரண்டு கருவிகளும், துரியாதீதாவத்தையுறும் மூலாதாரத்தில் ஒரு கருவியும் தொழிற்படும்.

3. மத்தியாலவத்தையும் நின்மலாவத்தையும்.

224. அறிதரு முதல வத்தை யடைதரு மிடத்தே யைந்துஞ்
செறிதருங் கரணந் தன்னிற் செயறொறுங் கண்டு கொண்ணீ
பிறிவிலா ஞானத் தோரும் பிறப்பற வருளா லாங்கே
குறியொடு மஞ்ச வத்தை கூடுவர் வீடு கூட.

(இ - ள்). அறி தரும் முதல் அவத்தை அடைதரும் இடத்தே - மேற்கூறிய அவத்தை ஐந்தனுள் விடய அறிவைத் தரும் முதலவத்தையாகிய சாக்கிராவத்தை பொருந்துகின்ற இலலாடத்தானத்திலே,—ஐந்தும் செறிதரும் - சாக்கிரம் முதலிய ஐந்தவத்தைகளும் பொருந்தும்,—கரணம் தன்னில் செயல் தொறும் நீ கண்டுகொள் - கருவிகளால் விடயங்களை அறியுஞ்செய்கை தோறும் அவை அதிநுட்பமாய் இடையீடின்றி நிகழும் முறைமையை நுண்ணுணர்வால் நீ காண்பாயாக,—பிறிவிலா ஞானத்தோரும் - எங்கும் நீக்கமின்றி நிற்கும் திருவருளைப் பெற்றோரும்,—பிறப்பு அற—வீடு கூட - பிறப்பு நீங்கி முத்தியடையும்பொருட்டு,—அருளால் - ஞானாசாரியரின் உபதேசப்படி,—ஆங்கே - அவ்விலலாடத்தானத்திலே,—குறி யொடும் அஞ்சு அவத்தை கூடுவர் - தமது அறிவை ஒரு குறியின்கண் நிறுத்திச் சாக்கிரம் முதலிய நின்மலாவத்தை ஐந்தினையும் பொருந்துவர்.

குறிப்பு. 1. அறிதரு முதலவத்தை யடைதரு மிடத்தே யைந்துஞ் செறிதரும்:—மேற்கூறியவாறு இலலாடத்தானத்தினின்றும் நீங்கிக் கீழ்நோக்கிச்

சென்று கண்டம் முதலிய தானங்களில் அவத்தைப்பட்டு மூலாதாரத்தைப் பொருந்திய புருடன், மீண்டும் அவ்வாறே அவ்வத்தானங்களில் அவத்தைப்பட்டு மேலே சென்று இலலாடத்தானத்திலே அறிதரும் சாக்கிராவத்தையைப் பொருந்துவன். அறிதரும் சாக்கிரம் - விடயங்களை உணர்த்துமுறைமைச் சாக்கிரம், சப்பிரதிபா சாக்கிரம். இச்சாக்கிராவத்தை பொருந்துகின்ற இலலாடத்தானத்திலே சாக்கிர சாக்கிரம், சாக்கிர சொப்பனம், சாக்கிர சுழுத்தி, சாக்கிர துரியம், சாக்கிர துரியாதீதம் என ஐந்தவத்தை நிகழும். இது மத்தியாலவத்தை என்றும், சகலத்திற் சகலம் என்றும், காரியசகலம் என்றும், நிலையிற்படு மவத்தை என்றுஞ் சொல்லப்படும்.

2. கரணந் தன்னிற் செயற்றுறுங் காண்டல் - சாக்கிர சாக்கிரம் முதலிய ஐந்தவத்தையிலும் ஆன்மா அந்தக்கரணங்கள்வாயிலாக அவ்வப் பொறிகளால் அவ்வவ்விடயங்களை உணர்ந்து அவ்வப்போது அவ்வவ்விடயங்களினின்று நீங்குதலைக் காண்டல்.

3. ஞானத்தோரும் குறியொடு மஞ்சவத்தை கூடுவர்:—திருவருளைப் பெற்றோர் ஞானநிட்டை எய்தாவிடத்துக் குறிப்புப்பாவனை செய்து உபாய நிட்டை கூடுவர். குறிப்புப்பாவனையாவது சிவன் தமக்கு அனுக்கிரகஞ் செய்யுமிடத்துக் கொண்டருளிய வடிவத்திலாதல் தமது அறிவை நிறுத்தி ஐந்தவத்தையுங் கூடுதல். அவை நின்மல சாக்கிரம் நின்மல சொப்பனம் நின்மல சுழுத்தி நின்மல துரியம் நின்மல துரியாதீதம் எனப்படும். இந்திரியங்கள் பத்தும் பஞ்சபூதங்களிடமாய் நின்று விடயங்களை நேரே பற்றி அவற்றை விடப், பொருந்திய போதம் இறக்க இருந்த இடம் நின்மல சாக்கிரம் எனப்படும். அவ்விந்திரியங்களிடமாய் விடயங்களைப் பகுத்தறியும் ஆன்மாவின் இச்சாஞானக்கிரியைகளுக்கு இடமாகிய மனம் புத்தி அகங்காரங்களின் வியாத்தி அறுமிடம் நின்மல சொப்பனம் எனப்படும். ஆன்மசைதன்னியத்திற்கு அதிட்டானமான சித்த விசற்பம் ஒடுங்கின இடம் நின்மல சுழுத்தி எனப்படும். அச்சைதன்னிய வாகனமான பிராணவாயு நீங்கின இடம் நின்மல துரியம் எனப்படும். ஊசல் வடம் அற்றபோது வீழ்ந்த இடம் அதற்கு ஆதாரமானாற்போல, இங்ஙனம் கருவிப் போதம் எல்லாங் கழிந்தவிடத்து ஆன்மா அருள் ஆதாரமாய் நின்ற சுத்தாவத்தை நின்மலாதீதம் எனப்படும்.

பொழிப்பு. சாக்கிராவத்தையுறும் இலலாடத்தானத்திலே சாக்கிர சாக்கிரம் முதலிய ஐந்தவத்தையுளவாம். அவை கருவிகளால் விடயங்களை அறியுமிடத்து அதிநுட்பமாய் இடைவிடாது நிகழுதல் நுண்ணுணர்வால் அறியப்படும். திருவருளைப்பெற்றோரும் அக்கருவிகள் மீண்டும் தம்மைத் தாக்காது முத்திபடைதற்பொருட்டு, இவ்விலலாடத்தானத்திலே சாக்கிரம் முதலிய நின்மலாவத்தை ஐந்தினையும் பொருந்துவர்.

4. சுத்ததத்துவங்கள் கலாதிகளைச் செலுத்தும் முறைமை.

225. ஐந்துசாக் கிரத்தி னான்கு கனவினிற் சுழுனை மூன்று
வந்திடுந் துரியந் தன்னி னிரண்டொன்று துரியா தீதந்
தந்திடுஞ் சாக்கி ராதி யவத்தைக டானந் தோறும்
உந்திடுங் கரணந் தன்னிற் செயறொறு முணர்ந்து கொள்ளே.

(இ-ள்). சாக்கிரத்தில் ஐந்து - மேற்கூறிய மத்தியாலவத்தையில் நிக ழும் சாக்கிரத்திலே சிவதத்துவம் முதற் சுத்தவித்தை யீறாகிய ஐந்து கருவி களும்,—கனவினில் நான்கு - சொப்பனத்திலே சிவதத்துவம் முதல் மகேச் சுர மீறாகிய நான்கு கருவிகளும்,—சுழுனை மூன்று - சுழுத்தியிலே சிவதத் துவம் முதற் சாதாக்கிய மீறாகிய மூன்று கருவிகளும்,—வந்திடும் துரியம் தன்னில் இரண்டு - அதன்பின் வரும் துரியத்திலே சிவதத்துவம் சத்திதத்து வம் ஆகிய இரண்டு கருவிகளும்,—துரியாதீதம் ஒன்று - துரியாதீதத்திலே சிவதத்துவம் ஆகிய ஒரு கருவியும்,—சாக்கிராதி அவத்தைகள் தந்திடும் தான ந்தோறும் - அச்சாக்கிரம் முதலிய அவத்தைகள் நிகழும் அவ்வவ்விடங்களி லே,—உந்திடும் - கலாதிகளைச் செலுத்தாநிற்கும்,—கரணம் தன்னில் செயல் தொறும் உணர்ந்துகொள் - கரணங்களால் விடயங்களை அறியுஞ் செய்கை தோறும் இதனை நீ நுண்ணுணர்வால் அறிந்துகொள்வாயாக.

பொழிப்பு. மத்தியாலவத்தையிலே நிகழும் சாக்கிராதியவத்தைகள் தொழிற்படும் அவ்வவ்விடங்களில் சிவதத்துவங்கள் முறையே ஐந்தும் நான் கும் மூன்றும் இரண்டும் ஒன்றுமாகக் கலாதிகளைச் செலுத்தி நிற்கும்.

5. மத்தியாலவத்தை நின்மலாவத்தை யோகாவத்தைகளின் இயல்பு.

226. இருவகை சாக்கி ராதி யவத்தைக ளியல்பு தானும்
ஒருவகை கீழே நூக்கி யுற்பவங் காட்டு மொன்று
பெருகமே னோக்கித் தீய பிறப்பறுத் திடுமி யோகிற்
றருவதோர் சமாதி தானுந் தாழ்ந்துபின் சனனஞ் சாரும்.

(இ-ள்). சாக்கிராதி அவத்தைகள் இயல்புதானும் - சாக்கிராதி அவத் தைகளின் இயல்பும்,—இருவகை - மேற்கூறியவாறு மத்தியாலவத்தை நின் மலாவத்தை என இருவகையாயிருக்கும்,—ஒருவகை கீழே நூக்கி உற்பவம் காட்டும் - மத்தியாலவத்தையாகிய ஒன்று கீழே தள்ளிப் பிறப்பினை உண் டாக்கும்,—ஒன்று பெருக மேல் நோக்கித் தீய பிறப்பு அறுத்திடும் - நின்மலாவத்தையாகிய மற்றொன்று முழுதும் மேலே செலுத்திக் கொடிய பிறவியை அறுக்கும்,—யோகில் தருவதோர் சமாதிதானும் - இவையன்றி யோகத்தாலுண்டாகும் சமாதியும்,—தாழ்ந்து பின் சனனம் சாரும் - கீழே தள்ளிப் பின்பு பிறவியைக் கொடுக்கும்.

குறிப்பு. யோகிற் றருவதோர் சமாதி - இருதயம் கண்டம் அண்ணம் இலலாடம் பிரமரந்திரம் என்னும் தானங்களிற் புறக்கரண அகக்கரணங்களைப் பற்றியும் பற்றாதும் பிராணாயாமம் பிரத்தியாகாரம் தாரணை தியானம் சமாதி எனப்பட்டு நிகழும் யோகாவத்தை.

பொழிப்பு. மத்தியாலவத்தை பிறவியைக் கொடுக்கும். நின்மலாவத்தை பிறவியை அறுத்தற்கு ஏதுவாயுள்ளது. யோகாவத்தையும் பிறவியைக் கொடுப்பதாம்.

6. காரணவத்தைகளும் அவற்றின் இயல்பும்.

227. கேவல சகல சுத்த மென்றுமூன் றவத்தை யான்மா
மேவுவன் கேவ லந்தன் னுண்மைமெய் பொறிக ளெல்லாங்
காவலன் கொடுத்த போது சகலனு மலங்க ளெல்லாம்
ஓவின போது சுத்த முடையனுற் பவந்து டைத்தே.

(இ - ள்). கேவல சகல சுத்தம் என்று மூன்று அவத்தை ஆன்மா மேவுவன் - மேற்கூறிய காரியாவத்தைகளுக்குக் காரணமாகிய கேவலம் சகலம் சுத்தம் என மூன்று அவத்தைகளை ஆன்மா எய்துவன்,—கேவலம் தன் உண்மை - அவற்றுட் கேவலமாவது இச்சாஞானக்கிரியைகளின் நிகழ்ச்சி சிறிதுமின்றித் தான்மாத்திரம் உளனாதலாம்,—மெய் பொறிகள் எல்லாம் காவலன் கொடுத்த போது சகலனும் - பின்பு தனு கரணாதிகள் முதலியன முதல்வனாற் கொடுக்கப்பெற்று அவ்விச்சாஞானக்கிரியைகள் சிறிது விளங்கும் அவதரத்திலே அவ்வான்மா சகலன் எனப்படுவன்,—மலங்களெல்லாம் ஓவினபோது உற்பவம் துடைத்து சுத்தமுடையன் - பின்பு பஞ்சமலங்களும் நீங்கியவிடத்துப் பிறவியை ஒழித்து அவ்விச்சாஞானக்கிரியைகள் எங்கும் வியாபித்து விளங்கும் அவதரத்திலே சுத்தமுடையன் எனப்படுவன்.

குறிப்பு. 1. மேற்கூறிய கீழாலவத்தை மத்தியாலவத்தை யோகாவத்தை நின்மலாவத்தைகள், காரியாவத்தை எனப்படும். இக்காரியாவத்தைகளுக்குக் காரணமாக மூன்றவத்தைகளுள. அவை கேவலம் சகலம் சுத்தம் எனப்படும். இவற்றுட் கேவலமாவது ஆன்மா ஆணவமலத்தோடு கூடி அறிவிச்சை செயல்கள் சிறிதும் விளங்காதுகிடக்கும் அனாதிகேவலம். இது மருட்கேவலம் என்றும் சொல்லப்படும். சகலமாவது தனு கரணங்கள் முதலியவற்றைப்பெற்று இச்சாஞானக்கிரியைகள் சிறிது விளங்கும் அவதரம். சகலம், சகலத்திற் கேவலம் சகலத்திற் சகலம் சகலத்திற் சுத்தம் என மூவகைப்பட்டு, ஒவ்வொன்றும் சாக்கிரம் சொப்பனம் சுழுத்தி துரியம் துரியாதீதம் என ஐவகைப்படும். அவற்றுட் சகலத்திற் கேவலம் ஐந்தும் 223-ம் செய்யுளிற் கூறப்பட்டன. சகலத்திற் சகலம் ஐந்தும் 224-ம் செய்யுளிற் கூறப்பட்டன. சகலத்திற் சுத்தம் 226-ம் செய்யுளிற் கூறப்பட்ட யோகாவத்தையாம்.

சுத்தமாவது பஞ்சமலங்களும் நீங்கி ஆன்மா வியாபக அறிவு எய்தும் நிலையாம். அது சீவன்முத்தி சுத்தாவத்தை, பரமுத்தி சுத்தாவத்தை என்று இருவகைப்பட்டு. ஒவ்வொன்றும் நின்மல சாக்கிரம் நின்மல சொப்பனம் நின்மல சுழுத்தி நின்மல துரியம் நின்மல துரியாதீதம் என ஐவகைப்படும். சீவன்முத்தி சுத்தாவத்தை ஐந்தும் 228-ம்செய்யுளிற் கூறப்பட்டன. இங்கே கூறப்பட்ட சுத்தாவத்தை பரமுத்தி சுத்தாவத்தையாம். கருவிப்போதங் கழன்ற இந்த அவத்தையிலே, அருளாலே தன்னை அறிவது நின்மல சாக்கிரம். அருளாலே தன்னை அறிந்தபின் தனக்கொரு சேட்டையுமின்றி அந்த அருளே தனக்கு ஆதாரமாய் அவ்வருளிலே தான் அசைவறநின்று அவ்வருளைத் தரிசிப்பது நின்மல சொப்பனம். ஆன்மாவின் இச்சாஞானக் கிரியைகள் தோன்றாது அவ்வருளே தானாகி எதிரீடு சிறிதுமின்றியிருக்கும் அவதரம் நின்மல சுழுத்தி. மலவாசனை சற்றுமின்றி ஆனந்தவொளி தோன்றுமிடம் நின்மல துரியம். ஆனந்தாநுபவத்தைப்பெற்று அவ்வானந்தாநுபவத்தை அறிந்த தானுமின்றி ஆனந்தமாய்நின்ற முதலுமின்றி அவ்வானந்தமே தானாய் அதீதப்பட்டவிடம் நின்மல துரியாதீதம். சீவன்முத்தி சுத்தாவத்தை ஐந்தும் கருவிகள் முப்பத்தாறும் நீங்குதற்கும், பரமுத்தி சுத்தாவத்தை ஐந்தும் தற்போதங்கெட்டுச் சிவத்தில் அதீதப்படுவதற்கும் ஏதுவாயிருக்கும்.

2. தன்னுண்மை - தான்மாத்திரம் உளதாதல். உண்மை - உளதாதல்.

பொழிப்பு. கேவலம் சகலம் சுத்தம் எனக் காரணாவத்தைகள் மூன்றாம். அவற்றுட் கேவலமாவது இச்சாஞானக்கிரியைகள் சிறிதும் விளக்கமுறாது ஆன்மா ஆணவமலத்தோடுமாத்திரம் கூடிநிற்கும் நிலையாம். சகலமாவது தனுகரணாதிகளைப்பெற்று இச்சாஞானக்கிரியைகள் ஏகதேசவிளக்கமுற்றிருக்கும் நிலையாம். சுத்தமாவது பஞ்சமலங்களும் பிறவியும் ஒழிந்து இச்சாஞானக்கிரியைகள் வியாபகமெய்தியிருக்கும் நிலையாம்.

7. காரணகேவலத்தில் ஆன்மாவின் இயல்பு.

228. அறிவில னமூர்த்த னித்த னராகாதி குணங்க ளோடுஞ்
செறிவிலன் கலாதி யோடுஞ் சேர்விலன் செயல்க ளில்லான்
குறியிலன் கருத்தா வல்லன் போகத்திற் கொள்கை யில்லான்
பிறிவிலன் மலத்தி னோடும் வியாபிகே வலத்தி லான்மா.

(இ - ள்). கேவலத்தில் - மேற்கூறிய கேவலாவத்தையிலே,—ஆன்மா - ஆன்மாவானது,—அறிவிலன் - அறிவு விளங்கப்பெறாததும்,—அமூர்த்தன் - தூலவுடம்பு இல்லாததும்,—நித்தன் - தோற்றக் கேடுகள் இல்லாததும்,—அராகாதி குணங்களோடும் செறிவிலன் - தமோகுணம் முதலிய குணங்களோடுங் கலப்பில்லாததும்,—கலாதியோடும் சேர்விலன் - கலைமுதலிய கருவிகளோடும் சேர்தல் இல்லாததும்,—செயல்கள் இல்லான் - தொழில்கள்

விளங்கப்பெறாததும்,—குறியிலன் - காரணசரீரம் இல்லாததும்,—கருத்தா அல்லன் - தனக்கெனச் சுதந்திரம் இல்லாததும்,—போகத்தில் கொள்கை இல்லான் - போகங்களிலே பற்று இல்லாததும்,—மலத்தினோடும் பிறிவு இலன் - ஆணவமலத்தினோடு பிரிவின்றிநிற்பதும்,—(மலத்தினோடும்) வியாபி - அம்மலத்தினோடு சமவியாபகமுடையதுமாயிருக்கும்.

குறிப்பு. 1. அராகாதி குணங்கள் - தாமதம் இராசதம் சாத்துவிகம் என்னும் குணங்கள். தாமதகுணம் போகங்களில் இச்சையை உண்டாக்குதலால் அது அராககுணம் எனப்பட்டது. அராகம் - இச்சை. அராகாதி குணங்களோடுஞ் செறிவிலன் எனவே, ஏனைப் போக்கியகாண்டக் கருவிகளோடுஞ் செறிவிலன் என்பதாயிற்று. கேவலநிலையில் ஆன்மாவுக்குக் குணசரீர சூக்குமசரீரங்கள் இல்லை என்பது.

2. கலாதியோடுஞ் செறிவிலன் - பஞ்ச கஞ்சுக சரீரமில்லாதவன் என்பது.

3. அறிவிலன் செயல்களில்லான் - இச்சாஞானக்கிரியைகள் விளங்கப்பெறாதவன் என்பது.

4. குறியிலன் - காரணசரீரமில்லாதவன் என்பது. குறி - அடையாளம், இலக்கணம்.

5. கொள்கை - ஆசை, பற்று, விருப்பம்.

6. மலத்தினோடும் வியாபி - ஆன்மா மலத்தளவில் வியாபகமாயிருக்கும் என்பது. இது வியாத்தி எனப்படும். வியாத்தி - சமவியாபகம்.

பொழிப்பு. ஆன்மா கேவலநிலையில் அறிவுவிளக்கம் முதலியனவின்றி ஆணவமலத்தோடுமாத்திரம் கூடி அதனோடு சமவியாபகமுற்றிருக்கும்.

8. காரணசகலத்தில் ஆன்மாவின் இயல்பு.

229. உருவினைக் கொண்டு போக போக்கியத் துன்னல் செப்பல்
வருசெயன் மருவிச் சத்த மாதியாம் விடயங் தன்னிற்
புரிவதுஞ் செய்திங் கெல்லா யோனியும் புக்கு ழன்று
திரிதருஞ் சகல மான வவத்தையிற் சீவன் சென்றே.

(இ - ள்). சீவன் - மேற்கூறிய கேவலாவத்தையிலே நின்ற ஆன்மா,—சகலமான அவத்தையிற் சென்று - சகலாவத்தையை அடைந்து,—உருவினைக் கொண்டு - உடம்பைப்பற்றி,—போக போக்கியத்து உன்னல் செப்பல் வரு செயல் மருவி - போகத்துக்குரிய பொருள்களை மனம் வாக்குக் காயங்களால் நினைத்தல் உரைத்தல் இயற்றல் ஆகிய வினைகளைப் பொருந்தி,—சத்தம் ஆதியாம் விடயங் தன்னில் புரிவதும் செய்து - சத்தாதி விடயங்களை விரும்பி நுகர்ந்து,—இங்கு எல்லா யோனியும் புக்கு உழன்று திரிதரும் - இங்கே எண்பத்துநான்குநூறாயிர யோனிபேதங்களையும் எடுத்துச் சுழன்று திரியும்.

குறிப்பு. 1. போக போக்கியம் - புசித்தற்குரிய பொருள்கள். போகம் - புசிப்பு, அனுபவம். போக்கியம் - புசிக்கப்படும் பொருள்.

2. உன்னல் செப்பல் வருசெயல் - மனத்தின் செயலாலும் வாக்கின் செயலாலுஞ் செய்யப்படும் நல்வினை தீவினைகள்.

3. புரிவதுஞ் செய்து - சத்தாதி விடயங்களை விரும்பி அனுபவித்தலால் நல்வினை தீவினைகளாகிய ஆகாமியம் ஏறும் என்பது. புரிதல் - விரும்புதல். புரிவதும் என்ற உம்மையால் நுகர்வது என்றது வருவிக்கப்பட்டது. விரும்பி அனுபவித்தல் - நான் கருத்தா நான் போக்தா என்னும் முனைப்போடு அனுபவித்தல். (செ. 212 பார்).

சத்தாதி விடயங்கள் போக்கியப்பொருள்களாயினும், போக்கியப்பொருள்கள் யாவும் சத்தாதி விடயங்களல்லவாதலின், இங்ஙனம் பிரித்துக் கூறினர்.

பொழிப்பு. சகலாவத்தையிலே ஆன்மா உடம்பைப்பொருந்தி மனம் வாக்குக் காயங்களால் நல்வினை தீவினைகளைச் செய்து, அதனாற் பல பிறவிகளிற்பட்டு உழலும்.

9. காரணசுத்தத்தில் ஆன்மாவின் இயல்பு.

230. இருவினைச் செயல்க ளொப்பி லீசன்றன் சத்தி தோயக்
குருவருள் பெற்று ஞான யோகத்தைக் குறுகி முன்னைத்
திரிமல மறுத்துப் பண்டைச் சிற்றறி வொழிந்து ஞானம்
பெருகிநா யகன்றன் பாதம் பெறுவது சுத்த மாமே.

(இ - ள்). இருவினைச் செயல்கள் ஒப்பில் - மேற்கூறிய நல்வினை தீவினைகளாகிய இருவினைப்பயன்களிலும் சமபுத்தி வந்தவிடத்து,—ஈசன் தன் சத்தி தோய - சிவசத்தி பதிதலால்,—குருவருள் பெற்று - ஞானகுருவின் உபதேசத்தைப் பெற்று,—ஞானயோகத்தைக் குறுகி - ஞானயோகத்தை அடைந்து,—முன்னைத் திரிமலம் அறுத்து - அநாதியான மும்மலங்களையும் நீக்கி,—பண்டைச் சிற்றறிவு ஒழிந்து - பழைய ஆன்மபோதம் நீங்கி,—ஞானம் பெருகி - வியாபக அறிவெய்தி,—நாயகன் தன்பாதம் பெறுவது - முதல்வன் திருவடியைப் பெறுதல்,—சுத்தமாம் - சுத்தாவத்தையாம்.

குறிப்பு. 1. இருவினைச் செயல்க ளொப்பில்:—இருவினை யொப்பாவது நல்வினை தீவினைகளிலும் (ஆகாமியம்), அவற்றின் விளைவாகிய புண்ணிய பாவங்களிலும் (சஞ்சிதம்), அவற்றின் பயனாகிய இன்பத்துன்பங்களிலும் (பிராரத்தம்), ஒன்றில் விருப்பும் ஒன்றில் வெறுப்புமின்றி, ஆன்ம அறிவின் கண் ஒப்ப வெறுப்பு நிகழ்தலாம்.

2. ஈசன்றன் சத்தி தோய்தல் - சிவசத்தி பதிதல், சத்திநிபாதம். சத்திநிபாதம், மந்ததரம் மந்தம் தீவிரம் தீவிரதரம் என நான்குவகை. இங்கே கூறப்பட்ட சத்திநிபாதம் தீவிரதரமாம். இதுவும் ஆன்மாக்களின் பக்குவத்துக்கேற்ப மந்ததரம் மந்தம் தீவிரம் தீவிரதரம் என நான்குவகையாயிருக்கும். சத்திநிபாதத்திற்குக் காரணம் இருவினையொப்பும் மலபரிபாகமுமாம். மலபரிபாகமாவது ஆணவமலத்தினது சத்தி ஆன்ம அறிவை மயக்க இயலாது வலிகுன்றி நிற்கும் அவதரம்.

3. குருவருள் பெற்று - ஞானாசாரியர் கூறும் உபதேசமொழிகள் ஒருபிரகாரமாயிருப்பினும், பக்குவத்துக்கேற்ப ஞானம் ஏறுவதன்றி ஒருபடித்தாய் ஏறாதாகையாற் சத்திநிபாதம் நான்குவகையாயின. வாழைத்தண்டைப் பன்னாளாகப் பல காட்டத்தாற் சுடுதல்போல, மந்ததரபக்குவர்க்குப் பன்னாளாகப் பல உபதேசமொழிகளைக் கூற ஞானம் ஏறும். சில காட்டத்தாற் பச்சைமரத்தைச் சுடுதல்போல, மந்தபக்குவர்க்குச் சில உபதேசமொழிகள் கூற ஞானம் ஏறும். கரியிற் பற்றிய தீப்போலத் தீவிரபக்குவர்க்கு ஞானம் உண்டாகும். தீவிரதரபக்குவர்க்கு விளக்கின் கொழுந்திற் பிடித்த பஞ்சிலே தீப்பற்றல் போலப் பாசம் நீங்கி ஞானம் உண்டாம்.

4. ஞானயோகம் - ஞானநிட்டை கூடி, அதுவென்றும் இதுவென்னும் சுட்டி அறியும் சுட்டறிவெல்லாம் இறந்து, கரணம் அசைவற நிற்றல்.

பொழிப்பு. திருவருள் பெற்று ஞானயோகத்தைப் பொருந்தி வியாபக அறிவெய்தி முதல்வனது திருவடியைப் பெறுதல் சுத்தாவத்தையில் ஆன்மாவின் இயல்பாம்.

அவத்தையிலக்கணங் கூறிய செய்யுட்களுள், அறிதரு முதலவத்தை, ஐந்து சாக்கிரத்தின், இருவகை சாக்கிராதி (224, 225, 226) என்றற்றொடக்கத்தனவாகிய மூன்று செய்யுளையும் நிரை பிறழ்த்திப் பல வுரையாசிரியர்களும் வைத்துள்ளார். இங்கு எடுத்தாண்ட முறை ஞானப்பிரகாசரது முறையாகும். சிவஞானமுனிவர், சிவாக்கிரயோகியர், நிரம்பவழகியர் மூவரும், இவற்றுள் ஈற்றதை முன்னும் மற்றையிரண்டையும் நிரையே பின்னுமாக (226, 224, 225) வைத்துள்ளனர். மறைஞானதேசிகர் நடுவதை முன்னும் மற்றையவைகளை நிரையே பின்னுமாக (225, 224, 226) வைத்துள்ளார். இவ்வவத்தையிலக்கணத்தை நுணுக வாசித்துக் குருமூலங் கேட்டு விளங்குவதோடமையாது அநுபவத்திலும் சாதித்துக் 'கரணந் தன்னிற் செயல் தொறும்' காண்பார்க்கு இம்முறையில் நிரைத்ததின் நியாயம் புலனாகும்.

ஐந்தாஞ் சூத்திரம்.

இச்சூத்திரம் பதி உயிர்களுக்கு ஏகதேசவறிவையும் போக முத்திகளையுங் கொடுத்து உபகரிக்கும் முறைமை கூறுகின்றது.

பதி உயிர்களுக்கு உபகரிக்கும் முறைமை தொகுத்துக் கூறல்.

231. பொறிபுலன் கரண மெல்லாம் புருடனு லறிந்தா னமாவை
அறிதரா வவையே போல வான்மாக்க ளனைத்து மெங்குஞ்
செறிதருஞ் சிவன்ற ஞலே யறிந்திடுஞ் சிவனைக் காணு
அறிதருஞ் சிவனே யெல்லா மறிந்தறி வித்து நிற்பன்.

(இ-ள்). பொறி புலன் கரணம் எல்லாம் - ஐம்பொறிகளும் ஐம்புலன்களும் அந்தக்கரணங்களும் ஆகிய யாவும்,—புருடனால் அறிந்து - ஆன்மாவினது உபகாரத்தால் அறிந்தும்,—ஆன்மாவை அறிதரா - அவ்வாறு உபகரித்துநிற்கும் ஆன்மாவை அறியா,—அவையே போல - அவ்விந்திரியங்கள் முதலியவற்றைப் போல,—ஆன்மாக்கள் அனைத்தும் - ஆன்மாக்களெல்லாம்,—எங்கும் செறிதரும் சிவன்றனாலே அறிந்திடும் - எங்கும் வியாபித்து நிற்கும் முதல்வனது உபகாரத்தால் விடயங்களை அறியும். ஆயினும்,—சிவனைக் காணு - அவ்வாறு உபகரித்து நிற்கும் அம்முதல்வனை அறியா,—அறிதரும் சிவனே - அங்ஙனம் அறியச்செய்யும் முதல்வனே,—எல்லாம் அறிந்து அறிவித்து நிற்பன் - எல்லாவற்றையும் அறிந்து ஆன்மாக்களுக்கு அறிவித்து உடனிற்பன்.

குறிப்பு. 1. பொறிபுலன் கரண மெல்லாம்:—(செ. 219. கு. 2 பார்). புலன் - இந்திரிய வுணர்ச்சி "பூதமும் கரணம் பொறிகளைம்புலனும் பொருந்திய குணங்களோர் மூன்றும்"—திருவிசைப்பா. உணரப்படும் விடயங்களையும், உணரும் பொறிகளையும் ஆகுபெயராய்க்குறிப்பது வந்துழிக்காண்க. "ஐம்புல வேடர்" (சு. அ. செ. 253). "ஒருபுலன் நுகரும்போது" (சு. உ. செ. 184).

2. அறிதரும்சிவன் - முற்றறிவுடைய சிவன் எனினும் ஒக்கும். உண்மை அறிவைத் தருகின்ற சிவன் என்பர் சிவஞானமுனிவர்.

3. உபகரித்தலாவது, மலமறைப்பினால் அறிவு விளங்காது கேவலப்பட்டுக்கிடக்கும் ஆன்மாக்களுக்குத் தனு கரணங்களைக் கொடுத்து, அவ்வறிவைச் சிறிதாக விளக்கிக், கன்மத்துக்கீடாகப் போகங்களை அநுபவிக்கச் செய்து, கன்மவொப்பில் வியாபக அறிவைக் கொடுத்து முத்தி அளித்தலாம்.

பொழிப்பு. பொறி புலன் கரணங்கள் ஆகிய யாவும் ஆன்மாவினது உபகாரத்தால் விடயங்களை அறியினும் ஆன்மாவைத் தாம் அறியா. அது போல, ஆன்மாக்கள் விடயங்களை முதல்வனது உபகாரத்தால் அறியினும்

அம்முதல்வனைத் தாம் அறியா. அங்ஙனம் அறியச்செய்யும் முதல்வனே எல்லாவற்றையும் அறிந்து ஆன்மாக்களுக்கு அறிவித்து உடனிற்பன்.

இச்செய்யுள் இரண்டுகூறுடையது.

1. பொறிபுலன் கரண மெல்லாம் புருடனு லறிந்தான் மாவை, அறிதரா வவையே போல வான்மாக்க ளனைத்து மெங்குஞ், செறிதருஞ் சிவன்ற னுலே யறிந்திடுஞ் சிவனைக் காணு, (**232-233**).
2. அறிதருஞ் சிவனே யெல்லா மறிந்தறி வித்து நிற்பன், (**234-239**).

முதலதிகரணம்.

பொறிபுலன் கரண மெல்லாம் புருடனு லறிந்தான் மாவை, அறிதரா வவையேபோல வான்மாக்க ளனைத்து மெங்குஞ், செறிதருஞ் சிவன்றனுலே யறிந்திடுஞ் சிவனைக் காணு, (**232-233**).

இதில் அடங்கிய விஷயங்கள்:—

1. முதல்வன் கன்மத்துக்கீடாக ஆன்மாக்களுக்கு அறிவைக் கொடுப் பன், (**232**).
2. ஆன்மா அறிவிக்க அறியும் இயல்புடையது, (**233**).

1. முதல்வன் கன்மத்துக்கீடாக ஆன்மாக்களுக்கு அறிவைக் கொடுப்பன்.

232. இறைவனே யறிவிப் பானே லீண்டறி வெவர்க்கு மொக்குங்
குறைவதி கங்க டத்தங் கன்மமேற் கோமான் வேண்டா
முறைதரு செயற்குப் பாரு முளரிகட் கிரவி யும்போல்
அறைதரு தத்தங் கன்மத் தளவினுக் களிப்ப னுதி.

(இ - ள்). இறைவனே அறிவிப்பானேல் - முதல்வனே அறிவிப்பானு யின்,—ஈண்டு அறிவு எவர்க்கும் ஒக்கும் - இவ்விடத்து அறிவுகள் யாவர்க் கும் ஒருதன்மைத்தாயிருத்தல் வேண்டும், அங்ஙனமின்றி அவை ஏற்றத் தாழ்வுகளாய் நிகழ்தலின்,—குறைவு அதிகங்கள் தத்தம் கன்மமேல் - அவ் வேற்றத் தாழ்வுகள் அவரவர் கன்மத்துக்கீடாக நிகழ்வன என்னில்,—கோ மான் வேண்டா - அறிவித்தற்கு ஒருமுதல்வன் வேண்டுவதில்லை என முடி யும். அப்படியன்று,—முறைதரு செயற்குப் பாரும் - உழுதல் எருவிடல் விதைத்தல் நீர்ப்பாய்ச்சல் காத்தல் என முறையே செய்யப்படும் செயல் களுக்கேற்ற பயனை விளைநிலம் கொடுக்குமாறுபோலும்,—முளரிகட்கு இரவி யும்போல் - பக்குவப்பட்ட தாமரை முகைகளை ஆதித்தன் அலரச்செய்தல் போலும்,—ஆதி - முதல்வனும்,—அறைதரு தத்தம் கன்மத்து அளவினுக்கு -

சொல்லப்பட்ட அவரவர் கன்மத்துக்கு ஈடாக ஏற்றத்தாழ்வான அறிவுகளை யும் மலபரிபாகமான ஆன்மாக்களுக்கு வியாபக அறிவையும்,—அளிப்பன் - கொடுப்பன்.

குறிப்பு. இறைவன் அறிவிப்பானுகில் யாவர்க்கும் அறிவு ஒருபடித்தா யிருக்கவேண்டும் என்னும் ஆருகதர் மதமும், கன்மமே பலன்கொடுக்கும் என்னும் மீமாஞ்சகர்மதமும் இதனுல் மறுக்கப்பட்டன.

பொழிப்பு. விளைநிலம் அவரவர் செய்கைக்குத் தக்க பயனைத் தருமாறு போலும், ஆதித்தன் பக்குவமான தாமரை முகைகளை அலர்வித்தல்போலும், முதல்வனும் அவரவர் கன்மத்துக்கேற்ப ஏற்றத்தாழ்வான அறிவுகளையும், பக்குவமான ஆன்மாக்களுக்கு வியாபக அறிவையுங் கொடுப்பன்.

2. ஆன்மா சிவன் அறிவிக்க அறியும்.

233. அறிந்திடு மான்மா வொன்றை யொன்றினு லறித லானும்
அறிந்தவை மறத்த லானு மறிவிக்க வறித லாலும்
அறிந்திடுந் தன்னை யுந்தா னறியாமை யானுந் தானே
அறிந்திடு மறிவ னன்று மறிவிக்க வறிவ னன்றே.

(இ - ள்). அறிந்திடும் ஆன்மா - மேற்கூறியவாறு கன்மத்துக்கேற்ப அறியும் ஆன்மாவானது,—ஒன்றை ஒன்றினுல் அறிதலானும்,—ஒவ்வொரு விடயத்தையும் ஒவ்வொரு இந்திரியத்தால் அறிதலாலும்,—அறிந்தவை மறத்தலானும் - அங்ஙனம் அறிந்தவற்றை மீள மறத்தலாலும்,—அறிவிக்க அறிதலானும் - ஒருவன் அறிவிக்க அறிதலாலும்,—அறிந்திடும் தன்னையும் தான் அறியாமையானும் - இங்ஙனம் அறிகின்ற தன்னையும் தான் அறி யாமையாலும்,—தானே அறிந்திடும் அறிவன் அன்றாம் - தானே அறிந்திடும் சுதந்திர அறிவுடையதன்று,—அறிவிக்க அறிவன் அன்றே - சிவன் அறி விக்க அறியும் இயல்புடையதாம்.

குறிப்பு. 1. உயிர் தானே அறியும், அறிவிக்க ஒருவன் வேண்டுவ தில்லை என்னும் சிவசமவாதசைவர், ஐக்கவாதசைவர், ஈசுவரவவிகாரவாத சைவர் முதலியோர்மதம் இதனுல் மறுக்கப்பட்டது.

2. தன்னையுந் தானறியாதெனவே, தனக்கு அறிவித்து நிற்குஞ் சிவனை யும் அறியாது என்பது தானேபோதரும்.

பொழிப்பு. ஆன்மா ஒவ்வொரு விடயத்தையும் ஒவ்வொரு இந்திரியத் தால் அறிதலாலும், அங்ஙனம் அறிந்தவற்றை மீள மறத்தலாலும், ஒருவன் அறிவிக்க அறிதலாலும், அறிகின்ற தன்னையும் தான் அறியாமையாலும், அது தானுக அறியும் இயல்புடையதன்று. சிவன் அறிவிக்க அறியும் இயல் புடையதாம்.

இரண்டாமதிகரணம்.

அறிதநுஞ் சிவனே யெல்லா மறிந்தறி வித்து நிற்பன் என்பது இரண்டாங் கூறு, (**234-239**).

இதில் அடங்கிய விஷயங்கள்:—

1. சிவன் ஆன்மாக்களுக்கு உணர்த்தும் முறைமை, (**234-235**).

(*a*). சிவன் ஆன்மாக்களுக்கு மாயாகாரியங்களைக்கொண்டு உணர்த்துவன், (**234**).

(*b*). சிவன் ஆன்மாக்களுக்கு உயிர்க்குயிராய் நின்று உணர்த்துவன், (**235**).

2. மாயாகாரியங்களைக்கொண்டு உணர்த்துதல்பற்றி முதல்வன் விகாரியாகான், (**236**).

3. உயிர்க்குயிராய் நின்று உணர்த்துதல்பற்றி முதல்வன் விகாரியாகான், (**237**).

4. உணர்த்துதலால் வரும் பயன், (**238**).

5. பயன்தரும் முறைமை, (**239**).

1. சிவன் ஆன்மாக்களுக்கு உணர்த்தும் முறைமை.

(*a*). சிவன் ஆன்மாக்களுக்கு மாயாகாரியங்களைக் கொண்டுணர்த்துவன்.

234. கருவியாற் பொருளாற் காட்டாற் காலத்தாற் கருமந் தன்னால்
உருவினு லளவா னூலா லொருவரா லுணர்த்த லானும்
அருவனு யுண்மை தன்னி லறியாது நிற்ற லானும்
ஒருவனே யெல்லாத் தானு முணர்த்துவ னருளி னாலே.

(இ - ள்). கருவியால் - ஐம்பொறி முதலிய கருவிகளாலும்,—பொருளால் - சத்தாதி விடயங்களாலும்,—காட்டால் - சந்திர சூரியர் முதலிய விளக்குங் கருவிகளாலும்,—காலத்தால் - இறந்தகாலம் முதலிய முக்காலங்களாலும்,—கருமம் தன்னால் - புண்ணிய பாவச் செயல்களாலும்,—உருவினுல் - காட்சிக்கமைந்த உடம்புகளாலும்,—அளவால் - அநுமானங்களாலும்,—நூலால் - ஆகமங்களாலும்,—ஒருவரால் - வேறொருவராலும்,—உணர்த்தலானும் - ஆன்மா சகலநிலையில் அறிவிக்கப்பட்டு அறிதலாலும்,—உண்மை தன்னில் - கருவிகளொன்றுமின்றியிருக்கும் கேவலநிலையில்,—அருவனுய் அறியாது நிற்றலானும் - அருவப்பொருளாய் ஒன்றையும் அறியாது நிற்றலாலும்,—ஒருவனே - இவ்விருநிலைகளையும் அறியவல்ல ஒப்பற்ற முதல்வனே,—அருளினுலே - ஆன்மாக்கள்மேற்கொண்ட கருணையினுலே,—எல்லாத்தானும் உணர்த்துவன் - மேற்கூறிய ஏதுக்கள் எல்லாவற்றையுங்கொண்டு அவ்வான்மாக்களுக்கு அறிவிப்பன்.

குறிப்பு. 1. மாயாகாரியங்களே உணர்த்துவன என்னும் சாங்கியர் மதம் இதனால் மறுக்கப்பட்டது.

2. காட்டு - ஒளி, விளக்கும் கருவி.

3. அளவு:—உருவும் நூலும் காட்சி ஆகமங்களைக்குறித்தலால், அளவு அநுமானமெனக் கொள்ளப்பட்டது.

பொழிப்பு. ஆன்மா சகலநிலையிலே ஐம்பொறி முதலியனவற்றால் அறிவிக்கப்பட்டு அறிதலாலும், கேவலநிலையிலே ஒன்றுமறியாது நிற்றலாலும், இவ்விருநிலைகளையும் அறியவல்ல முதல்வனே கருணைகூர்ந்து அப்பொறி முதலியனவற்றைக்கொண்டு ஆன்மாக்களுக்கு அறிவிப்பன்.

(b). சிவன் ஆன்மாக்களுக்கு உயிர்க்குயிராய் நின்று உணர்த்துவன்.

235. கருவியும் பொருளுங் காட்டுங் காலமுங் கருமந் தானும்
உருவமு மளவு நூலு மொருவரு முணர்த்த லின்றி
அருவனா யுலக மெல்லா மறிந்தவை யாக்கி வேறாய்
ஒருவனே யுயிர்கட் கெல்லா முயிருமா யுணர்த்தி நிற்பன்.

(இ - ள்). ஒருவனே - ஒப்பற்ற முதல்வனே,—கருவியும் - ஐம்பொறி முதலிய கருவிகளும்,—பொருளும் - சத்தாதி விடயங்களும்,—காட்டும் - சந்திர சூரியர் முதலிய விளக்கும் கருவிகளும்,—காலமும் - இறந்தகாலம் முதலிய முக்காலங்களும்,—கருமம் தானும் - புண்ணிய பாவச் செயல்களும்,—உருவமும் - சரீரங்களும்,—அளவும் - அநுமானங்களும்,—நூலும் - சாத்திரங்களும்,—ஒருவரும் - தனக்கு வேறாகிய ஒரு சேதனனும்,—உணர்த்தல் இன்றி - அறிவிக்க அறிதலின்றி,—அருவனாய் - சுதந்திரனாய்,—உலகம் எல்லாம் அறிந்து - உலகுயிர்கள் யாவையும் அறிந்து,—அவை ஆக்கி - அவற்றைத் தோற்றுவித்து,—வேறாய் - அத்தொழில்பற்றி விகாரப்படாது வேறாயும்,—உயிர்கட்கு எல்லாம் உயிருமாய் - உயிர்களுக்கெல்லாம் உயிராயும்,—உணர்த்தி நிற்பன் - அறிவித்து நிற்பன்.

குறிப்பு. 1. உலகமெல்லாவற்றையு மறிந்து என்றது கேவலத்திற் கிடக்கும் உயிர்களின்பொருட்டு முதல்வன் செய்யும் சூக்கும ஐந்தொழிலைக் குறித்து நின்றது. "மலபரிபாக தாரதம்மியத்திற்குத் தக்கபடி அறிவிக்கத் தக்கவர்களை அறிவித்துக்கொண்டும், திரோதசத்தியால் மறைக்கத்தக்கவர்களை மறைத்துக்கொண்டும், ஆன்மாக்களின் கன்மங்களைப் பக்குவப்படுத்திக் கொண்டும், மாயாகாரியங்களை வெளிப்படத்தகுந்தவைகளாகச்செய்துகொண்டும், தோன்றுதற்குரிய சடமுஞ் சித்துமாகிய எல்லாப் பதார்த்தங்களையும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்" (மிருகேந். பதிபிர. 15. சி. போ. பாடி. 254).

2. அவையாக்கி - சடசித்துக்களைத் தோற்றுவித்து. இது தூலசிருட்டி எனப்படும்.

3. உயிர்கட்கெல்லா முயிருமாய் - உயிர்க்குயிராயும், உடனுமாய் (செ. 93 பார்).

4. உணர்த்துதல் - அறிவித்தல். இது முதல்வன் செய்யும் அதிசூக்கும ஐந்தொழிலுள் ஒன்று. அதிசூக்கும ஐந்தொழிலாவது:—ஆன்மாவிற்கு விடயங்களை அறிவித்தல் சிருட்டி, அறியும் விடயத்தை அநுபவிக்கச்செய்தல் திதி, அவ்விடயமாய் அழுந்தச்செய்தல் சங்காரம், அதனில் உருசிப்பித்தல் திரோபவம், அதனைத் தெளிந்து கோடச்செய்தல் அநுக்கிரகம்.

பொழிப்பு. உலகுயிர்கள் யாவையும் அறியவல்ல முதல்வன் உயிர்க்குயிராய் நின்று உயிர்களுக்கு உணர்த்துவன்.

2. மாயாகாரியங்களைக்கொண்டு உணர்த்துதல்பற்றி முதல்வன் விகாரியாகான்.

236. இறைவன்றன் சந்நி திக்கண் ணுலகின்றன் சேட்டை யென்னும்
மறைகளு மறந்தாய் மாயை மருவிடான் சிவன வன்கண்
உறைதரா தசேத னத்தா லுருவுடை யுயிர்கட் கெல்லாம்
நிறைபரன் சந்நி திக்க ணீடுணர் வுதிக்கு மன்றே.

(இ - ள்). (மேற்கூறியவாறு மாயாகாரியங்களைக்கொண்டு உணர்த்துதல்பற்றி முதல்வன் விகாரியாவான் போலும் எனின்) இறைவன் தன் சந்நிதிக்கண் - அம்முதல்வனது சந்நிதானத்திலே,—உலகின் தன் சேட்டை என்னும் மறைகளும் மறந்தாய் - சடமும் சித்துமாகிய பிரபஞ்சம் காரியப்படும் என்னும் வேதவாக்கியத்தையும் மறந்தாய்.—சிவன் மாயை மருவிடான் - முதல்வன் எங்கும் வியாபித்து நிற்றலால் மாயையைப் பொருந்தான்,—(மாயை) அசேதனத்தால் அவன்கண் உறைதராது - அம்மாயை சடமாதலால் சித்தாகிய முதல்வனிடத்திலே பொருந்தியிராது, ஆதலால்,—உருவுடை உயிர்கட்கு எல்லாம் - அம்மாயையின் காரியமான தனுகரணங்களைப் பொருந்திய எல்லா உயிர்களுக்கும்,—நிறைபரன் சந்நிதிக்கண் - எங்கும் வியாபித்து நிற்கும் முதல்வனது சந்நிதானத்திலே,—நீடு உணர்வு உதிக்கும் - கன்மத்துக்கீடாக ஏகதேசவறிவன்றி வியாபக அறிவும் உண்டாகும்.

குறிப்பு. 1. விகாரமாவது ஒருபொருள் மற்றொரு பொருளைப் பற்றுதலினுலுண்டாகும் வேற்றுமை.

2. சந்நிதி - சத்திரூப சந்நிதி (செ. 39 பார்).

3. மாயை மருவிடான் சிவன் - சிவன் எங்கும் வியாபித்து நிற்றலால், மாயையைச் சுட்டி அறிந்து பொருந்த வேண்டுவதின்று என்பது.

4. மாயை அவன்கண் உறைதராது அசேதனத்தால்:—சிவன் சித்துப் பொருளாதலால், ஒளிமுன் இருள்போல, அசத்தாகிய மாயை அவன்முன் முனைத்து நில்லாது என்பது (செ. 249).

5. உருவுடை உயிர்கட்கெல்லாம் .....:—மாயாகாரியங்கள் துணைக்காரணமாக உயிர்கள் சிவசந்நிதியில் அறிவைப் பொருந்தும் என்பது.

6. நீடுணர்வு - கன்மத்துக் கேற்ப ஏற்றத்தாழ்வாய் ஏகதேசவறிவாயும், கன்மவொப்பில் வியாபக அறிவாயும் நிகழும் அறிவு.

7. மறைகளும் மறந்தாய்:—உயிர்கள் சகலநிலையிற் கருவிகள் முதலிய மாயாகாரியங்களைக்கொண்டு அறிதலாலும், அம்மாயாகாரியங்கள் பொருந்தாத கேவலநிலையில் அறியாது நிற்றலாலும், பாரிசேடவளவையால் முதல்வன் அறிவிக்க அறியும் என்பது 234-ம் செய்யுளிற் கூறப்பட்டது. அவ்வநுமானப் பிரமாணமேயன்றி ஆகமப்பிரமாணமும் அதற்குச் சான்றாக இங்கே கூறப்பட்டதால் "மறைகளும்" என்றார்.

பொழிப்பு. முதல்வன் மாயாகாரியங்களைக்கொண்டு உயிர்களுக்கு உணர்த்துவன் என்பதற்கு அநுமானப்பிரமாணமேயன்றி ஆகமப்பிரமாணமுஞ் சான்றாகும். அவ்வுணர்வு அவன் சந்நிதிக்கண் உண்டாகுமாதலால் அவன் விகாரமெய்தான்.

3. உயிர்க்குயிராய் நின்று உணர்த்துதல்பற்றி முதல்வன் விகாரியாகான்.

237. உலகமே யுருவ மாக யோநிக ளுறுப்ப தாக
இலகுபே ரிச்சா ஞானக் கிரியையுட் கரண மாக
அலகிலா வுயிர்கட் கெல்லா மறிவினை யாக்கி யைந்து
நலமிகு தொழில்க ளோடு நாடக நடிப்ப னாதன்.

(இ - ள்). நாதன் - முதல்வன்,—உலகமே உருவமாக - தனக்கு இருநூற்றிருபத்துநான்கு புவனமும் திருமேனியாகவும்,—யோநிகள் உறுப்பதாக - எண்பத்துநான்குநூறாயிரம் யோநிபேதங்களும் அவயவங்களாகவும்,—இலகுபேர் இச்சாஞானக் கிரியை உட்கரணமாக - மிக்க விளக்கமுடைய இச்சாஞானக் கிரியைகள் உட்கரணமாகவுங் கொண்டு,—அலகிலா உயிர்கட்கு எல்லாம் அறிவினை ஆக்கி - எண்ணிறந்த உயிர்களுக்கும் விடய அறிவை உண்டாக்கி,—நலம் மிகு ஐந்து தொழில்களோடும் - நன்மைமிகுந்த அதிசூக்கும ஐந்தொழில்களையும் மேற்கொண்டு,—நாடகம் நடிப்பன் - நாடகமாகச் செய்தருளுவன்.

குறிப்பு. 1. உலகமே யுருவமாக......அறிவினையாக்கி:—உயிர் இயங்கியவழி உடம்பு அவயவங்கள் கரணங்கள் முதலியவை தொழிற்படுமாறு போல, புவனங்கள் உடம்பாகவும், யோநிகள் அவயவங்களாகவும், தனது இச்சாஞானக்கிரியைகள் அந்தக்கரணங்களாகவுங்கொண்டு முதல்வன் இயங்கியவழி உயிர்களும் அவற்றோடு கூடிய உடம்பு முதலியனவுந் தொழிற்படும்

என்பது. இது முதல்வன் உயிர்க்குயிராய் நின்று ஆன்மாக்களுக்கு அறிவு நிகழச்செய்தலை விளக்கிற்று. "அலகிலா வுயிர்ப்புலன்கட் கறிவினையாக்கி" என்றும் "அலகிலா வுயிர்கட்கெல்லா மிருபயனாக" என்றும் "இருபய னாக்க" என்றும், "இருபயனாக்கி" என்றும் பாடம்.

2. அரங்கத்து நடிக்கும் நாடகற்கு உருவுமுறுப்புங் கரணமும் பயனுந் தொழிலு மமைந்தவாறே, சிதாகாச அரங்கத்து நடிக்கும் பரமநாடகனும் முதல்வற்கும் அசித்துப்பிரபஞ்சம் தூல உருவமாகவும், சித்துப்பிரபஞ்சம் உறுப்புகளாகவும், இச்சாஞானக்கிரியைகள் கரணமாகவும், உயிர்கட்கிரு வினையொப்பு மலபரிபாகமுற அறிவினையாக்கலே பயனாகவும், பஞ்சகிருத் தியவிரிவே தொழிலாகவும் அமைந்தமைகூறியதாம். இவ்வுண்மையைப் பல புராணங்களிலும் ஈசன் விச்சுவரூபம் காட்டியதாகக் கூறப்படுவதோடொ ட்டியறிக. அன்றியுமுயிர் அந்தக்கரணவாயிலாய் உறுப்புக்களை இயக்கித் தூலவுடலோடொனின்று ஏகதேசவறிவு தலைப்படத் தொழிற்படுதல்போல ஈசனும் தமது இச்சாஞானக்கிரியைகளால் உயிர்களை இயக்கிப் பிரபஞ் சத்தோடொனாய்ச் செலுத்தி நின்று வியாபகவறிவு தலைப்படச் சூக்குமபஞ்ச கிருத்தியமாகிய தொழிற்படுதலும், அவ்வாறுயிர் உடலோடொனின்று தொ ழிற்படினும் உயிர் வேறு உடம்பு வேறு ஆமாறுபோல, முதல்வனும் உயிர்க் குயிராய் நின்று பஞ்சகிருத்தியத்தொழிற்படினும் முதல்வன் வேறு உயிர் வேறு முதல்வற்கிஃது ஓர் நாடகம்போலும் என்பது மிங்குகாணக்கிடந்தது.

4. உணர்த்துதலால் வரும் பயன்.

238. தெரிந்துகொண் டொரோவொன் றாகச் சென்றைந்து புலனும் [பற்றிப்
புரிந்திடு முணர்வி னோடு போகமுங்கொடுத்தி யோனி
திரிந்திடு மதுவுஞ் செய்து செய்திகண் டுயிர்கட் கெல்லாம்
விரிந்திடு மறிவுங் காட்டி வீட்டையு மளிப்பன் மேலோன்.

(இ - ள்). தெரிந்து கொண்டு - மேற்கூறியவாறு உணர்த்த உணர்ந்து கொண்டு,—ஒரோவொன்றாகச் சென்று - பஞ்சப்பொறிகள் ஒவ்வொன்றின் வழியாகச் சென்று,—ஐந்து புலனும் பற்றிப் புரிந்திடும் உணர்வினோடு - சத்தாதி ஐந்து விடயங்களையும் விரும்பிப்பொருந்தித் தொழிற்படும் ஏகதேச அறிவோடு,—போகமும் கொடுத்து - அவ்விடயங்களால் வரும் இன்பத்துன் பங்களையுங் கொடுத்து,—யோனி திரிந்திடும் அதுவுஞ் செய்து - யோனி மாறிமாறிப் பிறந்திறந்து சுழலுதலுஞ்செய்து,—செய்தி கண்டு - அவரவர் கன்மம் நோக்கி,—உயிர்கட்கெல்லாம் விரிந்திடும் அறிவும் காட்டி - உயிர்க ளனைத்திற்கும் வியாபக அறிவையும் நிகழ்வித்து,—வீட்டையும் அளிப்பன் மேலோன் - முத்தியையும் கொடுப்பன் முதல்வன்.

குறிப்பு. 1. தெரிந்து கொண்டு .....சென்று...பற்றிப் புரிந்திடு முணர்வு - ஏகதேச அறிவு; விரிந்திடு மறிவு - வியாபகவறிவு. தெரிதல் - அறிவு, பற்றுதல் - இச்சை, புரிதல் - தொழில். எனவே அறிவிச்சை தொழில் ஏற்பட்டுணரும் அறிவு ஏகதேச அறிவென்றதாம். (செ. 211 பார்).

2. செய்தி கண்டு - இருவினையொப்பு மலபரிபாகம் வந்தவிடத்து.

பொழிப்பு. முதல்வன் உணர்த்துதலால் உயிர்களுக்கு உண்டாகும் பயன் ஏகதேச அறிவும் அதனால் விடயபோகமும் கன்மவொப்பில் வியாபக அறிவும் அதனால் பரபோகமுமாம்.

5. பயன்தரும் முறைமை.

239. அருளது சத்தி யாகு மரன்றனக் கருளை யின்றித்
தெருள்சிவ மில்லை யந்தச் சிவமின்றிச் சத்தி யில்லை
மருளினை யருளால் வாட்டி மன்னுயிர்க் களிப்பன் கண்கட்
கிருளினை யொளியா லோட்டு மிரவியைப் போல வீசன்.

(இ - ள்). அருளது - அருள் எனப்படுவது,—அரன் தனக்கு சத்தி ஆகும் - முதல்வனது சத்தியாம்,—அருளை இன்றித் தெருள் சிவம் இல்லை - அச்சத்தியினின்றும் பிரித்தறியப்படும் சிவம் இன்று,—அந்தச் சிவம் இன்றிச் சத்தி இல்லை - அந்தச் சிவத்தினின்றும் வேறாகச் சத்தி என்னும் பொருளில்லை,—ஈசன் - அச்சிவன்,—கண்கட்கு இருளினை ஒளியால் ஓட்டும் இரவியைப் போல - கண்களுக்கு மறைப்பைச்செய்யும் இருளைத் தனது கிரணத்தாலோட்டிப் பிரகாசத்தினைச் செய்கின்ற ஆதித்தன்போல,—மன் உயிர்க்கு மருளினை அருளால் வாட்டி - நிலைபெற்ற உயிர்களுக்கு அறிவை மறைக்கும் மலமயக்கத்தைத் தனது அருளாலே நீக்கி,—அளிப்பன் - மேற்கூறியவாறு வீட்டையும் கொடுப்பன்.

குறிப்பு. அருளையின்றித் தெருள் சிவமில்லை, அந்தச் சிவமின்றிச் சத்தியில்லை—“தானெங்குள தங்குள தையன் மாதேவி” (திருமந்). அர்த்தநாரீசுரவடிவமும் இது காட்டியதாம். அர்த்தநாரீசுவரம் - பாதியுரு உமையும் பாதியுருச் சிவமுமாகக் காட்டிய திருவுருவம். இது சத்தியை நீக்கிச் சிவத்தைமாத்திரம் வலம் வரும்படி முயற்சித்த பிருங்கு ரிஷிக்குச் சத்தி சிவத்தினதபேதமும் ஒற்றுமையும் காட்டியதாம்.

பொழிப்பு. முதல்வன் தனக்கபின்னமாயுற்ற திருவருட்சத்தியினால் மலசத்தியைப் போக்கி உயிர்களுக்கு முத்தியைக் கொடுப்பன்.

ஆருஞ் சூத்திரம்.

இச்சூத்திரமும் எழாஞ் சூத்திரமும் உயிர்களுக்குபகரிக்கும் பதி அவ்வுயிர்களால் அறியப்படு முறைமை கூறுமுகத்தான், அந்நிலையிற் பதியினிலக்கணமும் பசுவினிலக்கணமும் கூறுகின்றன.

உபகரிக்கு நிலையிற் பதி பசு இரண்டனதிலக்கணமுந்
தொகுத்துக் கூறல்.

240. அறிவுறும் பொருளோ வீச னறிவுறா தவனோ வென்னின்
அறிபொரு ளசித்த சத்தா மறியாத தின்றா மெங்குஞ்
செறிசிவ மிரண்டு மின்றிச் சித்தொடு சத்தாய் நிற்கும்
நெறிதரு சத்தின் முன்ன ரசத்தெலா நின்றி டாவே.

(இ-ள்). ஈசன் அறிவுறும் பொருளோ அறிவுறாதவனோ என்னின் - மேற்கூறிய சிவன் ஆன்மபோதத்தாற் சுட்டியறியப்படும் பொருளோ அன்றி ஒருவாற்றானும் அறியப்படாத பொருளோ என்னின்,—அறிபொருள் அசித்து அசத்தாம் - அறியப்படும்பொருள் சடமாய் அழிந்துபோவனவாம்,—அறியாதது இன்றாம் - ஒருவாற்றானும் அறியப்படாதபொருள் இல்பொருளாம்,—எங்கும் செறி சிவம் - எங்கும் வியாபித்து உபகரிக்கும் சிவன்,—இரண்டும் இன்றி - சுட்டியறியப்படுதலும் ஒருவாற்றானும் அறியப்படாமையும் ஆகிய இரண்டுதன்மையுமின்றி,—சித்தொடு சத்தாய் நிற்கும் - சித்துச் சத்தாகி அருளினாலறியப்படுவதாய் நிலைபெறும்,—நெறிதரு சத்தின் முன்னர் அசத்தெலாம் நின்றிடா - உயிர்களுக்குபகரித்துக் கதியுதவும் சிவத்தின் முன்னர் அசத்தாகிய ஒன்றும் நிலைபெறமாட்டா.

குறிப்பு. 1. அசித்து - சடப்பொருள்; அசத்து - இல்பொருள். சத்து - உள்ளது.

2. அறியாததின்றாம் - ஒருவாற்றானுமறியப்படாத பொருள் பயனுமிலதாய் இல்பொருளாம் என்பது.

3. எங்குஞ் செறி சிவம் - அழிவெய்தாதும் இல்பொருளாகாதும் எங்கும் வியாபித்து "உலகெலாமாகி வேறாய் உடனுமாய்" நிற்பனென முன் கூறப்பட்ட சிவன். (செ. 91 பார்).

4. நெறிதரு சத்தின் முன்னர் அசத்தெலாம் நின்றிடா:—உபகரிக்கும் பதிமுன்னர் நின்று உபகரிக்கப்படும் பசு அசத்தாதல் கூடாது. பின் சத்தாமோவென்னில் அதுவும் பொருந்தாது. எனவே ஆன்மா சதசத்தாய் நிற்பது என்பது. (செ. 249, 250 பார்).

5. இச்செய்யுளில் பாசம் அசத்தசித்து என்பதும், பதி சத்துச்சித்து என்பதும், பசு சதசத்து என்பதும் கூறியதாம்.

பொழிப்பு. சுட்டி அறியப்படுவன யாவுஞ் சடமாய் அழிவெய்தும். ஒருவாற்ருனும் அறியப்படாதனவும் பயனிலவாய் இல்பொருளாம். ஆதலால் உயிருக்கு உபகரிக்குஞ் சிவன் இவ்விருதன்மையுமின்றிச் சித்துப் பொருளும் சத்துப்பொருளுமாய் நிற்கும் இயல்புடையதாம். இவ்வியல்புடைய சிவத்தின் முன்னர் அசத்தாகிய ஒன்றும் மூனைத்துநில்லாது.

இச்செய்யுள் மூன்று கூறுடையது.

1. அறிபொருளசித்தசத்தாம், அறியாத தின்ருும், (**241-243**).
2. அறிவுறும் பொருளோ ஈசன் அறிவுரு தவனே என்னிற், செறிசிவம் இரண்டுமின்றிச் சித்தொடு சத்தாய் நிற்கும், (**243-248**).
3. நெறிதரு சத்தின் முன்னர் அசத்தெலாம் நின்றிடா, (**249-252**).

இவற்றுள் முதலிரண்டு கூறுகளும் உபகரிக்கு நிலையிற் பதியினதிலக்கணங் கூறுதலின் ஒரு சூத்திரமாகவும், பின்னைய ஒன்றும் அந்நிலையிற் பசுவினதிலக்கணங் கூறுதலின் வேறு சூத்திரமாகவும் முதனூலோடொப்ப வருக்கப்பெற்றுள்ளன.

முதலதிகரணம்.

அறிபொருளசித்தசத்தாம், அறியாத தின்றும், (**241-243**).

இதில் அடங்கிய விஷயங்கள்:—

1. சுட்டியுணரப்படும் காரியப்பிரபஞ்சம் அசித்து, (**241**).
2. சுட்டியுணரப்படும் காரியப்பிரபஞ்சம் அசத்து, (**242**).
3. ஒருவாற்ருனும் அறியப்படாப்பொருள் பயனுமிலதாய் இல்பொருளாகும், (**243**).

1. சுட்டியுணரப்படும் காரியப்பிரபஞ்சம் அசித்து.

241. ஆவதா யழிவ தாகி வருவதா லறிவு தானுந்
தாவலா னுலகு போகந் தனுகர ணாதி யாகி
மேவலான் மலங்க ளாகி விரவலான் வேறு மாகி
ஓவலா லசித்தாஞ் சுட்டி யுணர்பொரு ளான வெல்லாம்.

(இ - ள்). அறிவு ஆவதாய் அழிவதாகி வருதலால் - சுட்டியறியும் அறிவு தோற்றமும் நாசமும் உடையதாய் நிகழ்தலாலும்,—தானும் தாவலால் -

அவ்வாறு நிகழுமறிவுந்தானே நிலைபேறின்றி ஒன்றைவிட் டொன்றைப் பற்றுதலாலும்,—சுட்டி உணர்பொருள் ஆன எல்லாம் - அத்தன்மையான ஆன்மவறிவாற் சுட்டியறியப்படுவதாகிய காரியப்பிரபஞ்சம் முற்றும்,—தனு கரணம் உலகு போகம் ஆதி ஆகி மேவலான் - தனு கரண புவன போகங்களாகிய பலவகையாய் வருதலாலும்,—மலங்களாகி விரவலான் - சகலநிலையில் மாயாமலங்களாகி ஆன்மாவோடு கலந்து நிற்றலாலும்,—வேறும் ஆகி ஒவலால் - சுத்தநிலையில் ஆன்மாவுக்கு அந்நியமாய் ஒழிதலாலும்,—அசித்தாம் - சடப்பொருளாம்.

குறிப்பு. 1. அறிவு என்றது இங்கே ஒரு விடயத்தை இந்திரியங்களாலே முற்பட்டுப் பொருந்தி அதுவதுவாய் நின்று சுட்டியறியும் அறிவையாம். இவ்வறிவு சுட்டறிவு, கருவியறிவு, அளவையறிவு எனவும், பாசஞானம் எனவுஞ்சொல்லப்படும். "அறிவினலறிந்தயாவுமசத்தாதலறிதி ... .தொன்மையறிவுதானென்றைமுந்தி யதுவதுவாகக்காணு, மறிவுகாணசத்து." (சிவப்பிர. 55).

2. சுட்டியறியப்படும் விடயங்கள்போலச் சிவனும் சுட்டியறியப்படும் பொருளாமென நையாயிகர் முதலியோர் கூறுவர். அவர்கொள்கையை மறுத்தற்பொருட்டுச் சுட்டறிவினுல் அறியப்படும் பொருள்கள் யாவும் அசித்து என்றார். அஃதாவது பாசஞான பசுஞானங்களாலறியப்படுவது அசித்து. சிவம் பாசஞான பசுஞானங்களால் அறியப்படாததாய்ப் பதிஞானம் ஒன்றினுலே அறியப்படும் பொருள் என்பது.

பொழிப்பு. ஆன்மபோதம் தோற்றநாசம் அடைவதாய் நிலைபேறின்றி நிகழ்தலாலும், அவ்வான்மபோதத்தாற் சுட்டி அறியப்படும் பொருள்கள் தாமே தனு கரண புவன போகங்களாய்ப் பலவகைப்படுதலாலும், சகலநிலையில் மலங்களாய் ஆன்மாவைப் பொருந்திச் சுத்தநிலையிலே அதனைவிட்டு நீங்குதலாலும், சுட்டியுணரப்படுங் காரியப்பிரபஞ்சம் அசித்தாம்.

2. சுட்டியுணரப்படும் காரியப்பிரபஞ்சம் அசத்து.

242. மண்டனில் வாழ்வும் வானத் தரசயன் மாலார் வாழ்வும்
எண்டரு பூத பேத யோனிக ளியாவு மெல்லாங்
கண்டவிந் திரமா சாலங் கனக்கமு திரதங் காட்டி
உண்டுபோ லின்றாம் பண்பி னுலகினை யசத்து மென்பர்.

(இ - ள்). மண்தனில் வாழ்வும் - நிலவுலகத்து அரசவைபவத்தோடு வாழும் வாழ்வும்.—வானத்து அரசு அயன் மாலார் வாழ்வும் - வானுலகத்து இந்திரன் அயன் முதலியோர் வாழ்வும்,—எண்தரு பூத பேத யோனிகள் யாவும் எல்லாம் - சொல்லப்பட்ட பூதபரிணாமமாகிய எண்பத்துநான்கு

நூறுயிர யோனிபேதங்கள் அனைத்தும் ஆகிய இவை எல்லாம்,—கண்ட இந்திரமாசாலம் கனு கழுதிரதம் காட்டி - காணப்பட்ட இந்திரமாசாலமும் கனுக்காட்சியும் பேய்த்தேரும்போல,—உண்டுபோல் - நெடுங்காலம் நிலை பெறுவனபோலத் தோன்றி,—இன்று ஆம் பண்பில் - விரையக்கெட்டு மறைந்துபோம் இயல்புபற்றி,—உலகினை அசத்தும் என்பர் - காரியப்பிரபஞ்சத்தை அசித்தென்று கூறுதலேயன்றி அசத்தென்றுங் கூறுவர்.

குறிப்பு. 1. எல்லாப்பொருள்களும் சத்தாதலால், சுட்டி அறியப்படும் பொருளும் சத்தேயாம் என்னும் சாங்கியர்கொள்கை இதனுல் மறுக்கப்பட்டது.

2. இர்திரசாலம் மண்தனில் வாழ்வுக்கும், கனு இந்திரன்முதலானோர் வாழ்வுக்கும், கழுதிரதம் பூதபேத யோனிகளுக்கும் உவமையாயின. கண்கட்டிவித்தையிலே காணப்படும் பொருள்கள் உள்பொருள்போலத் தோன்றி உடனே மறைதல்போல, உலகில் சம்பிரமவாழ்வும் நிலைபெறுதல்போலத் தோன்றிச் சடுதியில் மறையும் என்பது. கனவிலேதோன்றும் பொருள்கள் உள்பொருள்போலத்தோன்றி விழித்தபோது மறைதல்போல, இந்திரனுதியர்வாழ்வும் நெடுங்காலம் நிலைபெறுவதுபோலத் தோன்றி அற்பகாலத்தில் மறையும் என்பது. பேய்த்தேர் சூரியகிரணத்தின் கடுமைபற்றி உள்ளது போலத்தோன்றி அக்கிரணம் நீங்கியவிடத்து அழிதல்போல யோனிபேதங்களும் கன்மங் காரணமாகத் தோன்றி அக்காரணமில்லாதவிடத்து அழிவெய்தும் என்பது.

3. காட்டி - போல, அவற்றின்தன்மையைத் தன்னிடம் காண்பித்து என்றபடி. காட்டியென்பது இங்கு ஓர் உவமவுருபாம்.

4. அசத்துமென்னும் உம்மை பொருட்டன்மையாற் சத்தென்பதுபட நின்ற எதிர்மறை என்பர் சிவஞானயோகியர்.

பொழிப்பு. சுட்டியுணரப்படும் காரியப்பிரபஞ்சம் நெடுங்காலம் நிலைபெறுவதுபோலத் தோன்றி, இந்திரசாலம், கனுக்காட்சி பேய்த்தேர்போல விரைவில் மறைந்துபோகும் இயல்புபற்றி அசத்து எனவும்படும்.

3. ஒருவாற்றானும் அறியப்படாப்பொருள் பயனுமிலதாய் இல்பொருளாகும்.

243 உணராத பொருள்சத் தென்னி னொருபய னில்லைத் தானும்
புணராது நாமுஞ் சென்று பொருந்துவ தின்று மென்றுந்
தணவாத கருமமொன் றுந் தருவது மில்லை வானத் [லும்.
திணரார்பூந் தொடையு மியாமைக் கெழுமயிர்க் கயிறும் போ

(இ - ள்). உணராத பொருள் - ஒருவாற்றானுமறியப்படாதபொருள்.— சத்து என்னின் - உள்பொருளாதல்கூடுமே என்னில்,—ஒரு பயன் இல்லை - அதனால் ஆகும் பயனும் இல்லை,—தானும் புணராது - அது தானாகவே ஒரு வகையானும் எம்மைச் சேராது,—நாமும் சென்று பொருந்துவது இன்றாம் - நாமேனும் சென்று அதனைப் பொருந்துமாறுமில்லையாம்,—என்றும் தணவாத கருமம் ஒன்றும் தருவதும் இல்லை - அன்றியும் எக்காலத்தும் எம்மை விட்டுப்பிரியாது நின்று செய்யவேண்டிய செயலையும் அது எம்பொருட்டுச் செய்யுமாறும் இல்லையாம். ஆகையால்,—வானத்து இணரார் பூந்தொடையும் யாமைக்கு எழும் மயிர்க்கயிறும் போலும் - ஆகாயப்பூவினாலே தொடுத்த மாலையும் ஆமைமயிரினாலே திரித்த கயிறும்போலப் பயனுமிலதாய் அஃது இல்பொருளாகும்.

குறிப்பு. 1. உணராதபொருள் சத்தென்னின்:—"ஒருவாற்றானும் அறியப்படாதபொருள் சூனியம் என்பது எல்லாச் சமயத்தாருக்கும் ஒப்பமுடிந்தமையின்" அஃது இல்பொருளேயாம். (சி. போ. பா. 120 பக்). ஆயினும் அறிபொருள்போல அறியப்படாப்பொருளுக்குத் தோற்றம் நாசம் நிலைபேறின்மை முதலிய தன்மை தெரியப்படாமையின் அது சத்தாதலும் கூடுமே என்று வினவுவார்க்கு, அவ்வாறு சத்தே எனக்கொள்ளுவதற்கு ஏதுவாகிய பயனாவது காணப்படாமையின் அஃது அசத்தேயாம் என்றது. ஈண்டு ஒருவாற்றானுமறியப்படாதபொருள் என்றது தன்னியல்பானுதல், காரியப்படுமியல்பானுதல், பிறிதெவ்வியல்பானுதல் அறியப்படாதபொருளையாம் என்க.

2. புணராது......பொருந்துவதின்று........கருமமொன்றுந் தருவதுமின்று:—நம்மையதுவந்தடைதல், நாமதையடைதல், நம்பொருட்டு அது கருமமியற்றல் ஆதிய வினைகள் இயல்வதாயின், காரியப்படுமியல்பானறியப்படும்பொருளாய்விடும். எனவே ஒருவாற்றானுமறியப்படாதபொருள் இவ்வாறு வினைகளையும் இயற்றமாட்டாது என்றதாம். "ஒருபயனில்லை" என ஈண்டும் மேல் 245-ம் செய்யுளிற் கூறியதும் இதனானேயென்க.

3. தணவாத - நீங்காத, விட்டுப்பிரியாத.

4. வானத்திணரார் பூந்தொடையு மியாமைக் கெழுமயிர்க் கயிறும்போலும்:—ஆகாயப்பூமாலையும், ஆமைக்கயிறும் பயனிலவாய் இல்பொருளாதல் போல ஒருவாற்றானுமறியப்படாதபொருளும் பயனிலவாய் இல்பொருளேயாம் என்பது. ஆகாயப்பூவும், ஆமைமயிருந் தாமே இல்பொருளாகவும் அவற்றாலியற்றிய மாலையையும், கயிற்றையும் உவமானமாகக்கொண்டது காரியப்படுமாறுமின்றிக் காரியமுறையிலாவது பயன்படுமாறுமின்றி நிற்கும் பொருள் உள்பொருளாகாது என வற்புறுத்திக்காட்ட என்க.

5. சிவமும் ஒருவாற்றானு மறியப்படாப்பொருளாம் என்னில் அஃது ஒருவாற்றானும் காரியப்படுத்தும் செயலற்றுப் பயனிலதாய் இல்பொருளாய் முடியுமாதலால், அஃது அருளினாலறியப்படுஞ்சத்து என்பது பெறக்கிடந்தது.

பொழிப்பு. ஒருவாற்றானு மறியப்படாப்பொருள் உள்பொருளாதல் கூடும் என்னில், அது தானாக எம்மைச் சேருதலுமின்றி, நாமாக அதைச் சேருதலுமின்றி எமக்கு ஒருபயனுந் தருவதுமின்றிச் செயலற்றுநிற்றலின் இல்பொருளாகவே ஒழியும்.

இரண்டாமதிகரணம்.

அறிவுறும் பொருளோ வீச னறிவுற தவனோ வென்னின், எங்குஞ் செறி சிவ மிரண்டு மின்றிச் சித்தொடு சத்தாய் நிற்கும் என்பது இரண்டாங்கூறு, (244-249).

இவ்வதிகரணத்திலடங்கிய விஷயங்கள்:—

1. சிவம் சத்துச் சித்து, (**244**).
2. சிவம் பதிஞானத்தால் அறியப்படுவது, (**245**).
3. சிவம் பாசஞானத்தால் அறியப்படாது, (**246**).
4. சிவம் பசுஞானத்தால் அறியப்படாது, (**247**).
5. சிவம் தன்னை அறியுமாறறிந்த ஆன்மாவோடு அத்துவிதமாய் நிற்கும், (**248**).

1. சிவம் சத்துச் சித்து.

244 தத்துவஞ் சத்த சத்துச் சதசத்து மன்றென் றாலென் [தில்
உய்த்துணர்ந் துண்டோ வின்றோ வென்றவர்க் குண்டென் றோ
வைத்திடுஞ் சத்தை யாரு மனத்தொடு வாக்கி றந்த
சித்துரு வதுவ சித்தா மனத்தினாற் றேர்வ தெல்லாம்.

(இ - ள்). தத்துவம் - பிரமப்பொருள்,—சத்து அசத்து சதசத்தும் அன்று என்றால் என் - உள்பொருளுமன்று இல்பொருளுமன்று உள்பொருளும் இல்பொருளும் ஆவதுமன்று என்று அநிர்வசனியமாகக் கூறிற் படும் இழுக்கென்னை எனின்,—உண்டோ இன்றோ என்றவர்க்கு - அப்படி அநிர்வசனமாய்க் கூறப்படும் பொருளொன்றுதான் உண்டோ இல்லையோ என வினாயினார்க்கு,—உய்த்து உணர்ந்து உண்டென்று ஓதில் - ஆராய்ந்துபார்த்து

(இல்லையெனில் முயற்கொம்பை ஒக்குமென்றஞ்சி) உண்டென்று கூறுவா யாகில்,—வைததிடும் சத்தை ஆகும் - அந்தப் பிரமம் சொல்லப்பட்ட சத்துப் பொருளாகும். ஆயினும்,—மனத்திஞல் தேர்வது எல்லாம் அசித்தாம் - மனத்திஞற் சுட்டியறியப்படுவனவெல்லாம் சடப்பொருள்களாயழிவனவா கும். ஆதலால்,—அது மனத்தொடு வாக்கிறந்த சித்துரு - அப்பிரமம் மனம் வாக்குக்களாலாய சுட்டறிவுக்கு எட்டாத சித்துப்பொருளாம்.

குறிப்பு. 1. தத்துவம் - உண்மை, உண்மைப்பொருள்.

2. சத்தை - சத்து, உள்பொருள்.

3. மனத்தொடு வாக்கிறந்த சித்துருவது:—இங்கே மனம் பசுஞானத் தையும், வாக்குப் பாசஞானத்தையும் குறித்து நின்றன. பாசஞானமாவது சொற்பிரபஞ்சமும் பொருட்பிரபஞ்சமுமாகிய இருவகைப் பிரபஞ்சங்களின் வாயிலாய் ஆன்மாவின்கண் நிகழும் ஏகதேசஞானமாம். வைகரி முதலிய நால்வகை வாக்குக்களும், வேதசாத்திரங்களும், மிருதிகளும், புராணங்க ளும், மற்றைக் கலைஞானங்களும், அசபையும் சொற்பிரபஞ்சமாம். பிருதிவி முதல் நாதமீருகிய முப்பத்தாறு தத்துவங்களும் பொருட்பிரபஞ்சமாம். பசுஞானமாவது நான் பிரமம் என்னும் ஞானம். அது ஆன்மபோதத்தால் வருவது. பாசங்களின் இயல்பை உணர்ந்து தன்னை அவற்றின் வேருகக் கண்டு அவையெல்லாம் தன் கீழ் வியாப்பியமென்றறிந்து நீங்கித் தான் மேற்படும்பொழுது, அவற்றிற்கு மேலாகிய பிரமம் நானே எனச் சடுதியில் வரும் ஞானமாம். சிவம் மேற்கூறிய இருவகை ஞானத்திஞலும் அறியப் படாது பதிஞானம் ஒன்றிஞலே அறியப்படும் என்பது. சித்துரு - ஞான வடிவு. இதஞற் சிவம் சித்தென்றது.

4. அசித்தா மனதிஞற் தேர்வதெல்லாம் - "அறிபொருள் அசித்தசத் தாம்" (செ. 240, 241 பார்). இதஞல் சிவம் சத்தென்றது.

பொழிப்பு. சிவம் சத்துச் சித்தாகிய இயல்புடையது. மனம் வாக்குக் காயங்களால் அறியப்படாதது.

2. சிவம் பதிஞானத்தால் அறியப்படுவது.

245. அறிபொரு ளசித்தாய் வேரு மறிவுருப் பொருள்சத் தென்னின்
அறிபவ னறியா ஞகி லதுவின்று பயனு மில்லை
அறிபவ னருளி ஞலே யநந்நிய மாகக் காண்பன்
அறிபொரு ளறிவாய் வேரு யறிவரு ளுருவாய் நிற்கும்.

(இ - ள்). அறிபொருள் அசித்தாய் வேரும் - சுட்டி அறியப்படும்பொ ருள் சடமாய் சிவத்துக்கு அந்நியமாம் என்பது ஒக்கும், ஆயினும்,—அறி வுருப்பொருள் சத்து என்னின் - ஒருவாற்ருனு மறியப்படாதபொருள் சத் தாகிய சிவமாயிருத்தல்கூடும் என்னில்,—அறிபவன் அறியான் ஆகில் அது

இன்று பயனும் இல்லை - அறிபவனாகிய ஆன்மா அறியானாகில் அச்சிவமும் இல்பொருளாய் அதனாற் பெறக்கடவதோர் பயனுமில்லையாய் முடியும். அப்படியன்று,—அறிபவன் அருளினாலே அநந்நியம் ஆக காண்பன் - அறிய வல்ல ஆன்மா திருவருட்சகாயத்தால் அச்சிவம் தனக்கு வேறற நிற்பதாகக் காண்பன். ஆதலால்,—அறிபொருள் அறிவாய் வேறாம் - அங்ஙனம் அறியப் படும்பொருளாகிய சிவம் அவ்வறிவேயாய் வேறுமாய்,—அறிவு அருள் உருவாய் நிற்கும் - அறிவைப் பயப்பிக்கும் ஞானவடிவாய் நிற்கும்.

குறிப்பு. 1. அறிபவனறியானாகிலதுவின்றுபயனுமின்று:—"உணராத பொருள் சத்தென்னி னொருபய னின்றாம்" என்பது பார்க்க (செ. 243).

2. அறிபவனருளினாலே யநந்நியமாகக்காண்பன் - ஆன்மா பதிஞானத்தைக்கொண்டு சிவத்தைத் தன்னின்வேறின்றி அத்துவிதமாகக் காண்பன். அப்போ காண்பானும் காட்சிப்பொருளும் காண்பிக்குமாறும் யாங்ஙனமாகும் என்னும் ஐயம் நீக்க "அறிபொருள் அறிவாய் வேறாய் அறிவருள் உருவாய் நிற்கும்" என ஆன்மாவிற்கு அறிவேயாய் வேறுமாய் உடனிற்பதோர் அத்துவித இயைபுடையது சிவம் எனக் காட்டியதாம். இவ்வுண்மையை இரண்டாஞ் சூத்திரத்து அத்துவிதலக்கணத்தோடொட்டி அறிக.

பொழிப்பு. சிவம் பதிஞானத்தால் அறியப்படுவதாம். அஃது அவ்வறிவேயாய் வேறுமாய் உடனுமாய் ஆன்மாவோடு அத்துவிதமாய் நிற்கும் இயல்புடையதாம்.

3. சிவம் பாசஞானத்தால் அறியப்படாது.

246. பாவிப்ப தென்னிற் பாவம் பாவகம் கடக்கிற் பாவம்
பாவிக்கு மதுநா னென்னிற் பாவகம் பாவங் கெட்டுப்
பாவிப்ப தென்னிற் பாவம் பாவனை யிறந்து நின்று
பாவிக்கப் படுவ தாகும் பரம்பர னருளி னாலே.

(இ - ள்). பாவிப்பது என்னின் - சிவம் மேற்கூறியவாறு அருளினாலே அறியப்படுதலன்றி மனம் முதலிய கருவிகளோடுகூடிச் செய்யும் பாவனையால் அறியப்படும் என்னில்,—பாவம் - அவ்வாறு கருவிகளால் அறியப்படுவன யாவுஞ் சடப்பொருளாதலால் அப்பாவனை பயனற்றதாம்,—பாவகம் கடக்கின் பாவம் - கருவிகளை நீங்கிநின்று செய்யும் பாவனையால் அறியப் படும் என்னில், அப்பொழுது கேவலம் வந்து மூடுமாதலால் அதுவும் பயனற்ற செயலாம்,—பாவிக்கும் அது நான் என்னிற் பாவகம் - பாவிக்கப் படும் அந்தப்பொருளே நான் என்று பாவனை செய்ய அறியப்படும் என்னில், அதுவும் போலிப்பாவனையாகிப் பயனற்ற செயலாம்,—பாவம் கெட்டுப் பாவிப்பது என்னின் பாவம் - ஒருவாற்றானும் பாவனையின்றிப் பாவித்

தறியப்படும் என்னில் அப்போ பாவனையேயின்றி அது அநிர்வசனியப் பாழாய்ப் பயனற்ற செயலேயாகும். ஆதலால்,—பரம்பரன் - அப்பரம்பொருள்,—பாவனை இறந்து நின்று - பாவனைகளைக் கடந்துநின்று,—அருளினாலே பாவிக்கப்படுவதாகும் - தனது திருவருளாற் பாவிக்கப்படுவதாம்.

குறிப்பு. 1. யோகநூலிற் கூறும் தியான பாவனைகளாற் சிவனை அறியலாம் என்னும் பாதஞ்சலர்கொள்கை இச்செய்யுளால் மறுக்கப்பட்டது.

2. பாவிப்பதென்னிற் பாவம் - மனம் முதலிய கருவிகளால் அறியப்படுவன யாவும் சடப்பொருளாதலாலும், சிவம் சித்துப்பொருளாதலாலும், அக்கருவிகளோடுகூடிச் செய்யும் பாவனையாற் சிவத்தை அறிதல் கூடாது என்பது. பாவம், பாவகம் - பொழுதுபோக்கு, வீண்செயல்.

3. பாவகங் கடக்கிற் பாவம் - கருவிகளோடுகூடிச் செய்யாது கருவிகளை நீங்கி நின்று செய்யும் பாவனையிற் கேவலம் வந்து பொருந்துமாதலால், அப்பாவனையாலும் பயனின்று என்பது.

4. பாவிக்குமது நானென்னிற் பாவகம் - கருவிகளைக்கொண்டும் பாவியாது, கருவிகளினீங்கியும் பாவியாது, பாவனைக்கெய்தாத பொருளை எய்தியதாகவைத்துச் சிவன் நான் என்று பாவிக்கின், அது போலிப்பாவனையாய்ப் பயனற்றதாம் என்பது.

5. பாவங்கெட்டுப் பாவிப்பதென்னிற் பாவம் - பாவனையாற் பாவிக்கப்படாதவன் என்று பாவித்தல் ஒருவாற்றானும் பாவனையாகமாட்டாது. ஆதலால் அதுவும் பயன்தருமாறில்லை என்பது. இங்ஙனம் பாவனை, கருவிகளோடுகூடிச் செய்யும் பாவனையும், கருவிகளினீங்கிநின்று செய்யும் பாவனையும், அடையாதபொருளை அடைந்ததாக எண்ணிச் செய்யும் பாவனையும், பாவனையின்றிச் செய்வதெனப்படும் பாவனையுமென நான்குவகையாக, இவற்றுள் யோகநூலார் (பாதஞ்சலர்) கூறும் பாவனைகள் யாவும் அடங்குமாதலின், இவை இங்கே கூறப்பட்டு மறுக்கப்பட்டன.

6. பாவனை யிறந்து நின்று பாவிக்கப்படுவதாகும் பரம்பரன் அருளினாலே:—முதல்வன் பாவனாதீதனாயினும், அருளால் அறிவுருவாய்த் தியானிக்கப்படுவன் என்பது. பாவனை யிறந்து நின்று பாவித்தல் - பாவிப்போனாகும் காண்பான், பாவிக்கப்படுவதாகும் காட்சிப்பொருள், பாவித்தலாகும் காட்சி என்னும் மூன்றும் பிரித்தறிதலின்றி, அருளே தானாய் ஞானநிட்டைகூடுதல். (செ. 282 பார்).

பொழிப்பு. பாசஞானமாகிய பாவனைகளாற் சிவம் அறியப்படாது. திருவருளாற் பதிஞானம் கைவந்தபோது அறியப்படும்.

4. சிவம் பசுஞானத்தாலறியப்படாது.

247. அந்நிய மிலாமை யானு மறிவினு ணிற்ற லானும்
உன்னிய வெல்லா முன்னின் றுணர்த்துவ னாத லானும்
என்னதி யானென் றோது மிருஞ்செருக் கறுத்த லானுந்
தன்னறி வதனாற் காணுந் தகைமைய னல்ல னீசன்.

(இ-ள்). ஈசன் - முதல்வன்,—அந்நியம் இலாமையானும் - ஆன்மாவிற்கு வேறற நிற்றலானும்,—அறிவினுள் நிற்றலானும் - அறிவுக்கறிவாய் நிற்றலாலும்,—உள்நின்று உன்னிய எல்லாம் உணர்த்துவன் ஆதலானும் - அங்ஙனம் அறிவுக்கறிவாய் நின்று ஆன்மா நினைத்தவை எல்லாவற்றையும் அறிவிப்பனாதலாலும்,—என்னது யான் என்று ஓதும் இரும் செருக்கு அறுத்தலானும் - அவ்வாறறியும் ஆன்மாவைப்பொருந்திய, எனது, யான் என்று சொல்லப்படும் பெரிய மயக்க உணர்வை முற்றாய் நீக்குதலாலும்,—தன் அறிவு அதனால் காணும் தகைமையன் அல்லன் - யான் எனது என்னுஞ் செருக்கோடுகூடியுள்ள ஆன்ம அறிவினால் அறியப்படுந் தன்மையுடையவனல்லன்.

குறிப்பு. 1. அந்நியமிலாமை, அறிவினு ணிற்றல், முன்னின் றுணர்த்தல்:—இவை மூன்றானும் முறையே பதி பசுவோடு ஒன்றாயும் வேறாயும் உடனாயும் நிற்கும் சுத்தாத்துவிதநிலையைக் குறிப்பித்தவாறு.

2. என்னதியானென்றோதுமிருஞ்செருக்கு:—எனது என்றும், யான் என்றும் பகுத்துக்காணும் மயக்க உணர்வு. இது மமகார அகங்காரங்கள் எனவும்படும். மம - என்னுடையது; அஹம் - யான். இவற்றுள் எனது என்பது அறியும் அறிவையும் அறியப்படும் பொருளையும்பற்றிய இறுமாப்பு. ஞானஞேயங்கள் மேற்கொண்டெழுத்தும் அபிமானம் எனினும் ஒக்கும். யான் என்பது அறியும்பொருளாகிய உயிர் தன்னிற்பற்றிய இறுமாப்பு. ஞாதிரு மேற்கொண்டெழுத்தும் அபிமானமெனினும் ஒக்கும். ஞாதிரு, ஞானம், ஞேயம் என்பன முறையே காண்பான் காட்சி காட்சிப்பொருள் எனவும் படும். செருக்கு - மயக்கம். இங்கு மயக்கத்திற்கேதுவாகிய உணர்ச்சியைக் குறித்து நின்றது. இவ்வுணர்ச்சியே ஆணவமலத்தடிப்புற்ற பசுஞானமாம்.

பொழிப்பு. முதல்வன் பகுத்தறியவாராது, ஆன்மாவோடு வேறறவும், அறிவுக்கறிவாகவும், முன்னின்றும் உணர்த்துதலாலும், அவ்வாறுணர்த்தவே ஆன்மாப்பகுத்துணர்தலாலும், பகுத்துணரும் மயக்க அறிவோடுகூடிய பசுஞானத்தாற் சிவம் அறியப்படாது.

5. சிவம் தன்னையறியுமாறறியும் ஆன்மாவோடு அத்துவிதமாய் நிற்கும்.

248. ஒன்றெனு மதனா லொன்றென் றுரைப்பதுண் டாகை யாலே
நின்றனன் வேறாய்த் தன்னி னீங்கிடா நிலைமை யாலே
பின்றிய வுணர்வுக் கெட்டாப் பெருமைய னறிவி னுள்ளே
என்றுநின் றிடுத லாலே யிவனவ னென்ன லாமே.

(இ - ள்). ஒன்றெனும் அதனால் - சிவனும் ஆன்மாவும் ஒன்றென்று கூறுமிடத்து,—ஒன்று என்று உரைப்பது உண்டு ஆகையாலே - அங்ஙனம் ஒன்றென்று கூறும் ஆன்மா வேறாய் உளதாதலின்.—வேறாய் நின்றனன் - சிவன் அவ்வான்மாவிற்கு வேறாய் நிற்பவனும்,—தன்னின் நீங்கிடா நிலைமையாலே - ஆயினும், அச்சிவன் அவ்வான்மாவோடு பிரிப்பின்றி உடனாய் நிற்குந்தன்மையாலே,—பின்றிய உணர்வுக்கு எட்டாப் பெருமையன் - வேறென்று பகுத்தறியும் அறிவுக்கு எட்டாது உடனிற்கும் மாட்சிமையுடையோனுமாம்,—அறிவினுள்ளே என்றும் நின்றிடுதலாலே - அறிவினுள் எக்காலத்தும் ஒற்றித்துநிற்றலாலே,—இவன் அவன் என்னலாமே - ஆன்மாவே சிவன் என்னும்படி ஒன்றாயும் நிற்பவனுமாம்.

குறிப்பு. 1. பின்றிய உணர்வு - பின்பட்ட அறிவு, பிரித்து வேறுகாணும் மயக்க உணர்வு. (செ. 247 பார்).

2. நின்றனன் வேறாய், உணர்வுக்கெட்டாப் பெருமையன், இவனவனென்னலாமே - என்றது மேலைச்செய்யுளிற் கூறியவண்ணம், பதி ஆன்மாவின்வேறாயும், அதனோடு உடனாயும், ஒற்றித்தும் நிற்கும் சுத்தாத்துவிதநிலையைக் குறித்து நின்றது. இதனானே பதி பசுவோடு அத்துவிதமாய்க் கலந்துநின்றறிவிக்குநிலை கேவலாத்துவிதி, விசிட்டாத்துவிதி, பேதவாதி, மாயாவாதிகள்கூறும் அத்துவிதலக்கணமுமன்றிச் சிவசமவாதிகூறும் சமத்துவநிலையிலக்கணமுமன்றிச் சுத்த அத்துவித இலக்கணமாம் என்பது போதர, நின்றனன் வேறாய் என முடிவு கொடுத்துத் தன்னின் நீங்கிடா நிலைமையாலே உணர்வுக்கெட்டாப் பெருமையன், இவன் அவன் என்னலாமே. என்னும் மூவகையினுங்கொள்ளுந் திறத்தது என விளக்கியதுமாம் என்க. மேலருளினால் அறியப்பட்டு ஆன்மாவிற்கு அறிவித்து நிற்கும் பதியினது சுத்தாத்துவித இலக்கணவிரிவு சிவஞானபோதமாபாடியத்து "அதுவென்னுமொன்றன் றதுவன்றிவேறே, யதுவென்றறியறிவுமுண்டே—அதுவென், றறியவிரண்டல்ல ஞங்கறிவுணிற்ற லறியுமறிவேசிவமுமாம்" என்னும் உதாரணவெண்பாவிருத்தியிற் காண்க. (சி. போ. பா. 127-180 பக்).

பொழிப்பு. சிவன் ஆன்மாவிற்கு வேறாய்நின்றறியப்படுதலுமேயன்றி, அதனோடு கலந்து உடனாயும், பிரிவின்றி ஒற்றித்தும் அத்துவிதமாய் நிற்பன்.

ஏழாஞ் சூத்திரம்.

(தொடர்பு.)

மூன்றுமதிகரணம்.

நெறிதரு சத்தின் முன்னர் அசத்தெலாம் நின்றிடா என்பது மூன்றுங் கூறு, (249-252).

இவ்வதிகரணம் பதியினுலுபகரிக்கப்படு நிலையிற் பசுவினிலக்கணங் கூறுகின்றது.

இதில் அடங்கிய விஷயங்கள்:—

1. சத்து அசத்தை யறியாது, அசத்துச் சத்தை யறியாது, (249).
2. சத்தையும் அசத்தையும் அறிவது சதசத்தாகிய ஆன்மா, (250).
3. சதசத்தாகிய ஆன்மா அநாதியே அசத்தின்வண்ணமாயுள்ளது, (251).
4. சதசத்தாகிய ஆன்மா அருளாற் சத்தின்வண்ணமாந்தன்மையுடையது, (252).

1. சத்து அசத்தை அறியாது, அசத்துச் சத்தை அறியாது.

249. அனைத்துஞ்சத் தென்னி னொன்றை யறிந்திடா தசத்தா லென்[னின்
முனைத்திடா தசத்துச் சத்தின் முன்னிரு ளிரவி முன்போல்
நினைப்பதிங் கசத்தே யென்னிற் சத்தின்முன் னிலாமை யானுந்
தனைக்கொடொன் றுணர்த லானுந் தானசத் துணரா தன்றே.

(இ - ள்). அனைத்தும் சத்து என்னின் - அறியும்பொருள் யாவும் சத்தாம் என்று சொல்லின்,—ஒன்றை அறிந்திடா - சத்துப்பொருள் வியாபகமாயிருத்தலால் ஒன்றைப்பிரித்து அறியமாட்டாது,—அசத்தால் என்னின் - அவ்வாறு அறிதல் அசத்தின் சேர்க்கையாலாம் என்னின்,—இருள் இரவி முன்போல் - இருள் ஆதித்தன்முன் நிற்கமாட்டாதவாறுபோல,—அசத்துச் சத்தின்முன் முனைத்திடாது - அசத்தும் சத்தின்முன் முனைத்து நில்லாது, ஆதலால் சத்தே அசத்தை அறியும் என்பது பொருந்தாது,—நினைப்பது இங்கு அசத்தே என்னில் - அறியும்பொருள், அசத்தேயாம் என்னில்,—சத்தின்முன் நிலாமையானும் - அசத்துச் சத்தின்முன் முனைத்து நில்லாதாதலாலும்.—தனைக்கொடு ஒன்று உணர்தலானும் - அசத்தாகிய கருவிகளைக் கொண்டு ஆன்மாவாகிய பிறிதொருபொருளே அறிவதாதலாலும்.—தான் அசத்து உணராது - அசத்தே சத்தை அறியும் என்றலும் பொருந்தாது.

குறிப்பு. 1. ஆறாஞ் சூத்திரத்தின் முதற்செய்யுளிலே தொகுத்துக் கூறியவற்றின் ஒருபகுதியை இச்சூத்திரம் விரித்து விளக்கலால், இஃது அதன் தொடர்ச்சியாகும். முதனூலில் ஏழாஞ்சூத்திரத்தை "மேலதற்கு

ஓர் புறணடையுணர்த்துதனுதலிற்று" என்று கூறியுள்ளார். ஆன்மாவிற் சறிவ்க்கு நிலையிற் பதியினிலக்கணங்கூறி, அறியும்பொருள்தான் பதிபோற் சத்துமன்று பாசம்போல் அசத்துமன்று, அதனின் வேறாயதன்மையுள்ள ஆன்மாவாம் என விளக்கும்படி, அறிவுறு நிலையில் ஆன்மாவினதிலக்கணம் கூறுவதனால் மேலைச் சூத்திரத்தின் வேறாயதோர் பொருளினதிலக்கணங் கூறலின் வேறு சூத்திரமெனக்கொண்டதாம்.

2. அனைத்துஞ் சத்தென்னி னொன்றை யறிந்திடாது:—சிவாத்துவித சைவர் பசு பாசங்கள் பதி வியாபகத்தின் வியாப்பியமாய் நிற்பனவன்றித் தனிப்பொருளல்ல, முப்பொருட்குந் தம்முள் வேற்றுமை குண குணிகட்குத் தம்முளுளதாகிய வேற்றுமைபோல உட்பேதமேயன்றிப் புறப்பேதமின்று, மரத்தின் வியாப்பியமான கவடு கொம்பு முதலியனவெல்லாம் மரமேயாமாறு போலச் சதசத்தும் அசத்துமாகிய அனைத்தும் சத்தெனவேபடும். ஆகையால் சத்தாகிய பதிப்பொருள் பாசத்தை அறியுமென்பர். சிவம் வியாபகப்பொருளாய் அதன் அறிவும் வியாபகமாய் நிற்றலால், அது தன்னின் வியாப்பியமான எல்லாப்பொருளையும் ஒருங்கே அறிந்து நிற்பதன்றி ஏகதேசமாய்ப் பகுத்து ஒன்றை அறியாதாதலால், அது பொருந்தாது. அறிதல் - அநுபவித்தல். கண் இருளை அறிந்து அநுபவிக்கும். சூரியன் அவ்விருளை அறிந்து அநுபவியாது. அதுபோலச் சிவமும் பாசத்தையறிந்து அநுபவியாது என்பதாம்.

3. அசத்தா லென்னின் முனைத்திடா தசத்துச் சத்தின் முன்னிரு ளிரவி முன்போல்:—இன்னும் அச்சிவாத்துவித சைவர், பதிப்பொருளே பாசத்தையறிதல் கூடாதாயினும், அது ஆன்மாவினிடமாக நின்று கருவிகளோடு கூடிப் பாசத்தை அறிதல்கூடும் என்பர் (சிவப். பக். 117). ஆதித்தன் முன் இருள் முனைத்து நில்லாதவாறுபோலச் சத்தின்முன் அசத்து முனைத்து நில்லாதாதலால் அதுவும் பொருந்தாது. இங்கே அசத்து என்றது தத்துவங்களை (முத். பக். 348). முனைத்திடாமை - இஃது குடம் இஃது ஆடை என நம்மனோரால் சுட்டியறியப்படுவதுபோல அறியப்பட்டு நில்லாமை.

4. நினைப்பதிங் கசத்தே யென்னின்:—சத்து அசத்தை யறியாதாயினும், அசத்தாகிய தனு கரண புவன போகங்களுள் ஒன்றாகிய கரணம், விகாரமின்றி நிற்கும் ஆன்மசந்நிதியில் அசத்தாகிய விடயங்களை அறியும் என்பர் சிவசங்கிராந்தவாதிகள்.

5. தனைக்கொடு ஒன்றுணர்தலானும் - கருவி கரணங்களைக்கொண்டு உணர்வது ஆன்மாவாகிய பிறிதொன்றென்பது மேல் நான்காஞ் சூத்திரத்துக் காட்டியவாற்றானுணர்க. (செ. 219-222 பார்).

6. நினைப்பது அனைத்துஞ் சத்தென்னில் பொருந்தாது, நினைப்பது இங்கு அசத்தென்னிலும் பொருந்தாது. ஆதலால் நினைப்பது "தான் சத்து

மசத்துமன்று" என வருஞ் செய்யுளிற் கூறியதைப் பாரிசேடவளவையா லுணரவைத்தது இச்செய்யுளென்க.

பொழிப்பு. சத்துப் பிரித்தொன்றை யறியாதாதலாலும் தன்முன் மூனைத்துநிற்காத அசத்தோடுகூடி யறியாதாதலாலும் அறியும்பொருள் சத்தாகுமென்றல் பொருந்தாது. அசத்துச் சத்தின்முன் னில்லாதாதலாலும் அசத்தோடுகூடி யறிவதொன்று வேறு வேண்டப்படுதலாலும் அசத்தே அறியும் என்றலும் பொருந்தாது.

2 சத்தையும் அசத்தையும் அறிவது சதசத்தாகிய ஆன்மா.

250. சத்தசத் தறிவ தான்மாத் தான்சத்து மசத்து மன்று
நித்தனுய்ச் சதசத் தாகி நின்றிடு மிரண்டன் பாலும்
ஒத்துட னுதித்து நில்லா துதியாது நினறி டாது
வைத்திடுந் தோற்ற நாற்ற மலரினில் வருதல் போலும்.

(இ-ள்). சத்து அசத்து அறிவது ஆன்மா - சத்து அசத்து என்னும் இரண்டினையும் அறிவது ஆன்மாவாம்,—தான் சத்தும் அசத்தும் அன்று - அவ்வான்மா சத்தாகிய சிவமும் அன்று, அசத்தாகிய பாசமும் அன்று.—நித்தனுய்ச் சதசத்தாகி நின்றிடும் இரண்டன்பாலும் - அது நித்தியப்பொருளாய்ச் சத்து அசத்து என்னும் இரண்டனிடத்தும் தனித்தனி கூடியவழிச் சத்தாயும் அசத்தாயுந்தோன்றி அதுவதுவாய் நின்று அறியுந்தன்மையதாம்,—ஒத்து உடன் உதித்தும் நில்லாது - அவ்விரண்டிற்கும் சமமாய் அவற்றோடு கூடி விளங்கித்தோன்றி நிற்பதுவுமன்று,—உதியாதும் நின்றிடாது - விளங்கித் தோன்றாது சூனியமாய் நிற்பதுவும் அன்று,—வைத்திடும் தோற்றம் - அது தோன்றி நிற்குந்தன்மை,—நாற்றம் மலரினில் வருதல் போலும் - வாசனையானது பூவினிடத்தில் அடங்கித் தோன்றிநிற்றல்போலாம்.

குறிப்பு. மலரின் வாசனை மலர்போல விளங்கித் தோன்றுமலும், சூனியமல்லாமலும் அம்மலரின்கண் அடங்கித் தோன்றுமாறுபோல, ஆன்மாவும் சத்து அசத்து ஆகிய இரண்டும்போல விளங்கித் தோன்றி அவற்றோடொப்ப நிற்பதுமன்றாய், விளங்காது சூனியமாதலுமன்றாய்ச் சத்திலும் அசத்திலும் சார்ந்ததன்வண்ணமாய் அடங்கித் தோன்றுவதோரியல்புடையதாம். எனவே ஆன்மா சத்தும் அசத்தும்போலத் தனித்தறியப்படுவதொன்றாகாது, அவ்விரண்டனையும் அறியுமுகத்தான் அறியப்படுவதாம் என்பதும் காணக்கிடந்தது.

பொழிப்பு. சத்து அசத்து என்னும் இரண்டனையும் அறிவது ஆன்மாவாம். அஃது அவ்விரண்டிற்கும் வேறாய் இரண்டின்பாலும் மலரின்கண் நாற்றம்போல அதுவதுவாய்த் தோன்றி நிற்றலாற் சதசத்தெனப்படும்.

3. சதசத்தாகிய ஆன்மா அநாதியே அசத்தின்வண்ணமாயுள்ளது.

251. சுத்த மெய்ஞ் ஞான மேனிச் சோதிபா லசத்தஞ் ஞானம்
ஒத்துறு குற்ற மெல்லா முற்றிடு முயிரின் கண்ணே
சத்துள போதே வேறுஞ் சதசத்து மசத்து மெல்லாம்
வைத்திடு மநாதி யாக வாரிநீர் லவணம் போலும்.

(இ - ள்). சுத்தமெய்ஞ் ஞான மேனிச் சோதிபால் - இயல்பாகவே பாசத்தினீங்கிய உண்மைஞானமே திருமேனியாகவுடைய அருள் ஒளியாகிய சிவத்தினிடத்து,—அசத்து அஞ்ஞானம் ஒத்துறு - அசத்தாகிய ஆணவ மலவிருள் முனைத்து நில்லாது, ஆதலின்,—குற்றம் எல்லாம் உயிரின் கண்ணே உற்றிடும் - ஆணவம் முதலிய பாசங்கள் அனைத்தும் உயிரினிடத்தே பொருந்தும்,—சத்து உளபோதே - சத்தாகிய சிவம் என்று உள்ளது அன்றே,—வேறும் சதசத்தும் அசத்தும் எல்லாம் - அச்சிவத்தின் வேறுயுள்ள சதசத்தாகிய உயிர்களும் அசத்தாகிய பாசங்களும் சேர்ந்து,—வாரி நீர் லவணம் போலும் - கடல் நீர் உப்பு (என்னும் மூன்றனுள் கடலைப்பற்றுது நீரையே உப்புப் பற்றியிருத்தல்) போல,—அநாதி ஆக வைத்திடும் - அநாதியே இரண்டும் ஒன்றையொன்று பற்றி நிற்கும். ஆதலால் உயிர் அநாதியே அசத்தின் வண்ணமாயுள்ளது.

குறிப்பு. 1. சுத்தமெய்ஞ் ஞான மேனிச் சோதிபா லசத்தஞ் ஞானம் ஒத்துறு - என்பது அநுவாதம். இரவிமுன் னிருள்போலச் சத்தின்முன் அசத்து முனைத்திடாதாதலாலென்க. (செ. 249. கு. 3 பார்). சுத்த சத்துச் சித்தொளிமுன் அதன் அபாவமாகிய அசுத்த அசத்து அசித்திருள் நிற்றல் பொருந்தாதெனினும் ஒக்கும். சுத்தமெய்ஞ் ஞான மேனிச் சோதி - அநாதி மலமுத்த சச்சிதானந்த சிவம், அநாதிமுத்தநித்த பேரறிவொளி. சுத்தம் - மலநீங்கினமை; மெய் - உண்மை, சத்து, நித்தம்; ஞானம் - சித்து, பேரறிவு; சோதி - ஆனந்தம், அருளொளி. அஞ்ஞானம் - ஆணவமலம்.

2. குற்ற மெல்லா முற்றிடு முயிரின் கண்ணே:—மலங்கள் உயிரைப் பொருந்துதல் அதனிடத்துள்ள பற்றுந்தன்மையாலாம். அநாதியே மலத்தைப் பற்றுதல் உயிரின் வினையாய் உயிர்க்குற்றங்களுள்வைத்துணரப்படும். (சி. போ. சூ. 4. அ. 2).

3. வாரி நீர் லவணம் போலும்:—வாரி - நீருக்கு இடங்கொடுக்கும் ஆகாயம். வாரி பதிக்கும், நீர் பசுவுக்கும், லவணம் பாசத்திற்கும் உவமை. பதி கடல்போல வியாபகமாயும், பசு நீர்போலச் சிவத்தினுளடங்கி வியாப்பியமாயும், பாசம் உப்புப்போலப் பசுவோடு வியாத்தியுற்றும் அநாதியாக நிற்கும். வியாத்தி - சமநிறை. "மெய்ஞ் ஞானந் தன்னில்......தண்கடனீருப்புப் போற்றானே........" (சி. போ. சூ. 7. அதி 3. வெ. 5).

4. எல்லாம் வைத்திடும்:—சதசத்தும் அசத்துமென்னுமிரண்டன்பாற்பட்ட யாவுஞ்சேர்ந்து ஒன்றையொன்று பற்றி நிற்கும் என்றது, எல்லாம் -

என்பது சதசத்தும் எல்லாம், அசத்தும் எல்லாமென இரண்டனோடும் இயைந்தது. வைத்திடல் - பொருந்தியிருத்தல், பற்றிநிற்றல்.

பொழிப்பு. உப்பு கடலைப் பற்றாது நீரையே பற்றியிருத்தல்போல அசத்தாகிய பாசமும் சத்தாகிய சிவத்தைப் பந்தியாது சதசத்தாகிய உயிரையே அநாதியாகப் பந்தித்திருக்கும். ஆதலால், ஆன்மா அநாதியே அசத்தின்வண்ணமாயுள்ளது.

4. சதசத்தாகிய ஆன்மா அருளாற் சத்தின்வண்ணமாந்தன்மையுடையது.

252. அறிவிக்க வறிதலானு மழிவின்றி நிற்ற லானுங்
குறிபெற்ற சித்துஞ் சத்துங் கூறுவ துயிருக் கீசன்
நெறிநித்த முத்த சுத்த சித்தென நிற்ப னன்றே
பிறிவிப்பன் மலங்க ளெல்லாம் பின்னுயிர்க் கருளி னாலே.

(இ - ள்). அறிவிக்க அறிதலானும் - உயிர்கள் சிவன் அறிவிக்க அறிதலாலும்,—அழிவின்றி நிற்றலானும் - நித்தப்பொருள்களாய் இருத்தலாலும்,—குறிபெற்ற சித்தும் சத்தும் உயிருக்குக் கூறுவது - (மலத்தின் பற்றுக் கோடுடைய) தூலசித்துத்தன்மையும் தூலசத்துத்தன்மையும் அவ்வுயிர்களுக்கு உளவாகக் கூறப்படும்.—ஈசன் நெறி நித்த முத்த சுத்தசித்தென நிற்பன் - முதல்வனே உயிருக்கு அறிவுதந்து கதியிற் செலுத்துஞ் சத்தாய் மல முத்தனாய் அதிசூக்குமசித்தாய் நிற்பன்,—மலங்கள் எல்லாம் பின் உயிர்க்கு அருளினாலே பிறிவிப்பன் - தூலப்படுத்தும் அம்மலங்களெல்லாவற்றையும் உயிர்கள் பக்குவமெய்தியவிடத்து, அவ்வுயிர்களினின்றும் தமது அருளினாலே நீக்குவன். ஆதலால் உயிர் சத்துச்சித்தின்வண்ணமாந்தன்மையுடையது.

குறிப்பு. 1. குறிபெற்ற சித்துச் சத்து - மலபந்தத்தால் தூலப்பட்ட சித்துச்சத்து. மலங்கள் உயிரைப்பற்றுதல் அவற்றின் தூலத்தன்மையாலேயாம். உயிர் சகலத்திற் கருவிகள் முதலியவற்றின் துணையையும், சுத்தத்தில் திருவருளின் துணையையுங்கொண்டறிதலால், தூலசித்தாம். அழிவின்றி நிற்றலால் தூலசத்துமாம். சிவமோ தனக்கோர் துணைவேண்டாது தானே எல்லாவற்றையும் அறிதலாற் சூக்குமசித்து. குறி - அடையாளம், உருவம், கட்டு. (செ. 196 பார்).

2. நெறி நித்தம் - உயிர்க்குக் கதியுதவும் சத்து, நெறிதருஞ் சத்து (செ. 240 பார்). நித்தம் - உண்மை, சத்து.

3. சுத்த சித்து - மல அழுக்கில்லாத சித்து எனவே மலபந்தத்தால் தூலப்படாத, அதிசூக்குமசித்து என்றதாம்.

பொழிப்பு. ஆன்மா மலசம்பந்தத்தால் அறிவிக்க அறிதலாலும் நித்தியமாயிருத்தலாலும் தூலசித்துச்சத்தெனவும்படும். அதிசூக்குமசித்தாகிய பதியின் அருளால் மலநீக்கம்பெறும். ஆகையால் சித்துச் சத்தின்வண்ணமாந்தன்மையுடையது.

எட்டாஞ் சூத்திரம்.

இச்சூத்திரம் முதல்வன் குருவடிவாய்த்தோன்றிப் பக்குவான்மாக்களுக்குத் தீக்கையினால் அத்துவசுத்திசெய்து மலமகற்றி ஞானம் வருவித்துத் திருவடி அடைவிக்கும் முறைமை கூறுமுகத்தான், தீக்கைவகைகளும் அத்துவாக்களின் தன்மையும், சைவத்திறனும் சைவசாதனைகளதியல்பும், சிவஞானத்திறனும் பயனும், திருவடிப்பேற்றினியல்பும் கூறுகின்றது.

முதல்வன் பக்குவான்மாக்களுக்கு ஞானம்வருவித்துத் திருவடி அடைவிக்கும் முறைமை தொகுத்துக் கூறல்.

253. மன்னவன்றன் மகன்வேட ரிடத்தே தங்கி
வளர்ந்தவனை யறியாது மயங்கி நிற்பப்
பின்னவனு மென்மகனீ யென்றவரிற் பிரித்துப்
பெருமையொடுந் தானாக்கிப் பேணு மாபோற்
றுன்னியவைம் புலவேடர் சுழலிற் பட்டுத்
துணைவனையு மறியாது துயருறுந்தொல் லுயிரை
மன்னுமருட் குருவாகி வந்தவரி னீக்கி
மலமகற்றித் தானாக்கி மலரடிக்கீழ் வைப்பன்.

(இ - ள்). மன்னவன்தன் மகன் - அரசகுமாரன் ஒருவன்,—வேடரிடத்தே தங்கி வளர்ந்து - (இளமைப்பருவத்து மடமையால்) வேடரிடத்திலே அகப்பட்டு அவரோடு கூடி இழிதொழில் செய்து வளர்ந்து (பருவம் வந்தவிடத்து),—அவனை அறியாது மயங்கி நிற்ப - தனது தந்தையாகிய அவ்வரசனையும் தன்னையும் அறியாது மயக்கமுற்று நிற்க,—பின் அவனும் நீ என் மகன் என்று அவரின் பிரித்து - பின்பு அவ்வரசனும் நீ எனது மகன் என்று அறிவுறுத்தி, அவ்வேடரினின்றும் அவனைப் பிரித்து,—பெருமையொடும் தான் ஆக்கிப் பேணுமா போல் - பெருந்தகைமையோடும் தானும்வண்ணம் செய்து ஆதரித்தல்போல,—துன்னிய ஐம்புல வேடர் சுழலில் பட்டு - அறியாமையினாலே நெருங்கிய ஐம்பொறிகளாகிய வேடரின் சுழற்சியிற்பட்டு விடயபோகங்களிலே அழுந்தியிருந்து,—துணைவனையும் அறியாது துயர் உறும் தொல் உயிரை - தன்னையும் (பக்குவகாலத்துப் பேரின்ப அறிவு தரவந்த) தலைவனையும் அறியாது வருந்தும் அநாதி உயிரை,—மன்னும் அருட் குருவாகி வந்து - முதல்வனும் நிலைபெற்ற அருளே திருமேனியாகக் குருவடிவங்கொண்டு எழுந்தருளிவந்து உபதேசித்து,—அவரின் நீக்கி - அவ்வைம்பொறிகளினின்றும் நீக்கி,—மலம் அகற்றி - மலங்களின் வலியைக் கெடுத்து,—தான் ஆக்கி - தன்வண்ணமாக்கி,—மலர் அடிக்கீழ் வைப்பன் - மலர்போலுந் திருவடிக்கீழ் வைத்து வாழ்விப்பன்.

குறிப்பு. 1. *மன்னவன்றன் மகன் வேடரிடத்தே தங்கி:*—மன்னவன் முதல்வனுக்கும், மன்னவன் மகன் ஆன்மாவுக்கும், வேடர் ஐம்பொறிகளுக்கும் உவமை.

2. *தங்கி வளர்ந்து:*—அறியாத இளம்பருவத்திலே அகப்பட்டு வளர்ந்து, அறியுந்தன்மையுள்ள பக்குவகாலம் வந்தவிடத்து என்பது.

3. *ஐம்புல வேடர் சுழலிற் பட்டு:*—காட்சியளவிலறியக்கிடந்த ஐம்பொறிகள் வயப்பட்டுத் துன்பப்படுதலைக் கூறவே, தூலாருந்ததி நியாயம் பற்றி, மும்மலங்களின் வயப்பட்டு வருந்துதலும் பெறப்பட்டது. ஐம்புலன் - ஆகுபெயராய் ஐம்புலனைப்பற்றும் பொறிகளைக்குறித்து நின்றது. ஐம்புலனை வேடராகக் கூறியது, முதல்வன் உயிர்களைப் பக்குவ நோக்கி வலிந்து குருவாய் வந்து தானாக்கி ஆட்கொள்ளு முறைமை, அகத்திணையிற் குறிஞ்சிக்குரிய களவொழுக்க மணம்போல்வதனாலாம் என்க. இது மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் அருளிச்செய்த ஞானநூலாகும் திருச்சிற்றம்பலக்கோவையாரிலும், கந்தபுராணத்து வள்ளியம்மை திருமணப்படலத்தும் பிறவிடங்களினும் ஒட்டிக் காணலாகும். தூலாருந்ததிநியாயம் - முதலில் ஒரு பெரும் பொருளைக் காட்டிப் பின் அதற்குச் சார்பான சிறிய பொருளைக் காண்பிக்கு நியாயம்.

4. *துணைவனையு மறியாது துயருறுந் தொல்லுயிர்:*—தன்னை யறியாமையேயன்றித் தனது தலைவனையும் அறியாது வருந்தும் உயிர். மகன் பிதா என்ற முறையாற் சொல்லிய உவமானப்பொருளை உவமேயத்தில் துணைவி துணைவனாகக்கொண்டது, முதல்வன் பக்குவான்மாவுக்கு ஞானங் கொடுத்து அதைத் தானாக்கி மலரடிக்கீழ் வைப்பென்னும் அத்துவித முத்தியின்பத்தைத் தரும் நிலை, சன்மார்க்க நிலையெனப்படும் ஞானபாதமுடிபாய் தலைவன் தலைவியர் அநுபவத்தையொக்கும் இரண்டற்ற நிலைபோல்வதாகக் கூறப்படுதலாலென்க. இதுவும் திருச்சிற்றம்பலக்கோவை முதலிய அகத்திணை நூல்களுட் காணலாகும்.

5. *அவரினீக்கி:*—அந்த கரணங்கள் இந்திரியங்கள் முதலிய கருவிகள் தானல்லவென ஆன்மா அறியுமாறறிவுறுத்தி அவற்றோடு மீட்டுங் கூடாவண்ணம் பிரித்து என்றது. (செ. 282, 289).

6. *மலமகற்றி:*—ஆசாரியனாய்வந்து தீ கைசெய்து; அத்துவசுத்தியாற் சஞ்சிதமும், அநுபவத்தாற் பிராரத்தமும், ஞானவுதிப்பினால் ஆகாமியமுமாகக் கன்மங்களொழிய ஆணவமலத்தையும் மெஞ்ஞானத்தால் வலிகுன்றச் செய்து என்றது. (செ. 258-262).

7. *தானாக்கி:*—ஞானவடிவாக்கி; தன்னின் வேறாகாது தனதுநிறைவிற் கலந்திருத்தலாகும் சீவன்முத்தநிலையைத் தந்து என்றது. (செ. 281-283).

8. மலரடிக்கீழ் வைப்பன்:—என்றும் விட்டுநீங்கா முறையில் நேசமொடுஞ்சீபாதத்தையனைய வைப்பன் என்றது. இது தலைவன் தலைவியர்போன் றத்துவிதபாவமாகத் திருவருளோடிரண்டறநிறுத்தலாகும் பரமுத்தியென்ப. மலரடி - திருவருட்சத்தி. (செ. 289-291).

பொழிப்பு. ஐம்பொறி முதலிய தத்துவங்களின் வசத்ததாகித் தன்னையும் தனது தலைவனையும் அறியாது வருந்தும் உயிருக்கு, முதல்வன் அது பக்குவமெய்தியவிடத்துத் திருவருளே திருமேனியாகக்கொண்டெழுந்தருளி வந்து உபதேசித்துத் தத்துவநீக்கஞ்செய்து ஆணவமல வலியைக் கெடுத்து ஞானமுதிப்பித்துப் பரமுத்தியைக் கொடுப்பன்.

இச்செய்யுள் நான்கு கூறுடையது:—

1. துன்னிய வைம்புலவேடர் சுழலிற்பட்டுத் துயருறுந் தொல்லுயிரை மன்னுமருட்குருவாகி வந்து மலமகற்றி வைப்பன், (**254-262**).

2. துன்னிய வைம்புலவேடர் சுழலிற்பட்டுத் துணைவனையு மறியாது துயருறுந் தொல்லுயிரைமன்னுமருட்குருவாகிவந்து(அறிவித்து) அவரினீக்கி வைப்பன், (**263-280**).

3. துன்னிய வைம்புலவேடர் சுழலிற்பட்டுத் துயருறுந் தொல்லுயிரைத் தானாக்கி வைப்பன், (**281-289**).

4. துன்னிய வைம்புலவேடர் சுழலிற்பட்டுத் துயருறுந் தொல்லுயிரை மலரடிக்கீழ் வைப்பன், (**290-291**).

முதலதிகரணம்.

துன்னிய வைம்புலவேடர் சுழலிற்பட்டுத் துயருறுந் தொல்லுயிரை மன்னுமருட் குருவாகி வந்து மலமகற்றி வைப்பன் என்பது முதற்கூறு.

இக்கூற்றில் அடங்கிய விஷயங்கள்:—

1. உயிர்வர்க்கமும் அவ்வுயிர்களுக்கு முதல்வன் பாசத்தை நீக்கும் முறைமையும். சகலருக்குக் குருவடிவாய் வந்து மலமகற்றுவன், (**254**).

2. பாசம் நீக்குதற்பொருட்டுச் சகலருக்குச் செய்யப்படும் தீக்கைகளின் வகை, (**255**).

3. நிர்ப்பீச தீக்கையின் இலக்கணம், (**256**).

4. சபீச தீக்கையின் இலக்கணம், (**257**).

5. அத்துவசுத்தி செய்யும் முறைமை, (258).
6. அத்துவசுத்தியில் நிவிர்த்தி பிரதிட்டாகலைகளிலடங்கும் அத்துவாக்கள், (259).
7. அத்துவசுத்தியில் வித்தியாகலை சாந்திகலையிலடங்கும் அத்துவாக்கள், (260),
8. அத்துவசுத்தியில் சாந்தியதீதகலையிலடங்கும் அத்துவாக்கள், (261).
9. முதல்வன் குருவாகி வந்து அத்துவசுத்திசெய்து மலமகற்றும் முறைமை, (262).

1. உயிர்வர்க்கமும் அவ்வுயிர்களுக்கு முதல்வன் பாசத்தை நீக்கும் முறைமையும். சகலருக்குக் குருவடிவாய் வந்து மலமகற்றுவன்.

254. உரைதருமிப் பசுவர்க்க முணரின் மூன்று
முயரும்விஞ் ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலர்
நிரையின்மல மலங்கன்ம மலங்கன்ம மாயை
நிற்குமுத லிருவர்க்கு நிராதார மாகிக்
கரையிலருட் பரன்றுவிதா சத்திநிபா தத்தாற்
கழிப்பன்மலஞ் சகலர்க்குக் கன்ம வொப்பிற்
றரையிலா சான்மூர்த்தி யாதார மாகித்
தரித்தொழிப்பன் மலஞ்சதுர்த்தா சத்திநிபா தத்தால்.

(இ-ள்). உரைதரும் இப்பசுவர்க்கம் - மேற்கூறிப்போந்த இந்த உயிர்வர்க்கம்,—உணரின் - ஆராய்ந்தறியுமிடத்து,—உயரும் விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலர் - மேலான விஞ்ஞானகலரும் பிரளயாகலரும் சகலரும் என,—மூன்றும் - மூவகையாம்,—நிரையில்மலம், மலம்கன்மம், மலம்கன்மம் மாயை நிற்கும் - அம்மூவகை உயிர்களையும் முறையே ஆணவமலமும் அதனோடு கன்மமலமும் அவற்றோடு மாயாமலமும் பொருந்தியிருக்கும்,—முதல் இருவர்க்கும் - ஒருமலமுடைய விஞ்ஞானகலரும் இருமலமுடைய பிரளயாகலருமாகிய இருவகை உயிர்களுக்கும்,—கரை இல் அருள் பரன் - அளவிடுதற்கரிய கருணைவடிவாகிய முதல்வன்,—துவிதா சத்திநிபாதத்தால் - தீவிரம் தீவிரதரம் என்னும் இருவகைச் சத்திநிபாதம் நோக்கி,—நிராதாரமாகி மலம் கழிப்பன் - வடிவம் முதலிய ஆதாரம் ஒன்றும் இன்றித் தானே உண்ணின்றும் முன்னின்றும் தீக்கைசெய்து மலத்தை நீக்குவன்,—சகலர்க்கு - மும்மலமுடைய சகலருக்கு,—கன்ம ஒப்பில் - இருவினையொப்பு வருமிடத்து,—சதுர்த்தா சத்திநிபாதத்தால் - மந்ததரம் மந்தம் தீவிரம் தீவிரதரம் என்னும் நால்வகைச் சத்திநிபாதம் நோக்கி,—தரையில் ஆசான்மூர்த்தி

ஆதாரமாகித் தரித்து - இப்பூமியின்கண் குருமூர்த்தியை இடமாகக்கொண்டு நின்று தீக்கை செய்து,—மலம் ஒழிப்பன் - மலங்களை நீக்குவன்.

குறிப்பு. 1. பசுவர்க்க முணரின் மூன்றும் .....மலங்கன்ம மாயை நிற்கும்:—உயிர்கள் மலபந்த வேறுபாடுபெற்றி விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலர் என மூவகையர்.

(a). விஞ்ஞானகலர் (விஞ்ஞான + அகலர்) - விஞ்ஞானத்தாலே கலாசம்பந்தமற்றவர். விஞ்ஞானம் - மேலான அறிவு. அகலர் - கலை அற்றவர். இவர் ஆணவமலம் என்னும் ஒருமலம் உடையவர். இவர் அநாதியே மலபந்தம் மாத்திரமுடைய விஞ்ஞானகலரும், பிரளயாகலர் சகலரிலிருந்து இடையே மாயாபந்தம் கன்மபந்தம் முழுவதும் நீங்கி மலபந்தம் ஒன்றேயுடைய விஞ்ஞானகலரும் என இருவகையர். இவருக்கு மாயை கன்மங்களுளவாயினும் அவற்றாற் பிணிப்புண்டு மயங்குதலின்றி. ஆணவமலம் ஒன்றினாற் பிணிப்புண்டமையின், ஒருமலமுடையர் எனப்படுவர். இவருக்குக் கன்மம் இல்லையாதலின் இருவினையொப்பும் இல்லை. சத்திநிபாதம் தீவிரம் தீவிரதரம் என்னும் இரண்டுமாம். எடுத்த பிறவியன்றி வேறு பிறவியில்லை. விஞ்ஞானகலர் என்பதன் தலைக்குறை என்பர் ஞானப்பிரகாசர்.

இவருக்குரிய புவனங்கள் சுத்தவித்தைக்கும் அசுத்தமாயைக்கும் இடையேயுள்ளன. இவர் பக்குவர் அபக்குவர் என இருவகைப்படுவர். பக்குவரிலே தீவிரதர சத்திநிபாதமுடையோர் சிவானுக்கிரகம்பெற்றுப் பரமுத்தியடைவர். தீவிர சத்திநிபாதமுடையோர் சிருட்டியாதியிலே சிவானுக்கிரகம்பெற்று அதிகாரமலமும் சர்வஞ்ஞத்துவம் முதலிய அறுகுணங்களுமுடையோராய்ச், சுத்தாத்துவ புவனபதிகளாய் அணுசதாசிவர் அநந்தராதிகள் மந்திரேசுரர் என்னும் அபரமுத்தர்களாயிருந்து, பிரளயகாலத்திலே பரமுத்தி அடைவர். தீவிர சத்திநிபாதம் வராத அபக்குவர் மேற்கூறியவாறு சுத்தவித்தைக்கும் அசுத்தமாயைக்கும் இடையேயுள்ள புவனங்களிற் கேவலராயிருப்பர். கேவலர் - ஆணவமலமுடையோர்.

(b). பிரளயாகலர் (பிரளய + அகலர்) - பிரளயத்திலே கலாதிதத்துவங்கள் நீங்கப்பட்டும் சிருட்டிகாலத்திலே கலாதிதத்துவங்களோடு கூடியுமிருப்பவர். இவர் ஆணவமலம் கன்மமலம் என்னும் இருமலம் உடையவர். இவர் அநாதியே மலகன்மங்கள்மாத்திரமுடைய பிரளயாகலரும், சகலரிலிருந்து இடையே பரிபக்குவ விசேடத்தால் மாயாபந்தம்மாத்திரம் நீங்கி, ஏனை இரண்டு மலங்களுமுடைய பிரளயாகலரும் என இருவகையர். இவருக்கு மாயையுளவாயினும், அதனிற் பிணிப்புண்டு மயங்குதலின்றி ஏனை இருமலத்தானும் பிணிப்புண்டமையின், இருமலமுடையர் எனப்படுவர். இவருக்குச் சத்திநிபாதம் தீவிரம் தீவிரதரம் என்னும் இரண்டுமாம். கன்மம் உளவாதலின், சில பிறவிகளில் முத்தி அடைவர்.

இவருக்குரிய புவனங்கள் அசுத்தமாயை முதல் அராகம் ஈறான தத்துவங்கள். இவர் பக்குவர் அபக்குவர் என இருவகையர். பக்குவரிலே

தீவிரதர சத்திநிபாதமுடையோர் சிவானுக்கிரகம்பெற்றுப் பரமுத்தி அடைவர். தீவிர சத்திநிபாதமுடையோர் சிவானுக்கிரகம் பெற்று அதிகாரமலமும் சர்வஞ்ஞத்துவம் முதலிய அறுகுணங்களுமுடையராய்ச் சுத்தாசுத்தாத்துவாக்களிலே புவனபதிகளாயிருந்து, பிரளயகாலத்திலே பரமுத்தி அடைவர். அபக்குவர் சிருட்டிகாலத்திலே சகலராவர்.

(c). சகலர் (ச + கலர்) - கலையாதிதத்துவங்களோடு கூடினவர். ஸ - கூட. கலர் - கலையுடையவர். இவர் ஆணவம் கன்மம் மாயை என்னும் மும்மலங்களாலும் பிணிப்புண்டவர். இவர் தேவர் மக்கள் முதலாகவுள்ள உயிர்கள். இவருக்குச் சத்திநிபாதம் தீவிரதரம் தீவிரம் மந்தம் மந்ததரம் என்னும் நான்குமாம். இவருக்குரிய புவனங்கள் மூலப்பகுதி முதற் பிருதிவியீறான தத்துவங்களில் உள்ளன. இவரும் பக்குவர் அபக்குவர் என இருவகையர். இவருட் பக்குவர் மலபரிபாகமும் இருவினையொப்பும் தீவிரதரம் முதலிய நால்வகைச் சத்திநிபாதமுமுடையவர். தீவிரதர சத்திநிபாதமுடையோர் பரமுத்திநிலையும், தீவிர சத்திநிபாதமுடையோர் அபரமுத்திநிலையும், மந்த சத்திநிபாதமுடையோர் சீவன்முத்திநிலையும், மந்ததர சத்திநிபாதமுடையோர் சாதகநிலையும் பெறுவர் என்று சிவஞானமுனிவர் கூறுவர். (சி. போ. பாடி. 181). அபக்குவர் மலபரிபாகமும் இருவினையொப்பும் சத்திநிபாதமும் வருமளவும் பல சன்மங்களெடுத்துப் பிறந்திறந்து உழல்வர்.

மந்ததர சத்திநிபாதமுடையோர் பிரமாண்டத்துக்கு மேலுள்ள உலகங்களையும், மந்த சத்திநிபாதமுடையோர் புருடதத்துவத்துக்கு மேலுள்ள தத்துவங்களையும் தீவிர சத்திநிபாதமுடையோர் சுத்தவித்தை முதலிய தத்துவங்களில் அபரமுத்தியையும், தீவிரதர சத்திநிபாதமுடையோர் பரமுத்தியையும் அடைவர் என்றுஞ் சொல்லப்படும். (சிவாக்).

சகலர் பிரகிருதி சம்பந்தமான தேகத்தோடு கூடியிருக்கிற காலத்திலும், தீக்ஷை யோகாப்பியாசம் சந்நியாசம் முதலிய ஏதுக்களாற் பிரளயாகலர் விஞ்ஞானகலராதலும் சொல்லப்படும். பிரகிருதிமாயா புவனப்பற்று நீங்கப்பெற்றவர் பிரளயாகலராவர். பிரகிருதிமாயா புவனப்பற்றும் அசுத்தமாயா புவனப்பற்றும் நீங்கப்பெற்றவர் விஞ்ஞானகலராவர். இங்ஙனம் பிரளயாகலத்துவமும் விஞ்ஞானகலத்துவமும் பெற்ற சகலருக்குப் பரமசிவன் அனுக்கிரகஞ்செய்யும் முறைமை ஏனைப் பிரளயாகலருக்கும் விஞ்ஞானகலருக்கும் அனுக்கிரகிக்கும் முறைமைபோலாம். (சிவாக்).

2. முதலிருவர்க்கு நிராதாரமாகிக் கழிப்பன் மலம்:—விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் ஆகிய இருவகை உயிர்களுக்கும் முதல்வன் தாமே உண்ணின்றும் முன்னின்றும் உணர்த்துவன். உண்ணின்றுணர்த்துதல் விஞ்ஞானகலருக்காம். அது அறிவுக்கறிவாய் நின்று உண்மைஞானத்தை உணர்த்துதல். பிரளயாகலருக்கு முன்னின்று உணர்த்துவன். அஃதாவது மான் மழு சதுர்ப்புஜம் காளகண்டம் திரிநேத்திரம் முதலிய உறுப்புக்களோடு முத்

தொழில் நடத்தி நின்ற தன் இயற்கை வடிவமே குருவடிவமாகக் காட்டி முன்னிலையாக நின்று உண்மைஞானத்தை உணர்த்துதல். நிராதாரம் - ஆதாரமில்லாதது.

3. துவிதா சத்திநிபாதத்தால் - விஞ்ஞானகலர்க்கும் பிரளயாகலர்க்கும் மலபரிபாகத்திற்கேற்பச் சத்திநிபாதம் தீவிரமாயும் தீவிரதரமாயும் நிகழும். அவ்விருவகைச் சத்திநிபாதம்பற்றி முதல்வன் அவருக்கு உணர்த்துவன். தீவிரத்தாலுணர்த்தப்பட்டார் அபரமுத்தியும் தீவிரதரத்தாலுணர்த்தப்பட்டார் பரமுத்தியும் அடைவர். (சி. போ. பா. 181).

4. சகலருக்குக் கன்மவொப்பிற் றரையிலாசான்மூர்த்தி யாதாரமாகித் தரித்தொழிப்பன் மலஞ் சதுர்த்தா சத்திநிபாதத்தால்:—சகலருக்கு இருவினையொப்பும் மலபரிபாகமும் வந்தவிடத்து மந்ததரம் மந்தம் தீவிரம் தீவிரதரம் என்னும் நான்குவித சத்திநிபாதம் நிகழும். அப்பொழுது முதல்வன் சகலவர்க்கத்துள் ஒருவரை ஆதாரமாகக்கொண்டு நின்று உண்மைஞானத்தை உணர்த்துவன். ஆதாரம் - இடம், பற்றுக்கோடு. தரித்தல் - நிறுத்துதல், தீக்கையால் வலிகெடுத்தல். இங்ஙனம் நிராதாரமாயும் ஆதாரமாயும் நின்று உணர்த்தி மலத்தை நீக்குதற்குக் காரணம் சோபான முறையில் அறிவித்தாலன்றி அறியமாட்டாத உயிர்களின் பக்குவவேறுபாடாம்.

இருவினையொப்பாவது நல்வினை தீவினைகளிலும், அவற்றின் விளைவாகிய புண்ணிய பாவங்களிலும், இவற்றின் பயனாகிய இன்பத்துன்பங்களிலும், ஒன்றில் விருப்பும் ஒன்றில் வெறுப்புமின்றி ஆன்ம அறிவின்கண் ஒப்ப வெறுப்பு நிகழ்தலாம். இவ்விருவினையொப்பு வருதற்குக் காரணம் சரியை கிரியா யோக சிவபுண்ணியங்களாம்.

மலபரிபாகமாவது ஆணவமலத்தினது சத்தி ஆன்ம அறிவை மயக்க இயலாது வலிகுன்றி நிற்கும் அவதரம். மலபரிபாகத்திற்குக் காரணம் இருவினையொப்பாம்.

சத்திநிபாதம் - சிவசத்திபதிதல். அது ஆன்மாக்களின் பக்குவவேறுபாட்டால், மந்ததரம் மந்தம் தீவிரம் தீவிரதரம் என நான்குவகையாய் நிகழும். இச்சத்திநிபாதத்திற்குக் காரணம் இருவினையொப்பும் மலபரிபாகமுமாம்.

பொழிப்பு. உயிர்வர்க்கம் விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலர் என மூவகைப்படும். விஞ்ஞானகலர் ஆணவம் என்னும் ஒருமலமுடையவர். பிரளயாகலர் ஆணவம் கன்மம் என்னும் இருமலமுடையவர். சகலர் ஆணவம் கன்மம் மாயை என்னும் மும்மலமுடையவர். விஞ்ஞானகலர் முதலிய இருவருக்கும் தீவிரம் முதலிய இருவகைச் சத்திநிபாதம் நோக்கி முதல்வன் தாமே உண்மைஞானத்தை விளக்கி மலங்களை ஒழிப்பன். சகலருக்கு மந்ததரம் முதலிய நால்வகைச் சத்திநிபாதம்நோக்கி ஒரு குருமூர்த்தியை அதிட்டித்து நின்று தீக்கைசெய்து மலத்தை ஒழிப்பன்.

2. பாசம் நீக்குதற்பொருட்டுச் சகலருக்குச் செய்யப்படும் தீக்ஷைகளின் வகை.

255. பலவிதமா சான்பாச மோசனந்தான் பண்ணும்
படிநயனத் தருள்பரிசம் வாசகமா னதமும்
அலகில்சாத் திரம்யோக மவுத்தி ராதி
யநேகமுள வவற்றினவுத் திரியிரண்டு திறனும்
இலகுஞா னங்கிரியை யெனஞான மனத்தா
லியற்றுவது கிரியையெழிற் குண்டமண்ட லாதி
நிலவுவித் துச் செய்தல்கிரி யாவதிதா னின்னு
நிர்ப்பீசஞ் சபீசமென விரண்டாகி நிகழும்.

(இ-ள்). ஆசான் பாசம் மோசனம்தான் பண்ணும்படி - மேற்கூறிய குருமூர்த்தி மலத்தை ஒழிக்கும் முறைமை,—பலவிதம் - பலவகையாம்,—நயனத்து அருள் பரிசம் வாசகம் மானதமும் அலகு இல் சாத்திரம் யோகம் அவுத்திராதி அநேகம் உள - அவை திருவருணோக்கம் பரிசம் வாக்குப் பாவனை மிக்க நூலுபதேசம் யோகம் ஔத்திரி முதலியவாக அநேகமுள,—அவற்றின் அவுத்திரி - அவற்றுள் ஔத்திரிதீக்ஷையாவது,—இலகு ஞானம் கிரியை என இரண்டு திறனும் - விளங்குகின்ற ஞானவதி கிரியாவதி என இருவகைப்படும்,—ஞானம் மனத்தால் கிரியை இயற்றுவது - இவற்றுள் ஞானவதியாவது (குண்ட மண்டலாதிகளை மனத்தாற் கற்பித்துக்கொண்டு) அகத்தே ஆகுதி முதலிய கிரியை செய்வதாம்,—எழில் குண்டம் மண்டலம் ஆதி நிலவுவித்துச்செய்தல் - அழகினையுடைய குண்ட மண்டலாதிகளைப் புறத்தே அமைத்துக்கொண்டு விதிப்படி புறம்பே ஆகுதி முதலிய கிரியை செய்வது,—கிரியாவதி - கிரியாவதியாம்.—தான் - இங்ஙனம் இருவகைப் பட்ட ஔத்திரிதான்.—இன்னும் நிர்ப்பீசம் சபீசம் என இரண்டாகி நிகழும் - மேலும் நிர்ப்பீசதீக்ஷை சபீசதீக்ஷை என இரண்டாக விளங்கும்.

குறிப்பு. 1. நயனத்தருள் - நயனதீக்ஷை, சட்சுதீக்ஷை. ஆசாரியர் தனது கிருபாநோக்கத்தாற் சீடனது சஞ்சிதவினையை அறுத்தல்.

2. பரிசம் - பரிசதீக்ஷை. ஆசாரியர் தமது கரசரணங்களாற் பரிசித்து ஆணவமலத்தை நீக்குதல். பரிசித்தல் - தீண்டல், தொடுதல்.

3. வாசகம் - வாசகதீக்ஷை. அது சொற்களால் உபதேசிப்பது. தீவிர பக்குவருக்கு ஒருமொழியாலும், மந்தபக்குவருக்குச் சிற்சில மொழிகளாலும், மந்ததரபக்குவருக்கு நானா உபாயங்களாலும் ஆன்மசுத்தியாம். தீவிர தரபக்குவருக்குத் திருநோக்கமே போதுமானது. பஞ்சாக்கரத்தை உபதேசித்தலும் வாசகதீக்ஷை என்று சொல்லப்படும்.

4. மானதம் - பாவனாதீக்கை. ஆசாரியர் சீடனைத் தமது அருளுருவாகப்பாவித்து மாயாமலத்தை நீக்குதல்.

5. சாத்திரம் - சாத்திரதீக்கை. பதி பசு பாசங்களின் இலக்கணங்களையும், பசு பாசத்தினீங்கி முத்தியடையும் முறைமையையும் நூல்வழியாகப் போதித்தல்.

6. யோகம் - யோகதீக்கை. நிராதார சிவயோகத்தை அப்பியாசம்பண்ணும்படி உபதேசித்தல்.

7. அவுத்திரி - ஔத்திரிதீக்கை. ஔத்திரி - ஓமத்தோடுகூடச்செய்வது. ஹோத்திரம் - ஓமம். ஞானவதி - ஞானத்தையுடையது கிரியாவதி - கிரியையையுடையது. வதி - உடையது. குண்ட மண்டலாதி - குண்டம், மண்டலம், அங்கி, நெய், சுருக்கு, சுருவம் முதலியன.

8. ஞான மனத்தாற் கிரியை யியற்றுவது:—குண்ட மண்டலாதிகளை மனத்தாற் கற்பித்தலும், ஆகுதி முதலியவற்றை அகத்தே செய்தலும் கிரியையாதலின் ஞானவதியும் கிரியாதீக்கையாக, அவுத்திரி கிரியாதீக்கை என்பது பெறப்படும். இதுவே ஆசிரியர் கருத்தென்பது மேல் 258-ம் செய்யுளில் ஞானவதி கிரியாவதி என்னும் இரண்டினையும் ஒன்றனுள் அடக்கி "அழிவிலாக் கிரியையினாதல் சத்திமத்தானுதல்" எனக் கூறியதனால் உணர்க. "சத்தி எனினும் ஞானவதி எனினும் ஒக்கும். மாந்திரி எனினும் கிரியாவதி எனினும் ஒக்கும்" என்பர் சைவசமயநெறியுரையாசிரியர். (சைவசம. 24).

திருநோக்கு முதலியவற்றால் மாணாக்கனது பாசத்தைச் சேதித்தல் சாம்பவிதீக்கை என்றும், விஞ்ஞானதீக்கை என்றும் சொல்லப்படும்.

"நயனதீக்கை முதலிய ஆறும் சுதந்தரமாய்ச் செய்யப்படுவனவும், அவுத்திரிக்கு அங்கமாகச்செய்யப்படுவனவும் என்று இருவகைப்படும். அவற்றுள் முன்னையவை அவுத்திரிக்குரியரல்லாதார்க்குச் செய்யப்படுவன" என்பர் சிவஞானமுனிவர்.

9. நிர்ப்பீசம் - நிர்ப்பீசதீக்கை. அது மந்திரத்திற்கு மூலமாகிய பீசாக்கரமின்றி, மந்திரத்தைமாத்திரம் செபிக்கும்படி உபதேசித்தல். நிர்ப்பீசம் - பீசமில்லாதது. பீசம் - மூலம்.

10. சபீசம் - சபீசதீக்கை. மந்திரத்தோடு பீசாக்கரத்தையும் கூடச் செபிக்கும்படி உபதேசித்தல். சபீசம் - பீசத்தோடு கூடியது.

பொழிப்பு. சகலருக்குத் தீக்கைசெய்து பாசத்தைக் கெடுக்கும் முறை திருநோக்கம், பரிசம், வாக்கு, பாவனை, நூலுபதேசம், யோகம், அவுத்திரி முதலாகப் பலவிதமாம். அவற்றுள் அவுத்திரிதீக்கை ஞானவதி கிரியாவதி என இருவகைப்படும். ஞானவதியாவது குண்ட மண்டலாதிகளை மனத்தாற் கற்பித்துக்கொண்டு அகத்தே ஆகுதிமுதலிய கிரியைசெய்து சீடனது

பாசத்தைக் கெடுத்தலாம். கிரியாவதியாவது குண்ட மண்டலங்களைப் புற த்தேயிட்டு விதிப்படி புறம்பே ஆகுதி முதலிய கிரியை செய்து சீடனது மலத்தைக் குன்றும்படி செய்யுந் தீக்கையாம். அவ்வுத்திரி மேலும் நிர்ப்பீச தீக்கை சபீசதீக்கை என இரண்டாய் விளங்கும்.

3. நிர்ப்பீசதீக்கையின் இலக்கணம்.

256. பாலரொடு வாலீசர் விருத்தர்பணி மொழியார்
பலபோகத் தவர்வியாதிப் பட்டவர்க்குப் பண்ணுஞ்
சீலமது நிர்ப்பீசஞ் சமயா சாரந்
திகழ்சுத்தி சமயிபுத்தி ரர்க்கு நித்தத்
தேலுமதி காரத்தை யியற்றித் தானு
மெழினிரதி காரையென நின்றிரண்டாய் விளங்குஞ்
சாலநிகழ் தேகபா தத்தி னோடு
சத்தியநிர் வாணமெனச் சாற்றுங் காலே.

(இ - ள்). பாலரொடு வாலீசர் விருத்தர் பணிமொழியார் பலபோகத் தவர் வியாதிப்பட்டவர்க்குப் பண்ணும் சீலம் அது - பாலரும், வாலிபரும் முதியோரும் மெல்லியவசனத்தையுடைய மாதரும் பலபோகத்தினையுடைய வரும் நோயினையுடையவரும் ஆகிய இவர்களுக்குச் செய்யும் முறையான தீக்கை,—நிர்ப்பீசம் - நிர்ப்பீசம் எனப்படும்,—சமயாசாரம் திகழ்சுத்தி - இம் முறையில், ஆசாரியன் சமயாசார கன்மங்களை ஆகுதியாற் பண்ணும் சுத்தி, —சமயி புத்திரர்க்கு நித்தத்து ஏலும் அதிகாரத்தை இயற்றி - சமயிக்கும் (சாமானிய விசேடமாகிய இருதிறத்துப்) புத்திரர்க்கும் நித்திய கன்மமாத் திரையின் இயல்வதாகிய அதிகாரத்தைக் கொடுத்தலால்,—எழில் நிரதி காரையென நின்று - இந்த நிர்ப்பீசதீக்கை (நித்தியம் நைமித்திகம் காமி யம் ஆகிய மூன்றற்கும் அதிகாரம் உதவாமையால்) நிரதிகாரை எனப் பட்டு,—சாற்றுங்கால் - மேலுஞ் சொல்லுமிடத்து,—சாலநிகழ் தேகபாதத் தினோடு சத்திய நிர்வாணமென இரண்டாய் விளங்கும் - மிக்கு நிகழ்கின்ற தேகமுடிவில் முத்தியைப் பயக்கும் சத்தியோ நிருவாணம் எனவும் உடனே முத்தியைப் பயக்கும் அசத்தியோ நிருவாணம் எனவும் இருவகையாய் அறியப்படும்.

குறிப்பு. 1. பாலரொடு வாலீசர்.........................:—

(*a*). பாலர் - சமயாசாரங்களை அனுட்டிக்கும் சாமர்த்தியமிலராயும், ஓதியுணராதவர்களாயும் ஏழுவயதுக்குட்பட்டவராயு மிருப்பவர்.

(*b*). வாலிசர் - சத்திநிபாத இலக்கணங்களையுடையராயும் ஓதியுணராத வர்களாயுமிருப்பவர். வாலிசர் என்றது வாலீசர் என நின்றது. வாலிசர் - அறிவீனர். பதினாறு வயதுக்குட்பட்ட வாலிபர் என்றலுமொன்று.

(c). விருத்தர் - சத்திநிபாத இலக்கணங்களமைந்து, ஓதியுணர்ந்தாலும் சமயாசாரங்களை அநுட்டிக்கும் வலிமையில்லாதவரும்; எழுபதுவயதுக்கு மேற்பட்டவருமாயிருப்பவர்.

(d). பனிமொழியார் - சத்திநிபாத இலக்கணங்களையுடையோரும் ஓதியுணர்ந்தும் சமயாசாரங்களை அநுட்டிக்குஞ் சாமர்த்தியமில்லாதவருமாயிருக்கும் மகளிர்.

(e). பலபோகத்தவர் - சாத்திர அறிவும் சத்திநிபாத இலக்கணமுமுடையராயினும், போகவாஞ்சையைப் போக்கும் ஊக்கமில்லாதவர். மாறிமாறி வருவதும் நிலையாய இன்பத்தைத்தாரததுமாகிய விடயபோகத்தில் அழுந்தி அதனின்றும் கரையேற ஆற்றலில்லாதவர். வெகுவிதமான புசிப்புக்களை இச்சித்தவர்கள் (நிரம்பவழகியர்).

2. சீலம் - முறைமை. செயற்பாலதாகிய தீக்கை என்பது.

3. சமயாசாரந் திகழ்சுத்தி:—தீக்கைசெய்தபின் நியமமாக வழுவின்றி அநுட்டிக்கக்கடவனவாகிய சமயாசாரங்களை அநுட்டிக்கும் ஆற்றலும் அறிவும் இல்லாத பாலர் முதலியோருக்கு மற்றைக்கருமங்களோடுகூடச் சமயாசாரத்தையும் ஆகுதியாற் சுத்திசெய்தொழித்து நித்தியகருமமாத்திரையில் இயன்றமட்டும் அதிகாரமுடையராகச் செய்தல். இது நிர்ப்பீசதீக்கைச் சிறப்பியல்பின் ஒன்று.

4. சமயிபுத்திரர்:—சமயி - சமயதீக்கையைப் பெற்றுச் சிவாகமவிதிப்படி தனக்குரிய நித்தியகன்மத்தைமாத்திரஞ் செய்பவன்; புத்திரன் - சமயவிசேட தீக்கைகள் பெற்றுச் சிவாகமவிதிப்படி தர்ப்பணம் சிவபூசை அக்கினிகாரியம் முதலியன செய்பவன். புத்திரர் சாமானிய புத்திரர் விசேட புத்திரரென இருவகையர். சமயவிசேட தீக்கைகள்மாத்திரம் பெற்றவர் சாமானிய புத்திரர். இவ்விரண்டோடு நிர்வாணதீக்கையும்பெற்றுச் சாதகாபிடேகமில்லாதிருப்பவர் விசேடபுத்திரர். (சைவசம. 59-70 பக்).

5. நித்தத்தேனு மதிகாரம்:—கர்மம் நித்தியம், நைமித்திகம், காமியம் என மூவகைப்படும். இவற்றுள் நித்தியகர்மமாவது ஸ்நானம்பண்ணுதல், தர்ப்பணஞ்செய்தல், சிவபெருமானுடைய திருவடிகளை அர்ச்சித்தல், அக்கினிகாரியஞ் செய்தல் முதலியன. நைமித்திக கர்மமாவது, பிரதிட்டை தீக்கைகள் முதலியன செய்தலும் ஆகமங்களின் பொருளை உரைத்தலுமாம். காமியகர்மமாவது - சித்திபேதங்களை விரும்பி விசேடதினங்களிலே விசேடமாகச் சிவபூசைசெய்தல், மந்திரங்களைச் செபம்பண்ணுதல் முதலியன. இக்கர்மங்கள் மேலும் தனக்காகச் செய்யப்படும் பூசை செபம் முதலிய ஆன்மார்த்தமும், பிறர்பொருட்டுச் செய்யப்படும் பிரதிட்டை பிராயச்சித்தம் தீக்கை முதலிய பரார்த்தமுமென இருவகைப்படும். இக்கர்மங்களுள் நிர்ப்பீசதீக்கை பெற்றார்க்கு நித்தியகன்மமாத்திரையில் இயன்றளவுக்குச் செய்யும் கிஞ்சித்ததிகாரமுண்டு.

நித்தியம் - நாள்தோறும் தவறாது செய்யவேண்டிய கர்மம்.

நைமித்திகம் - ஒவ்வோர் நிமித்தம்பற்றி விசேடகாலங்களிற் செய்ய வேண்டிய கர்மம்,

காமியம் - யாதாமொரு பேறு அடையவிரும்பிச் செய்யுங் கர்மம்.

6. நிரதிகாரை - அதிகாரமில்லாதது. நித்தியகர்மத்துக்கேயன்றி நைமித்திக காமியங்களுக்கு அதிகாரங்கொடாமையால் நிரதிகாரை எனப்பட்டது.

7. இரண்டாய் விளங்கும்.........சாற்றுங்காலே:—மேல் நிரதிகாரை எனப்பட்டுச் சமயிபுத்திரர்க்கு நித்தியகன்மத்து இயலும் அதிகாரத்தைக் கொடுப்பதாய்ச் சமயவிசேடங்களோடு கூடிய நிருவாணமாய் நிலைபெறும் நிர்ப்பீசதீக்கையே சத்தியோநிருவாணம் அசத்தியோநிருவாணம் என இரு வகையாக அறியப்படும் என்பது. இவற்றுள் அசத்தியோநிருவாணம் தேகாந்தத்திலும் சத்தியோநிருவாணம் தீக்கைசெய்தவுடனும் முத்தியைப் பயப்பனவாம். தேகபாதம் - தேகம் விழுதல், இறத்தல். சத்தியநிர்வாணம் - உடனே முத்தி; சத்ய - உடனே. நிர்வாணம் - முத்தி, ஓய்வு. நிர் - முற்றாக. வா - கெடுதல். நம் - விகுதி.

பொழிப்பு. பாலர் அறிவீனர் முதலியோருக்குச் செய்யப்படும் தீக்கை நிர்ப்பீசதீக்கை எனப்படும். இதிற் சமயாசாரசுத்தி செய்து ஆசாரியன் சமயிபுத்திரராகிய இருவகைச்சீடர்க்கும் நித்தியகர்மங்களைமாத்திரம் இயன்றளவுக்கு அநுட்டிக்கும் அதிகாரங்கொடுத்தலினால் இது நிரதிகாரதீக்கை எனவும்படும். இது சமயவிசேடமென்னும் அங்கங்களோடுகூடிய நிருவாண தீக்கையாகி மேல் சத்தியோநிருவாணம் அசத்தியோநிருவாணம் என இரு வகைப்படும்.

4. சபீசதீக்கையின் இலக்கணம்.

257. ஓதியுணர்ந் தொழுக்கநெறி யிழுக்கா நல்ல
வுத்தமர்க்குச் செய்வதுயர் பீசமிவர் தம்மை
நீதியினா னித்தியநை மித்திககா மியத்தி
னிறத்திநிரம் பதிகார நிகழ்த்துவதுஞ் செய்து
சாதகா சாரியரு மாக்கி வீடு
தருவிக்கு முலோகசிவ தருமிணியென் றிரண்டாம்
ஆதலினா னதிகாரை யாஞ்சமய விசேட
நிருவாண மபிடேக மிவற்றடங்கு மன்றே.

(இ - ள்). ஓதி உணர்ந்து - சிவாகமங்களை ஓதி அவற்றின் பொருளை அறிந்து,—ஒழுக்கநெறி இழுக்கா - அவற்றிலே விதிக்கப்பட்ட அறங்களின் வழி வழுவாதொழுகும்,—நல்ல உத்தமர்க்குச் செய்வது - விசேடித்த உத்த.

மர்களுக்குச் செய்யுந் தீக்கை,—உயர் பீசம்-மேலான சபீசதீக்கையாம்,—இவர்தம்மை நீதியினல் நித்திய நைமித்திக காமியத்தின் நிறுத்தி - இத்தீக்கை தன்னைப்பெற்றவரை முறைப்படி நித்திய நைமித்திக காமிய கன்மங்களிலே நிற்கச்செய்து,—நிரம்பு அதிகாரம் நிகழ்த்துவதும் செய்து - அக்கன்மங்களில் முழு அதிகாரமும் கொடுத்து,—சாதக ஆசாரியரும் ஆக்கி - சாதகரும் ஆசாரியருமாகச்செய்து,—வீடுதரும் உலோகசிவதருமிணியென்று இரண்டாம் - முத்தியைப் பயப்பிக்கும் உலோகதருமிணியும் சிவதருமிணியும் என இருவகைப்படும்,—ஆதலினன் அதிகாரையாம் - கன்மங்களெல்லாவற்றையும் பண்ணுமதிகாரங்கொடுத்தல்பற்றி, இது சாதிகாரதீக்கை எனப்படும்,—சமயம் விசேடம் நிருவாணம் அபிடேகம் இவற்று அடங்கும் - சபீசமான சமயம் விசேடம் நிருவாணம் அபிடேகம் என்னும் தீக்கைவகைகள் இவ்விருவகைத் தீக்கைகளுள்ளும் அடங்குவனவாம்.

குறிப்பு. 1. உயர் பீசம் - மேலான சபீசதீக்கை. இது மலபரிபாகத் தோடுகூடக் கற்றறியுமாற்றலும் மிக்குடையராயினேர்க்குச் சமயாசார கன்மமாத்திரம் நிறுத்தி மற்றைக்கன்மமெல்லாஞ் சுத்திசெய்தொழித்து நித்தியகன்மம் முதலிய மூன்றினும் பேரதிகாரமுடையராகச்செய்தலாம். (சைவசம. 42).

2. நித்திய நைமித்திக காமியம்:—(செ. 256. கு. 5 பார்).

3. சாதகர்:—இம்மைக்கண்ணே சித்தியையும் மறுமைக்கண்ணே போகத்தையும் மோட்சத்தையும் சாதித்தடைவோர். அவர் சமயம் விசேடம் நிர்வாணம் என்னும் மூன்று தீக்கையும் பெற்று நித்தியகர்மத்தையும் நைமித்திககர்மத்தையும் சிவாகம விதிப்படிபண்ணிச் சித்திகளை விரும்பிக் காமிய கர்மத்தையும்பண்ணி, ஆசாரியருடைய திருவடிகளைவணங்கி அவரிடத்திலேயநுமதிபெற்றுக்கொண்டு தமது ஆச்சிரமத்துக்குப்போய்க் கேவல சகலமில்லாத இடத்திலே சாக்கிராதீதமாகிய பரமசிவத்தை ஞானக்கண்ணினல் உள்ளபடிபார்த்து இரண்டறப்புணர்ந்து இப்படி நிட்டையிலழுந்தி விழித்த போது உலகத்தைக்கண்டு தமதுசரீரத்தை வெறுத்து, அதனைத் தரித்தற்கு இளைத்துச் சிவபெருமானுடைய அடிகளிலே அன்புபொருந்தித் தம்மோடு சகசமாயுள்ள ஆணவம் முதலிய மும்மலங்களை நீக்குவோர். (சைவசம. 70-73).

4. ஆசாரியர் - சமயதீக்கை விசேடதீக்கை நிருவாணதீக்கை ஆசாரியாபிடேகம் என்னும் நான்கும்பெற்றுக்கொண்டு நித்தியகருமங்களோடு தீக்கை பிரதிட்டை முதலிய கிரியைகளுஞ் செய்பவர். (சைவவினு).

5. உலோக சிவதருமிணி:—உலோகதருமிணியாவது போககாமிகட்குத் திரோதானசத்திரூபமாகிய சிகாச்சேதமின்றிச்செய்வது. இது பௌதிக தீக்கை என்றுஞ் சொல்லப்படும். சிவதருமிணியாவது, முத்திகாமிகட்குத் திரோதானசத்திரூபமாகிய சிகாச்சேதத்தோடு செய்வது. இது நைட்டிக

தீக்கை எனவும் பெயர்பெறும். உலோகதருமிணி அபரமுத்தியாகிய பதப் பிராப்தியைப் பயக்கும். சிவதருமிணி பரமுத்தியைப் பயக்கும் (சைவசம. 42). மேல்விரிவு ஞானப்பிரகாசர் உரையிற் பார்க்க.

6. அதிகாரை — சாதிகாரதீக்கை. அதிகாரத்தோடு கூடியது.

7. சமய விசேட நிருவாண மிவற்றடங்கு மன்றே:—சமயாசார சுத்தி யின்றிச் செய்யும் நிர்வாணதீக்கையும் அதற்கு அங்கமாய்ச் செய்யப்படும் சமயவிசேடங்களும் சபீசதீக்கையெனக்கொள்க. (சிவஞா).

பொழிப்பு. சிவாகமங்களை ஓதியுணர்ந்து அவை விதித்தபடி ஒழுகும் உத்தமர்களுக்குச் செய்யுந்தீக்கை சபீசம் எனப்படும். இத்தீக்கை பெற்றோர் சாதகரும் ஆசாரியருமென இருவகைப்பட்டு, நித்திய, நைமித்திக, காமிய கன்மங்களைச் செய்வதற்குப் பேரதிகாரமுடையோராவர். இதனால் இத் தீக்கை அதிகாரதீக்கை எனப்படும். இத்தீக்கை உலோகதருமிணி சிவதரு மிணியென இருவகைப்பட்டுச் சமயம் விசேடம் நிருவாணம் ஆசாரியாபிடே கம் என்னும் நான்கனையும் தன்னுள் அடக்கி நிற்கும்.

தீக்கைப்பெருமை.

மேற்கூறியவாற்றானே தீக்கை யென்பது ஆசாரியமூர்த்திவாயிலாய் நின்று முதல்வனே அத்துவசுத்திசெய்து மலமகற்றிச் சிவம் பிரகாசிக்கச் செய்து ஞானமுதிப்பித்து வீடளிக்கவுற்ற முறையாம் என்பது தெளிக. ஆசாரியராவார் சீடரது பக்குவநோக்கி அவர் மனதைக் கசிவித்துத் தமது சத்தியை அவர்மாட்டுச்செறிவித்து அவர்க்கு ஞானமுதிப்பிக்கும் ஆற்றலுள ராய் மனக்குற்ற முடற்குற்றமிரண்டுமிலராய்த் திரிபதார்த்தஞானம் உடை யாராயிருத்தல் வேண்டுமென்பதும், சீடரும் குருவினது குணத்தையேகொ ண்டு "தந்தைதாயாவானும் சார்கதியிங்காவானும், அந்தமிலா இன்பநமக் காவானும்—எந்தனுயிர், தானாகுவானும் சரணாகுவானும் அருட், கோனாகு வானும் குரு" என்று தெளிந்து குருவைப் போற்றிப் பூசித்து அவர் உப தேசித்தவாறே மந்திரக் கிரியாபாவனைகளை நுணுகத்தெரிந் துச்சரித்துச் சாதித்துப் பாவித்து நிட்டைமுயலல் வேண்டுமென்பதும் ஆராய்ச்சியா னறிக. மேல்விரிவு சைவசமயநெறி, ஒழிவிலொடுக்கம் முதலிய நூல்களுட் காண்க.

ஆகவே ஆன்மாக்களது சஞ்சிதம் ஆசாரியன் திருநோக்காலும் அத்துவ சுத்தியாலுமழியப் பிராரத்தம் உடலோடழிய, ஆகாமியமும் ஆணவமும் ஞானத்தாலும் சிவோஹம்பாவனையாலுமழியுமாதலால், வினைநீக்கத்திற்குக் குருவும் சிவதீக்கையும் இன்றியமையாதனவென்பதும், அத்தீக்கைதான் சீடரது பக்குவமும் பரிவும் ஆற்றலு நோக்கிப் பலவகையானருளற்பால தாம் என்பதும் இங்கே கூறியதாமென்க.

தீக்கைவகையும் விரிவும் மேற்காண்க.

தீக்கை.

- நயனம்
- பரிசம்
- வாசகம்
- மானதம்
- சாத்திரம்
- யோகம்
  - (நயனம் முதல் யோகம் வரை:) இவை ஆறும் சுதந்திரமாய்ச்செய்யப்படுவனவும் அவுத்திரிக்கு அங்கமாய்ச் செய்யப்படுவனவுமாம்.
- அவுத்திரி (ஓமத்தோடு கூடியது)
  - ஞானவதி (அகத்தே ஆகுதி முதலிய இயற்றுவது.)
  - கிரியாவதி (புறம்பே ஆகுதி முதலிய இயற்றுவது.)
    - (ஞானவதி, கிரியாவதி இரண்டும் பிரிவது:)
    - நிர்ப்பீசம் (நிரதிகாரை) (சமயாசாரசுத்தியுடன் ஆசாரியனாற் செய்யப்படுவது)
      - சமயம் (சமயிக்குச் செய்வது)
      - விசேடம் (சாமானியபுத்திரர்க்குச் செய்வது)
        - (சமயம், விசேடம்:) இவை இரண்டும் சுதந்திரமாயும் நிருவாணத்திற்கு அங்கமாயும் செய்யப்படுவன.
      - நிர்வாணம் (விசேடபுத்திரர்க்குச் செய்வது)
        - சத்தியோநிர்வாணம் (உடனே முத்தி பயப்பது)
        - அசத்தியோ நிர்வாணம் (தேகாந்தத்தில் முத்தி பயப்பது)
    - சபீசம் (சாதிகாரை) (சமயாசாரசுத்தியின்றிச் செய்யப்படுவது)
      - உலோகதருமிணி (பௌதிகம்) (போககாமிகளாகிய சாதகர் ஆசாரியர்களுக்குச் சிகாச்சேதமின்றிச் செய்யப்படுவது)
      - சிவதருமிணி (நைட்டிகம்) (முத்திகாமிகளாகிய சாதகர் ஆசாரியர்களுக்குச் சிகாச்சேதத்தோடு செய்யப்படுவது)
        - (உலோகதருமிணி, சிவதருமிணி:) இவ்விரண்டனுள்ளும் சமயம் விசேடம் நிர்வாணம் அபிடேகம் என்ற சபீசதீக்கைகளடங்கும்.
- முதலியபிற

நயன முதலிய ஆறும் சுதந்திரமாய்ச் செய்யுங்கால் சாம்பவிதீக்கை எனவும் விஞ்ஞானதீக்கையெனவும்படும் என்றும், ஞானவதி சத்திதீக்கையெனவும்படுமென்றும், கிரியாவதி மாந்திரிதீக்கையெனவும்படும், என்றுங்கூறுப. (சைவசம. 23, 24 பக்).

தீக்ஷை அதிகாரமுறை.

மேல் அதிகாரமுறை வருமாறு:—

நிர்ப்பீசமாகமுறையே சமய விசேட நிர்வாணதீக்ஷைகள் பெற்ற சமயி, சாமானியபுத்திரன் விசேடபுத்திரனாகிய மூவர்க்கும் கன்மங்களோடு சமயாசாரகன்மங்களும் ஆசாரியனால் ஆகுதிசெய்தொழிக்கப்பட்டமையின், நித்தியகன்மமாத்திரையில் இயன்றளவு அநுட்டித்தலாகும். இம்முறையிற் றீக்ஷைபெற யாவர்க்கும் உரிமையுண்டு. இவர்கட்குத் தமதான்மார்த்தமாய கன்மத்திலன்றிப் பரார்த்தத்திற் சிறிதும் அதிகாரம் இயையா.

சபீசமுறையிற் சமயதீக்ஷைபெற்ற சமயிக்கு அமைந்த அதிகாரம் நித்தியகன்மங்களாகும் ஸ்நானம், தர்ப்பணம், செபம், தியானமாதியவற்றோடு குருசேவை, சிவனடியார்சேவை, சரியைச் சிவதொண்டு செய்தலுமாம். (சைவசம. 56-58). பரார்த்தத்து அதிகாரமின்று.

மேல் விசேடதீக்ஷைபெற்ற சாமானியபுத்திரனுக்கு மேற்கூறியவற்றோடு சிவபூசை, அக்கினிகாரியம், அதிதிபூசை முதலிய கிரியைத் தொண்டுகளும், சாதகர் ஆசாரியர் ஏவிய செய்து பரார்த்தகன்மத்து உதவிபுரிதலுமாம்.

மேல் நிருவாணதீக்ஷைபெற்ற விசேடபுத்திரனுக்கு மேலவற்றோடு தனது பிராயச்சித்தத்திலும், தன்பொருட்டுச் செய்யப்படும் நைமித்திகத்திலும் அதிகாரம் உண்டு. பிறர்பொருட்டுச் செய்யும் நைமித்திகத்திலதிகாரமின்று. ஆயினும் அதிற் பிரதிட்டைக்கங்கமாகிய ஓமாதியிலும் அங்குரார்ப்பணம் முதலிய கர்மத்திலும் ஆதிசைவராற் றீக்ஷைபெற்ற புத்திரர்க்கும் சாதகர்க்கும் அதிகாரமுண்டு. (சைவசம. 69-70). அங்குரார்ப்பணம் - பாலிகை போடுதல், முளையிடுதல். மங்களகாரியங்களின் ஆரம்பத்தே சந்திரனை அதிதெய்வமாகக்கொண்டு கும்பத்தினருகிற் பாலிகைகளிடத்துப் பாலிற் கலந்த நவதானியங்களை மந்திரத்தோடு பெய்து வளர்த்தல். அங்குரம் - முளை; அர்ப்பணம் - இடுதல்; பாலிகை - முளைக்குடம்.

மேல் நிருவாணதீக்ஷைபெற்றுச் சாதகராயினோர்க்கு ஆன்மார்த்தமாகச் சிவாகமவிதிப்படிபண்ணும் நித்திய நைமித்திக கன்மங்களினும் ஆசிரமவாழ்வில் நிஷ்டைகூடுதல் முதலாய காமிய கன்மங்களினும், பரார்த்தத்தும் மேற்சொல்லியபடி பிரதிட்டாங்கமாகிய ஓமாதியிலும் அங்குரார்ப்பண முதலிய கன்மங்களினும் அதிகாரமுண்டு. (சைவசம. 70-73).

மேல் ஆசாரியாபிடேகமும்பெற்ற ஆசாரியர்க்கு ஆன்மார்த்தம் பரார்த்தம் ஆகிய இருமுறைமையினும் நித்திய நைமித்திக காமிய கன்மங்களிலும், பிரதிட்டை. தீக்ஷை முதலிய சகல கிரியைகளிலும் ஞானோபதேசம் முதலிய செய்தலிலும் பூரண அதிகாரமுண்டு.

எனவே சைவசமயிகளாகிய யாவரும் நிர்ப்பீசமுறையிலாவது சிவதீக்ஷைபெறவேண்டுமென்பதும், அவ்வாறுபெற்றோர் தத்தமக்கியன்றவாறு

ஸ்நானம் செபம் தியானம் முதலியவற்றைக் கைக்கொண்டொழுக இடமுண்டென்பதும், அவ்வாறு நிர்ப்பீசமாயேனும் தீக்கைபெறுதோர் சைவ சமயிகளெனப்படாது "சைவத்திறத்தடைந்த" பயனையும் அடையாது "பித்தாந்தப் பெரும்பிதற்றுப் பிதற்றிப் பாவப் பெருங்குழியில் வீழ்ந்திடுவர்" என்பதும், நிர்ப்பீசதீக்கையிற்சாதித்த சாதனைப்பயனால் இப்பிறவியிலேனும் மறுபிறவியிலேனும் சபீசதீக்கைபெற்றுச் சரியை கிரியை யோகஞ் சாதித்து ஞானத்தால் முத்தியெய்தல் சைவசமயிகளாய்ப் பிறந்த புண்ணியவான்களுக்காகும் என்பதும் இவற்றாற் பெறக்கிடந்தது. இவ்வுண்மையை அறியாது அந்தோ! சைவசமயிகளெனப்பெயர்கொண்டு ஸ்ரீபஞ்சாட்சர உபதேசம்பெறுது. தீக்கைபெற்றால் ஒழுகவேண்டிய ஒழுக்கம் யாவர்க்கும் யாண்டும் சித்திக்காதென்றும், இயலாதென்றும் கூறிப் பயப்பிராந்தியாற் சிவதீக்கைபெறுது "புறச்சமயநெறிநின்று மகச்சமயம்புக்கும்......... வேதச் சிரப்பொருளை மிகத்தெளிந்துஞ் சென்று சைவத் திறத்தடைந்த" அரும்பயனையும் பெறுது வாழ்நாளை வீணுளாக்குவோர் மதியிருந்தவாறே!!

5. ஆசாரியன் அத்துவசுத்திசெய்யு முறைமை.

258. அழிவிலாக் கிரியையினு னாதல்சத்தி மத்தா
　　னாதலத்து வாசுத்தி பண்ணிமல மகற்றி
யொழிவிலாச் சிவம்பிரகா சித்தற்கு ஞான
　　முதிப்பித்துற் பவந்துடைப்ப னரனொருமூ வர்க்கும்
வழுவிலா வழியாறு மந்திரங்கள் பதங்கள்
　　வன்னங்கள் புவனங்க டத்துவங்கள் கலைகள்
கழிவிலா துரைத்தமுறை யொன்றினொன்று வியாத்தி
　　கருதுகலை சத்தியின்கண் சத்திசிவன் கண்ணும்.

(இ-ள்). அரன் - முதல்வன் குருமூர்த்தியை அதிட்டித்துநின்று,—அழிவிலாக் கிரியையினுன் ஆதல் - கெடுதலில்லாத ஞானவதி கிரியாவதி என்னும் கிரியாதீக்கையினாலாவது,—சத்திமத்தான் ஆதல் - சாம்பவி என்னும் ஞானதீக்கையினாலாவது,—ஒருமூவர்க்கும் - அவ்வத் தீக்கைகளுக்குரியோர் மூவருக்கும்,—அத்துவா சுத்திபண்ணி - அறுவகை அத்துவாக்களையுஞ் சுத்திபண்ணி,—மலம் அகற்றி - மலங்களை ஒழித்து,—ஒழிவிலாச் சிவம் பிரகாசித்தற்கு ஞானம் உதிப்பித்து - எங்கும் வியாபகமான சிவம் பிரகாசித்தற்பொருட்டு ஞானத்தை உதிக்கச்செய்து,—உற்பவம் துடைப்பன் - பிறவியை ஒழிப்பன்,—வழுவு இலா வழி - இங்ஙனம் முதல்வன் சுத்தி செய்யநின்ற குற்றமற்ற அத்துவாக்கள்,—மந்திரங்கள் பதங்கள் வன்னங்கள் புவனங்கள் தத்துவங்கள் கலைகள் - மந்திரங்களும் பதங்களும் வன்னங்களும் புவனங்களும் தத்துவங்களும் கலைகளும் என,—ஆறும் - அறுவகைப்படும்,—

உரைத்த முறை - மேற்கூறிய முறையிலே,—கழிவு இலாது ஒன்றின் ஒன்று வியாத்தி - ஒழிவின்றி ஒன்றின் ஒன்று அடங்கும்,—கருதுகலை சத்தியின் கண் - மேற்சொல்லிய கலையானது சத்தியினிடத்தும்,—சத்தி சிவன்கண்ணும் - சத்தி சிவத்தினிடத்தும் அடங்கும்.

குறிப்பு. 1. அழிவிலாக்கிரியையினுனுதல் சத்திமத்தாறுதல்:—கிரியாவதி, ஞானவதி, சாம்பவி என்னுந் தீக்கைகளுள் ஒன்றனுல் முதல்வன் ஒரு குருவை அதிட்டித்து நின்று அத்துவசுத்திசெய்து மலங்கழிப்பன் என்பது. சத்திமத் - சத்திமான், சத்திபொருந்தியது.

2. அத்துவாசுத்தி:—அத்துவசுத்தியாவது ஆறத்துவாக்களினுஞ் சஞ்சிதமாயிருந்த கன்மங்களையெல்லாம் நசிப்பித்தலாம். கன்மம் நசியவே மாயையும் நீங்கும். ஆணவமலத்தின் தடையும் ஒழியும். ஆணவமலத்தின் தடைநீங்கவே, சிவஞானம் பிரகாசிக்கும். பின்பு சிவம் பிரகாசமாகும். அத்துவசுத்திசெய்வது எப்படியெனில், மந்திரங்கள், பதங்கள், வன்னங்கள், புவனங்கள், தத்துவங்கள், கலைகள் என்னும் அறுவகை அத்துவாக்களுள், மந்திரம் பதத்திலும், பதம் வன்னத்திலும், வன்னம் புவனத்திலும், புவனம் தத்துவத்திலும், தத்துவம் கலையிலும் அடங்க ஒடுக்கிக் கலையைத் திரோதானசத்தியிலும், திரோதானசத்தியைச் சிவத்திலும் ஒடுக்குவதாம்.

3. ஒரு மூவர் - கிரியாவதி, ஞானவதி, சாம்பவி தீக்கைகளுக்குரிய மூவர்.

4. வழுவிலா வழியாறு மந்திரங்கள்......:—மந்திரங்கள், பதங்கள், வன்னங்கள், புவனங்கள், தத்துவங்கள், கலைகள் ஆகிய ஆறும் அத்துவாக்கள் எனப்படும். இவை கன்மம் ஈட்டுதற்கும், பரகதி அடைதற்கும் வழிகளாதலால் அத்துவாக்கள் எனப்பட்டன. அத்துவா - வழி.

மந்திரம் முதலிய ஐந்து அத்துவாக்களும் மனம் வாக்குக் காயங்களாகவும், கலை இவற்றைச் செலுத்தும் சத்திவடிவாயும் நின்று கன்மம் ஈட்டப்படுதலின், அத்துவாக்கள் கன்மம் ஈட்டுதற்கு வழியாதலும், மன வாக்குக் காயங்களாற் கடவுளைத்தியானித்துத் துதித்து வணங்கி முத்தியடைவதற்கு வழிகளாயிருத்தலின் அவை பரகதி அடைதற்கு வழியாதலும் காண்க. மேலும் விரிவு. (முத். உரை 223-225 பக்).

மந்திரங்கள் 11, பதங்கள் 81, வன்னங்கள் 51, புவனங்கள் 224, தத்துவங்கள் 36, கலைகள் 5. மந்திரம் பதம் வன்னம் மூன்றும், சுத்தமாயாகாரியமாதலாற் சுத்தாத்துவா எனவும், தத்துவம் சுத்தமாயை, அசுத்தமாயைகளின் காரியமாதலால், மிச்சிராத்துவா எனவும், புவனம், சுத்தமாயை, அசுத்தமாயை பிரகிருதிமாயைகளின் காரியமாதலால் அசுத்தாத்துவா எனவும் சொல்லப்படும்.

5. வியாத்தி:—வியாபகம் - பூரணவியாபகம், ஏகதேசவியாபகம், சமவியாபகம் என முத்திறப்படும். அவற்றுள், ஏகதேசவியாபகத்தை வியாப்

பியம் என்றும், சமவியாபகத்தை வியாத்தி என்றும் கூறுவர். வியாப்பியம் பிறிதொன்றால் வியாபிக்கப்படுவது. வியாத்தி பிறிதொன்றில் அடங்கி இருப்பது. வியாபகம் பிறிதொன்றால் வியாபிக்கப்படுதலும் பிறிதொன்றில் அடங்குதலுமின்றியுள்ளது. கண்ணொளி - வியாப்பியம்; இருள் - வியாத்தி; சூரியன் வியாபகம். இருள் கண்ணளவில் மறைத்தலாற் சமவியாபகம் அல்லது வியாத்தி எனப்பட்டது.

பொழிப்பு. முதல்வன் குருமூர்த்தியை அதிட்டித்துநின்று கிரியாவதி ஞானவதி சாம்பவி என்னுந் தீக்ஷைகளுள் ஒன்றினால் அவ்வத்தீக்ஷைகள் பெறுதற்குரியோருக்கு அத்துவசுத்திசெய்து மலத்தை ஒழித்துச் சிவம்பிரகாசித்தற்கேதுவாகிய ஞானத்தைத் தெரிசிப்பித்துப் பிறப்பை அறுப்பன். அத்துவசுத்திசெய்தலாவது, மந்திரம்முதலிய ஆறு அத்துவாக்களையும் ஒன்றினொன்று அடக்கி முடிவில் நின்ற கலையைத் திரோதானசத்தியிலும், அச்சத்தியைச் சிவத்திலும் அடக்குதலாம்.

6. அத்துவசுத்தியில் நிவிர்த்தி பிரதிட்டாகலைகளிலடங்கும் அத்துவாக்கள்.

259. மந்திரங்கண் முதலைந்துங் கலையைந்தின் வியாத்தி
மருவுமந் திரமிரண்டு பதங்க ணாலேழ்
அந்தநிலை யெழுத்தொன்று புவன நூற்றெட்
டவனிதத் துவமொன்று நிவிர்த்தியயன் றெய்வம்
வந்திடுமந் திரமிரண்டு பதங்கள் மூவேழ்
வன்னங்க ணாலாறு புரமைம்பத் தாறு
தந்திடுந்தத் துவங்களிரு பத்து மூன்று
தரும்பிரதிட் டாகலைமா லதிதெய்வந் தானும்.

(இ-ள்). மந்திரங்கள்முதல் ஐந்தும் கலை ஐந்தின் வியாத்தி - மந்திரங்கள் முதலாகத் தத்துவங்கள் ஈறாகவுள்ள அத்துவாக்கள் ஐந்தும் ஒன்றினொன்று வியாத்தியாய்ப் பஞ்சகலைகளுள் அடங்குமாறு எவ்வாறெனின்,—மந்திரம் இரண்டு - மந்திரம் இரண்டும்,—பதங்கள் நாலேழ் - பதம் இருபத்தெட்டும்,—அந்தநிலை எழுத்து ஒன்று - அத்தன்மையுடைய எழுத்து ஒன்றும்,—புவனம் நூற்றெட்டு - புவனங்கள் நூற்றெட்டும்,—அவனிதத்துவம் ஒன்று - பிருதிவிதத்துவம் ஒன்றும் ஆகிய இவைகள் ஒன்றினொன்றாக,—நிவிர்த்தி மருவும் - நிவிர்த்திகலையில் அடங்கும்,—அயன் தெய்வம் - அதற்குப் பிரமன் அதிதேவதையாம்,—வந்திடும் மந்திரம் இரண்டு - வாராநின்ற மந்திரம் இரண்டும்,—பதங்கள் மூவேழ் - பதம் இருபத்தொன்றும்,—வன்னங்கள் நாலாறு - எழுத்து இருபத்துநான்கும்,—புரம் ஐம்பத்தாறு - புவனம் ஐம்பத்தாறும்,—

தந்திடும் தத்துவங்கள் இருபத்து மூன்று - இப்புவனங்களைத்தாராநின்ற தத்துவம் இருபத்துமூன்றும், ஆகிய இவைகள்,—தரும் பிரதிட்டாகலை - இவற்றைத்தரும் பிரதிட்டாகலையில் அடங்கும்,—மால் அதிதெய்வம்தான் ஆம் - அதற்குத் திருமால் அதிதேவதையாம்

குறிப்பு. 1. நிவிர்த்திகலையிலடங்கிய மந்திரங்கள் முதலியன:—

(a). மந்திரங்கள் - சத்தியோசாதம், இருதயம் 2.

(b). பதங்கள் - நமோநம முதல் மஹாதேவ பதம் வரையில் 28.

(c). வன்னம் - க்ஷகாரம்.

(d). புவனம் - காலாக்கினி ருத்திரபுவனம் முதல் பத்திரகாளிபுவனம் வரையில் 108.

(e). தத்துவம் - பிருதிவி.

(f). தெய்வம் - பிரமா.

இதில் நமோநம என்ற பதத்தை ஓம் சிவாய என்ற இரண்டாம் பதத்தோடு சேர்த்து ஓம் என்ற பதத்தை முதலாகக்கொண்டு ஹவ ஹவ என்பதை ஈறாகவுங்கொள்வதுமாம். (சித். சாரா. ஸ்லோ. 71).

2. பிரதிட்டாகலையிலடங்கிய மந்திரங்கள் முதலியன:—

(a). மந்திரங்கள் - வாமதேவமந்திரம், சிரோமந்திரம் 2.

(b). பதங்கள் - மகேசுவர பதம்முதல் அரூபின் அரூபின் பதம் வரையில் 21.

(c). வன்னங்கள் - ஊகாரமுதல் டகாரம் வரையில் 24.

(d). புவனங்கள் - அமரேசபுவனம் முதல் சிகண்டபுவனம் வரையில் 56.

(e). தத்துவங்கள் - அப்புதத்துவம் முதல் பிரகிருதிதத்துவம் வரையிலுள்ள ஆன்மதத்துவங்கள் 23.

(f). தெய்வம் - விஷ்ணு.

இதன் பதங்கள் சர்வ சர்வ முதல் வியாபின் வியாபின் வரை எனவும் வன்னம் ஹ முதல் ட வரையும் என்பர் சித்தாந்தசாராவளியாசிரியர். அப்போ வர்ணம் 23 ஆகும். (சித். சாரா. ஸ்லோ. 72).

பொழிப்பு. நிவிர்த்திகலையில் இரண்டுமந்திரமும், இருபத்தெட்டுப்பதமும், ஒருஅக்கரமும், நூற்றெட்டுப்புவனமும், ஒருதத்துவமும் ஒன்றினொன்றாக அடங்கும். அதற்குப் பிரமன் அதிதேவதையாம். இரண்டுமந்திரமும் இருபத்தொருபதமும் இருபத்துநான்கு அக்கரமும், ஐம்பத்தாறுபுவனமும்,

இருபத்துமூன்றுதத்துவமும் பிரதிட்டாகலையிலே அடங்கும். அதற்குத் திருமால் அதிதேவதையாம்.

7. அத்துவசத்தியில் வித்தியாகலை சாந்திகலைகளிலடங்கும் அத்துவாக்கள்.

260. வித்தையின்மந் திரமிரண்டு பதநா லைந்து
விரவுமெழுத் தேழுபுர மிருபத் தேழு
தத்துவமு மோரேழு தங்குமதி தெய்வந்
தாவிலுருத் திரனாகுஞ் சாந்தி தன்னின்
வைத்தனமந் திரமிரண்டு பதங்கள்பதி னொன்று
வன்னமொரு மூன்றுபுரம் பதினெட் டாகும்
உத்தமமாந் தத்துவமு மொருமூன் றாகு
முணரிலதி தேவதையு முயரீச னாமே.

(இ-ள்). வித்தையின் - வித்தியாகலையினிடத்து,—மந்திரம் இரண்டு - மந்திரங்கள் இரண்டும்,—பதம் நாலைந்து - பதங்கள் இருபதும்,—விரவும் எழுத்து ஏழு - பொருந்திய வன்னங்கள் ஏழும்;—புரம் இருபத்தேழு - புவனங்கள் இருபத்தேழும்,—தத்துவமும் ஓரேழு - தத்துவங்கள் ஏழும்.—தங்கும் - ஒன்றிலொன்றாக அடங்கும்.—அதிதெய்வம் தாவு இல் உருத்திரன் ஆகும் - அதற்கு அதிதெய்வம் அழிவில்லாத உருத்திரனாகும்.—சாந்தி தன்னின் வைத்தன - சாந்திகலையில் அடங்குவன.—மந்திரம் இரண்டு - மந்திரங்கள் இரண்டும்,—பதங்கள் பதினொன்று - பதங்கள் பதினொன்றும்.—வன்னம் ஒருமூன்று - அக்கரங்கள் மூன்றும்;—புரம் பதினெட்டு ஆகும் - புவனங்கள் பதினெட்டுமாகும்;—உத்தமமாம் தத்துவமும் ஒருமூன்று ஆகும் - நன்மைதரும் தத்துவங்களும் மூன்றாகும்,—உணரில் அதிதேவதையும் உயர் ஈசனும் - உணருமிடத்து அதற்கு அதிதெய்வமும் மகேசுவரனும்.

குறிப்பு. 1. வித்தியாகலையிலடங்கிய மந்திரங்கள் முதலியன:—

(a). மந்திரங்கள் - அகோரம் சிகை 2.

(b). பதங்கள் - வியாபின் வியாபின் பதம் முதல் தியானஹார ராய பதம் வரையில் 20.

(c). வன்னங்கள் - ௬காரமுதல் வகாரம்வரையில் 7.

(d). புவனங்கள் - வாமபுவனம் முதல் அங்குட்டமாத்திரபுவனம் வரையில் 27.

(e). தத்துவங்கள் - புருடதத்துவம் முதல் மாயாதத்துவம்வரையில் வித்தியாதத்துவங்கள் 7.

(f). தெய்வம் - உருத்திரன்.

இதன் பதம் வியோமின் வியோமின் முதல் ஒங்காரம் வரையென்பர். (சித். சாரா. ஸ்லோ. 73).

2. சாந்திகலையிலடங்கிய மந்திரங்கள் முதலியன:—

(a). மந்திரங்கள் - தற்புருடம் கவசம் 2.

(b). பதங்கள் - நித்யயோகினே பதம் முதல் வியோம வியாபினே பதம் வரையில் 11.

(c). வன்னங்கள் - ஹகாரம் வகாரம் க்ஷகாரம் 3.

(d). புவனங்கள் - வாமை புவனம் முதல் சதாசிவ புவனம் வரையில் 18.

(e). தத்துவங்கள் - சுத்தவித்தை ஈசுவரம் சாதாக்கியம் 3.

(f). தெய்வம் - மகேசுவரன்.

இதன் பதம் தியானஹார முதல் வியோம வியாபிவனை என்பர். (சித். சாரா. ஸ்லோ. 74).

பொழிப்பு. வித்தியாகலையில் இரண்டு மந்திரமும் இருபது பதமும் எழு அக்கரமும், இருபத்தேழு புவனமும், எழு தத்துவமும் அடங்கும். அதற்கு அதிதேவதை உருத்திரன். சாந்திகலையிலே இரண்டு மந்திரமும், பதினொரு பதமும், மூன்று அக்கரமும், பதினெட்டுப் புவனமும், மூன்று தத்துவமும் அடங்கும். அதற்கு அதிதேவதை மகேசுவரனும்.

8. அத்துவசுத்தியில் சாந்தியாதீதகலையிலடங்கும்
அத்துவாக்கள்.

261. சாந்தியா தீதகலை தன்னின்மந் திரங்க
ளாமூன்று பதமொன்றக் கரங்கள்பதி னாறு
வாய்ந்தபுர மூவைந்து தத்துவங்க ளிரண்டு
மருவுமதி தேவதையு மன்னுசதா சிவராம்
ஏய்ந்தமுறை மந்திரங்கள் பதினொன்று பதங்க
ளெண்பத்தொன் றக்கரங்க ளைம்பத் தொன்றாகும்
ஆய்ந்தபுர மிருநூற்றொ டிருபத்து நாலா
மறிதருதத் துவமுப்பத் தாறுகலை யைந்தே.

(இ - ள்). சாந்தியாதீதகலை தன்னின் - சாந்தியாதீதகலையிலே,—மந்திரங்கள்தாம் மூன்று - மந்திரங்கள் மூன்றும்,—பதம் ஒன்று - பதம் ஒன்றும், அக்கரங்கள் பதினாறு - வன்னங்கள் பதினாறும்,—வாய்ந்தபுரம் மூவைந்து - சிறந்த புவனங்கள் பதினைந்தும்,—தத்துவங்கள் இரண்டு - தத்துவங்கள் இரண்டும்,—மருவும் - ஒன்றினொன்றாக அடங்கும்,—அதிதேவதையும் மன்னு